

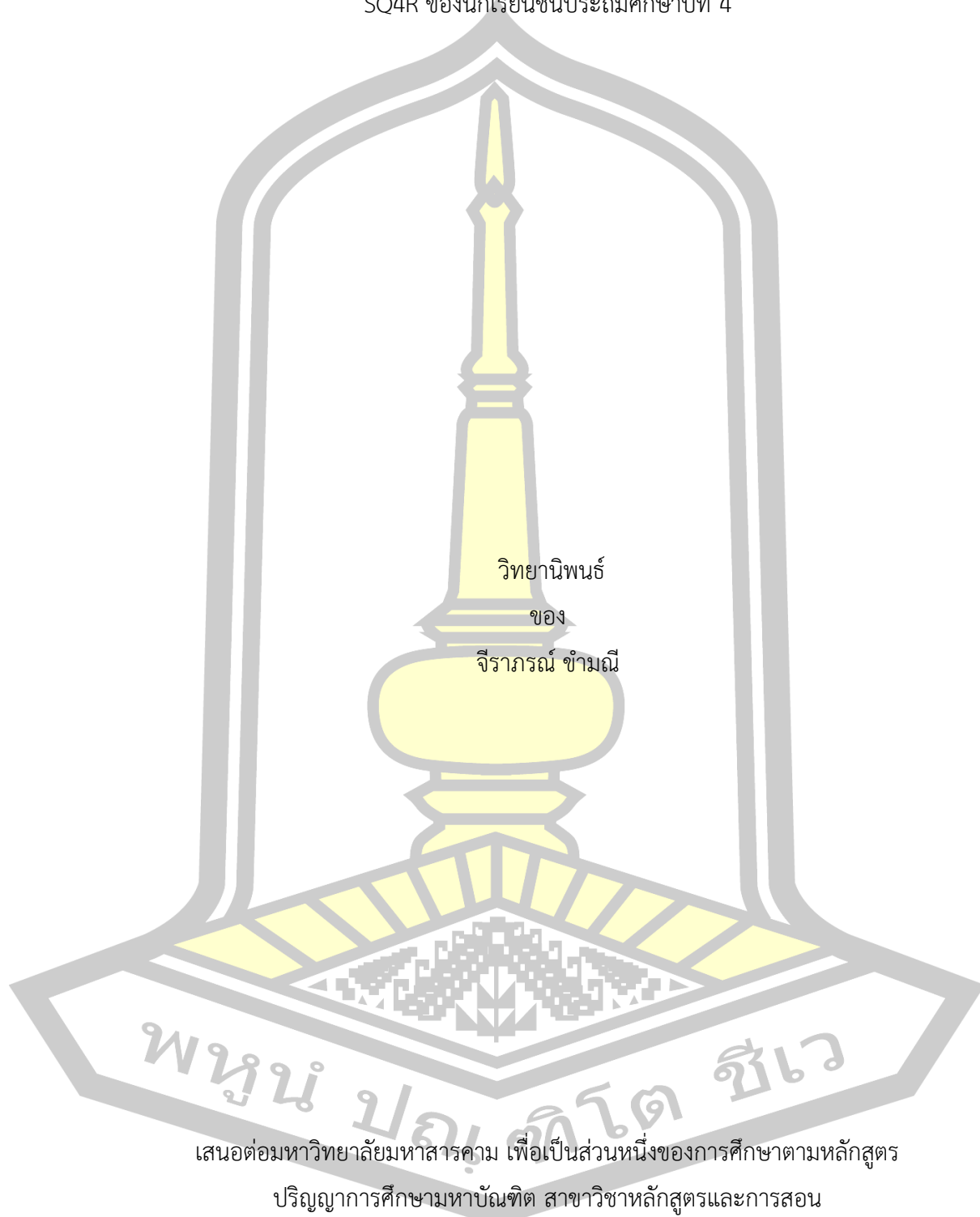
การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
จิราภรณ์ ขำมณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

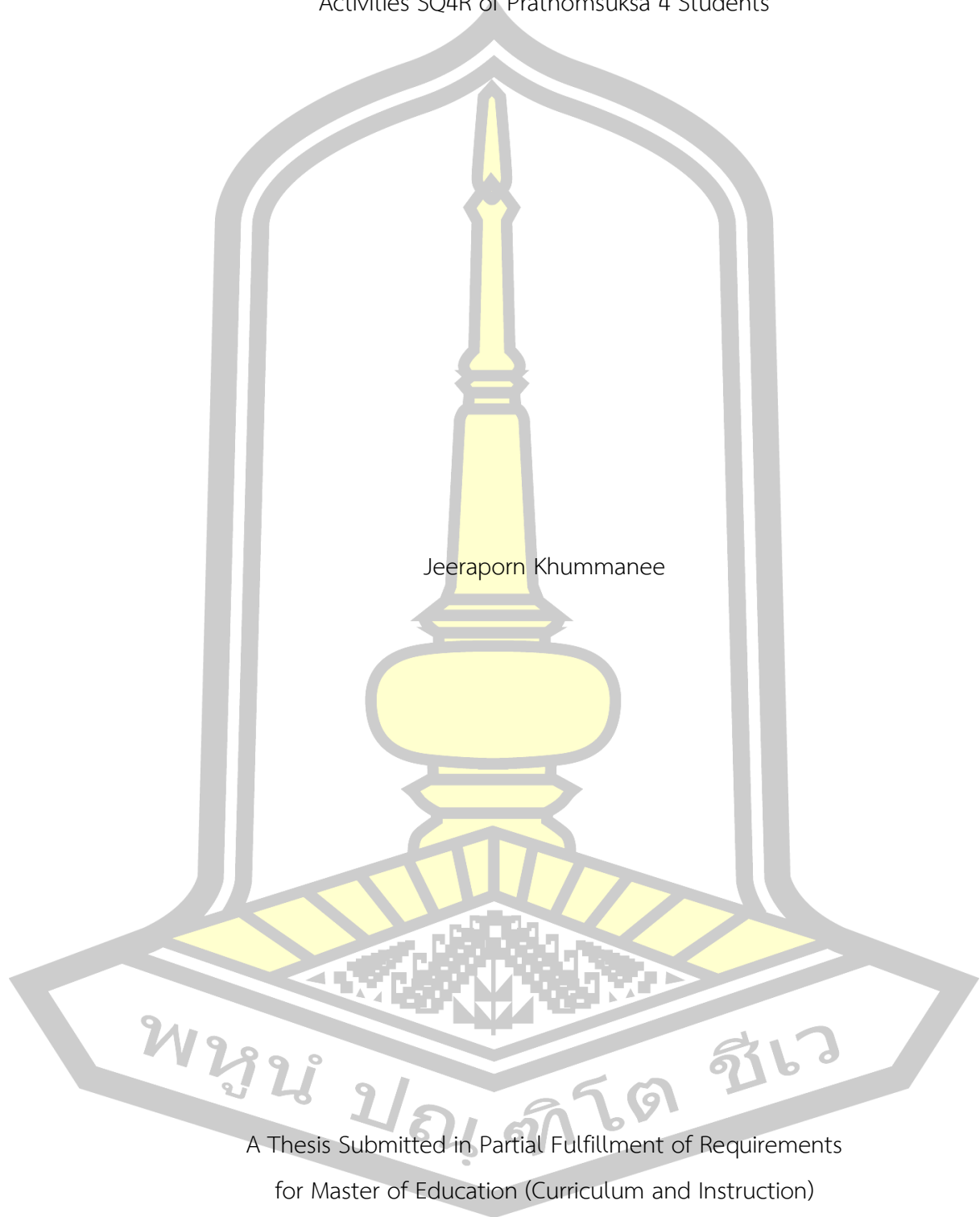
การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing Identify Main Ideas by Reading and Summary Writing, Using Learning
Activities SQ4R of Prathomsuksa 4 Students

Jeeraporn Khummanee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

June 2019

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวจิราภรณ์ ขำมณี
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

กรรมการ

(อ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
ผู้วิจัย	จิราภรณ์ ขำมณี		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนตรี วงษ์สะพาน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการรูปแบบของ Kemmis and Mc Taggart ปฏิบัติการ 4 วงจร โดยแต่ละวงจร ดำเนินการ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กิจกรรมสำรวจ 2) กิจกรรมตั้งคำถาม 3) กิจกรรมอ่านละเอียด 4) กิจกรรมบันทึกคำตอบ 5) กิจกรรมสรุปใจความสำคัญ และ 6) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 23 คน โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดกิจกรรม จำนวน 12 แผน แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินความสามารถ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียนสรุปความแต่ละวงจรปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

วงจรที่ 1 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 17 คน มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการเขียนสรุปความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน นักเรียนขาดความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและความละเอียดลออในการคิด

วงจรที่ 2 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการเขียนสรุปความ ร้อยละ 80

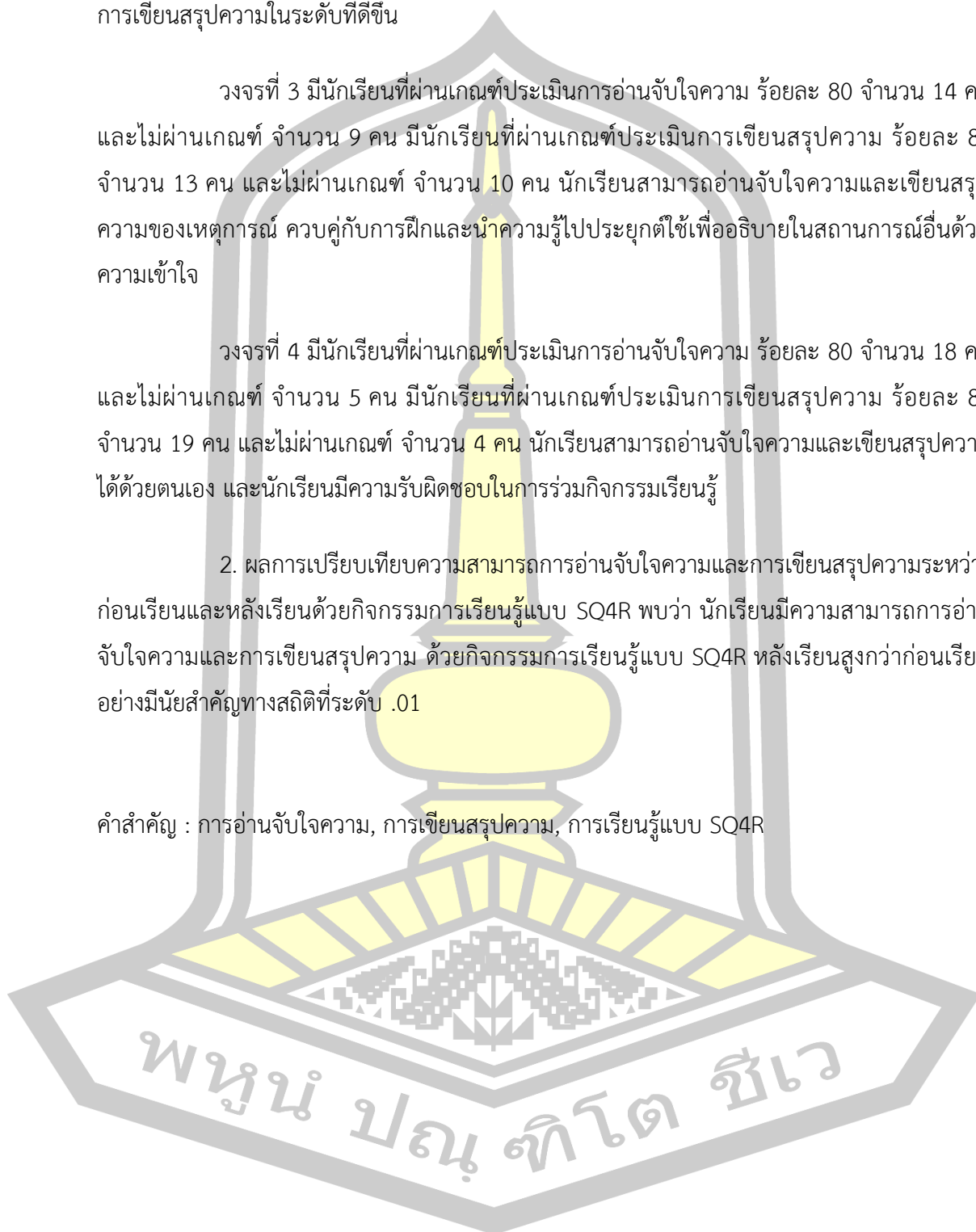
จำนวน 9 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน นักเรียนมีการพัฒนาทางด้านการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความในระดับที่ดีขึ้น

วงจรที่ 3 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการเขียนสรุปความ ร้อยละ 80 จำนวน 13 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 10 คน นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและเขียนสรุปความของเหตุการณ์ ควบคู่กับการฝึกและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายในสถานการณ์อื่นด้วยความเข้าใจ

วงจรที่ 4 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 18 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินการเขียนสรุปความ ร้อยละ 80 จำนวน 19 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและเขียนสรุปความได้ด้วยตนเอง และนักเรียนมีความรับผิดชอบในการร่วมกิจกรรมเรียนรู้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนมีความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ, การเขียนสรุปความ, การเรียนรู้แบบ SQ4R

TITLE	Developing Identify Main Ideas by Reading and Summary Writing, Using Learning Activities SQ4R of Prathomsuksa 4 Students		
AUTHOR	Jeeraporn Khummanee		
ADVISORS	Assistant Professor Montree Wongsaphan , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

The objectives of this research are to Develop and Identify Main Ideas on Reading and Summary Writing Abilities onto compare of Identify main Ideas on reading and Writing Comprehension before and after teaching by SQ4R by using Kemmis and McTaggart Process of the Action Research They acted in 4 cycles and there were 6 steps in each cycle ; namely, 1) Survey 2) Question 3) Read 4) Record 5) Recite and 6) Reflect The target group used in this study consisted 23 people in Prathomsuksa 4 students attending Ban Bengtalad School, under the Office of Secondary Educational Service Area Zone 2 by the purposive sampling technique The instrument was the learning of the development 12 lesson plans, Observation form and Achievement Test.

The results are as follows

1. The development of Identify Main Ideas on Reading and Writing Comprehension Using Learning Activities SQ4R action research.

In the first time cycle was the students improved their Identify Main Ideas on Reading that past 80 percentage. The students were 6 and Did not pass this study were 17 the students improved their Summary Writing that past 80 percentage. The

students were 8 and Did not pass this study were 15 students were skill required of development Therefore.

In the second time cycle was the students improved their Identify Main Ideas on Reading that past 80 percentage. The students were 8 and Did not pass this study were 15 the students improved their Summary Writing that past 80 percentage. The students were 9 and Did not pass this study were 14 Students have a develop of Identify Main Ideas on Reading and Summary Writing at a better level.

In the third time cycle was the students improved their Identify Main Ideas on Reading that past 80 percentage. The students were 14 and Did not pass this study were 9 the students improved their Summary Writing that past 80 percentage. The students were 13 and Did not pass this study were 10 students could learn in reading and writing, accompanied with practicing and applying of knowledge in other situations with understandingly.

In the fourth time cycle was the students improved their Identify Main Ideas by Reading that past 80 percentage. The students were 18 and Did not pass this study were 5 the students improved their Summary Writing that past 80 percentage. The students were 19 and Did not pass this study were 4 The student could Identify Main Ideas on Reading and Summary Writing by themselves, and they responded the learning activities.

2. The results of comparison about Identify main idea on reading and summary writing abilities between before and after teaching by SQ4R, after teaching by SQ4R with students, the students has Identify main idea on reading and summary writing abilities significantly higher than before teaching by SQ4R at .01 level.

Keyword : Main Idea by Reading, Summary Writing, Learning Activities SQ4R

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำคำปรึกษา ในด้านความรู้ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ ด้วยความเมตตาและเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตลอด จนคณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ แนวคิด และประสบการณ์ อันมีคุณค่ายิ่ง แก่ศิษย์ ขอขอบพระคุณอาจารย์กาญจนา วงษ์ทิมารัตน์ อาจารย์ชวนพิศ เรืองแสง อาจารย์พนิดา ชัญญาวร อาจารย์สนั่น แสงนิล และอาจารย์ศิริภัทร์ แก่นแก้ว ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานวิจัยมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้บริหารโรงเรียนบ้านเบงท่าลาดที่อำนวยความสะดวกและคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความอนุเคราะห์ความร่วมมือและช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนที่ช่วยเหลือ กระตุ้นและให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่ง

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา บุรพจารย์ ที่มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานชีวิต คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างแก่ข้าพเจ้าในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

จิราภรณ์ ขำมณี

พนุน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสรุปความ.....	23
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R.....	28
แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการ.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
กลุ่มเป้าหมายการวิจัย.....	41

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	42
ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมายของการวิจัย	80
สรุปผลการวิจัย	80
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	94
ภาคผนวก ข แบบประเมิน	96
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	159
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์	164
ประวัติผู้เขียน	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 4 สาระการอ่าน.....	ชั้น 9
ตาราง 2 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการ เรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องความสามารถการอ่านจับ ใจความและการเขียนสรุปความ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R.....	43
ตาราง 3 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 1.....	57
ตาราง 4 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ วงจรที่ 1.....	58
ตาราง 5 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 1.....	59
ตาราง 6 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความวงจรที่ 2.....	61
ตาราง 7 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 2.....	63
ตาราง 8 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 2.....	64
ตาราง 9 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความวงจรที่ 3.....	66
ตาราง 10 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 3.....	67
ตาราง 11 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 3.....	69
ตาราง 12 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 4.....	71
ตาราง 13 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ วงจรที่ 4.....	72
ตาราง 14 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 4.....	74
ตาราง 15 การประเมินความสามารถหลังเรียน.....	75
ตาราง 16 คะแนนก่อนและหลังเรียนความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ SQ4R.....	76
ตาราง 17 การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบ SQ4R.....	77

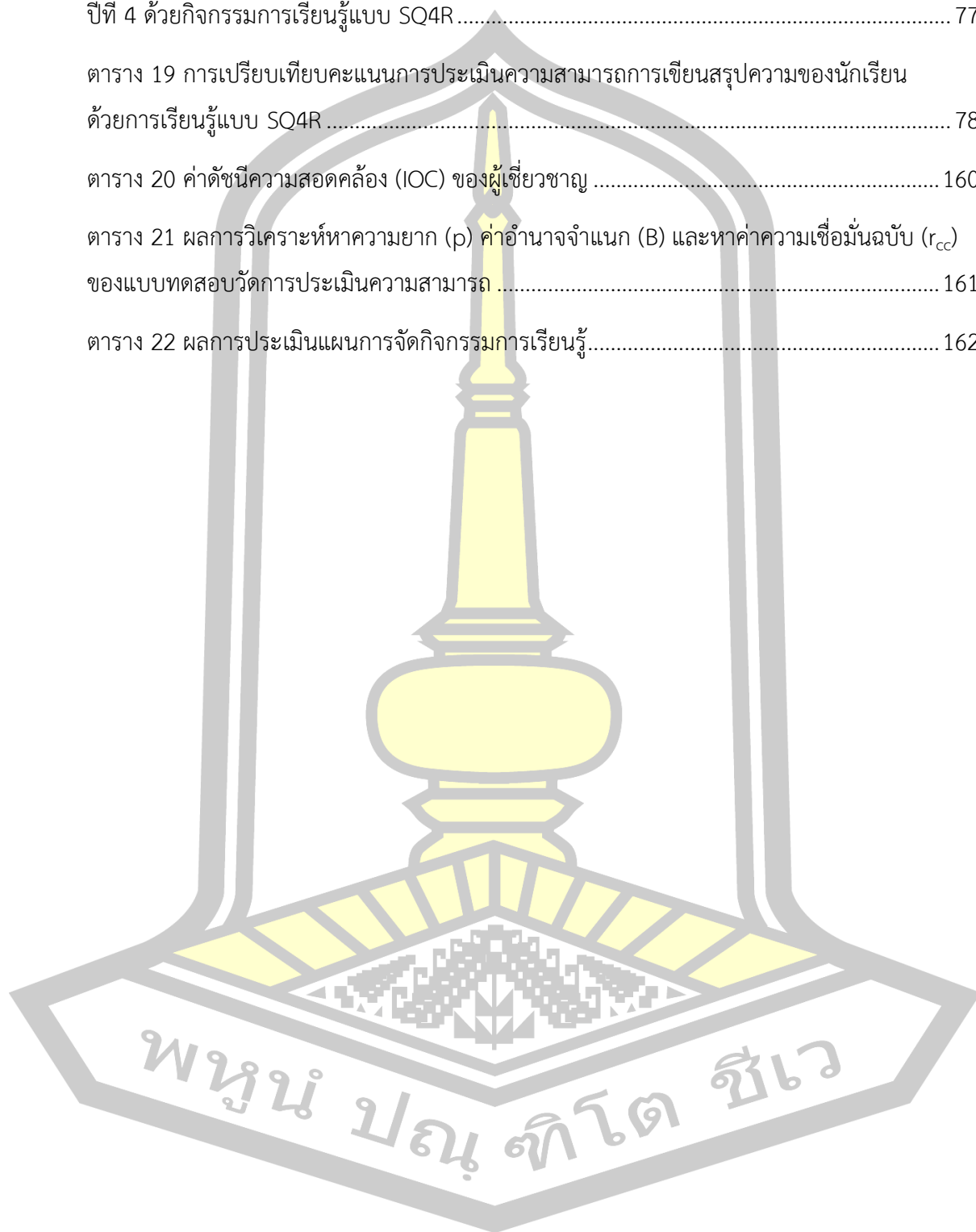
ตาราง 18 คะแนนก่อนและหลังเรียนความสามารถการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R..... 77

ตาราง 19 การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความของนักเรียนด้วยการเรียนรู้แบบ SQ4R 78

ตาราง 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ 160

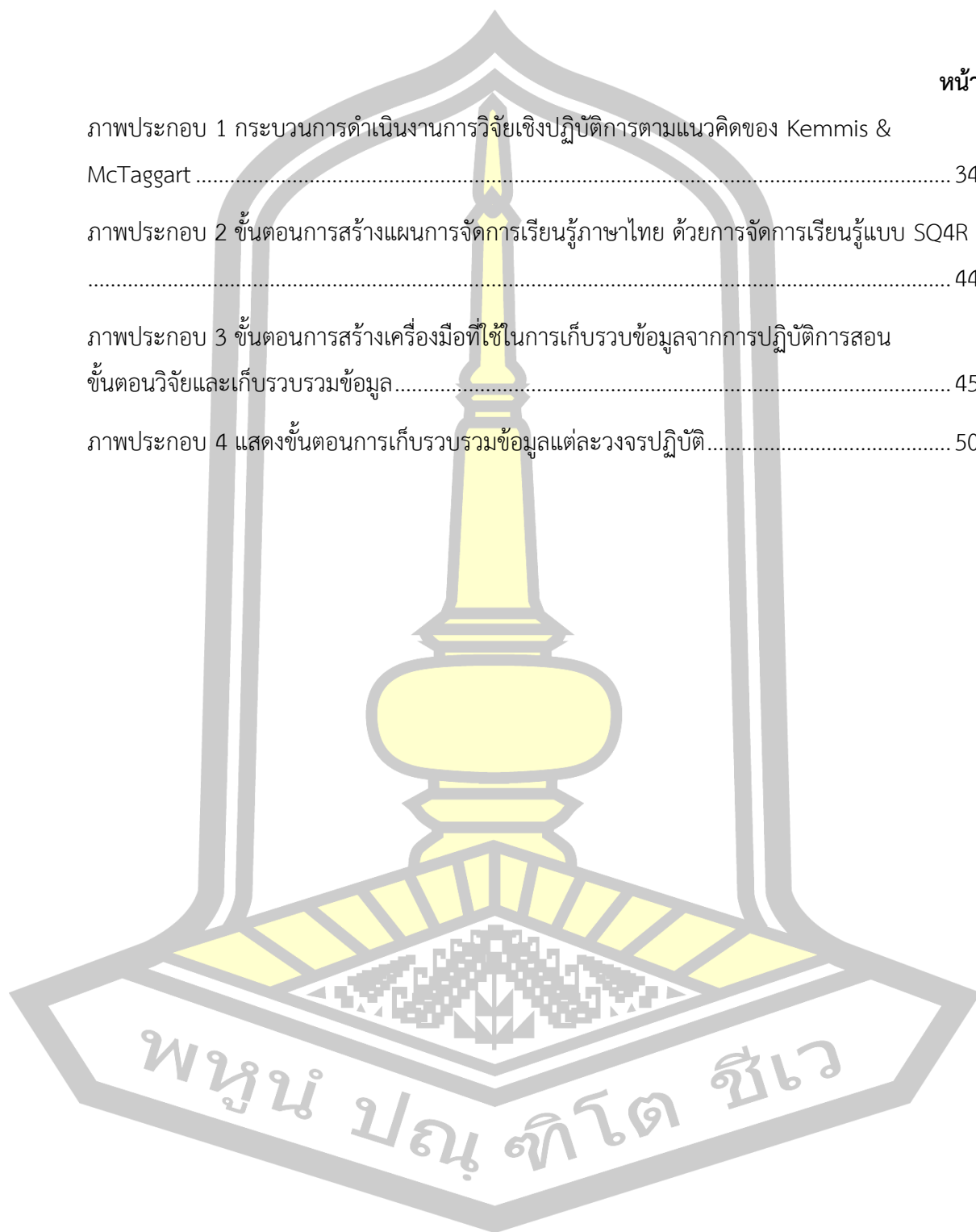
ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์หาความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และหาค่าความเชื่อมั่นฉบับ (r_{cd}) ของแบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถ 161

ตาราง 22 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้..... 162

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กระบวนการดำเนินงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart	34
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R	44
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติการสอน ขั้นตอนวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
ภาพประกอบ 4 แสดงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละวงจรปฏิบัติ.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นเอกลักษณ์ของไทย อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทุกคนภูมิใจ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มี ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงถึง ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงความคิดเห็นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องมุ่ง เรียนเพื่อสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลสื่อสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำคำมาเรียงความคิด ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ได้ตรงความหมายกาลเทศะ ภาษาไทยมีส่วนเป็นเนื้อหาได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ให้ถูกต้องนอกจากนี้ วรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องของเพลง กล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลง เรื่องราวประเพณี เรื่องในอดีต ทั้งบทร้อยแก้วร้อยกรองประเภท ต่างๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษสั่งสมและสืบทอดมาจนปัจจุบัน ตลอดจนเป็นการศึกษาวัฒนธรรมทางภาษาไทยไปพร้อมกันด้วย (พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ, 2552)

ในสภาพการเรียนรู้ภาษาไทยปัจจุบัน พบว่า การอ่านจับใจความนับว่าเป็นหัวใจของการอ่าน และการเขียนสรุปความนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านรู้ และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้ ผู้อ่านและผู้เขียน จึงสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง ดังที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะว่าถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน ได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถที่จะนำสาระความรู้และข้อเสนอไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ การอ่านนั้นถือเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ จากผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาไทย โดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) (2559) ได้รายงานผลการทดสอบ O-NET โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 เป็นอีกโรงเรียนที่มีผลการเรียน ภาษาไทยยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จากข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนแต่ละช่วงชั้นยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ การประเมิน ความสามารถภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 62.38 แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ภาษาไทยยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เนื่องจากโรงเรียนกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถไว้ที่ระดับร้อยละ 80 (สถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน), 2559) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์บริบท การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านเบงท่าลาด พบว่า ยังมีความต้องการที่จะพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ส่งผลต่อทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ยังไม่สามารถจับใจความสำคัญ เพื่อเขียนคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่อ่านได้ ส่งผลให้การอ่านเป็นสมรรถภาพที่มีผลการเรียนต่ำ สมควรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุของปัญหาอาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนยังไม่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการความสนใจของผู้เรียน นักเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้ และไม่ได้รับการฝึกให้อ่านจับใจความและเขียนสรุปความเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจ กิจกรรมที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากอ่านหรือเขียนนั้น อาจยังไม่มีหลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีการประเมินความสามารถต่ำ (โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด, 2556) จึงกล่าวสรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้อ่านรับรู้สาระเรื่องราวของเรื่องที่อ่านด้วยความเข้าใจและสามารถนำสาระความรู้จากเรื่องที่อ่านมาพัฒนาปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จากสภาพปัญหาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความนั้น ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กจากประสบการณ์การสอน พบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน ทำให้เกิดเข้าใจ คือ อ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ เด็กบางคนอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมาย ไม่มีประโยชน์ เพราะไม่รู้เรื่องหรือได้สาระจากเรื่องที่อ่าน ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนกล่าวได้ว่า นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองไม่กระจำจ่าง เขียนสรุปความหรือย่อความไม่เป็นเพราะจับใจความสำคัญไม่ได้ขาดทักษะและความสนใจในการเขียน (อัจฉรา ประดิษฐ์, 2550)

เทคนิคการสอนแบบวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนในการพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เป็นวิธีสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านได้ดี สามารถคาดเดา เข้าใจแนวคิด เรื่องที่อ่าน ได้อย่างรวดเร็ว จดจำเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสอนแบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยสร้างนิสัยการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้นาน ช่วยให้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ นอกจากนี้ยังช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นที่ 1 กิจกรรมสำรวจ ชั้น S (Survey) นักเรียนสำรวจเรื่องเพื่อให้รู้เนื้อหาลักษณะคร่าว ๆ 2) ขั้นที่ 2 กิจกรรมตั้งคำถาม ชั้น Q (Question) นักเรียนตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ขั้นที่ 3 กิจกรรมอ่านละเอียด ชั้น R (Read) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานอย่างละเอียดอีกครั้ง 4) ขั้นที่ 4 กิจกรรมบันทึกคำตอบ ชั้น R (Record) นักเรียนเขียนบันทึกคำตอบ 5) ขั้นที่ 5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญ ชั้น R (Recite) นักเรียนเขียนคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้โดยสรุปเป็นสำนวนภาษาของตนเอง และ 6) ขั้นที่ 6 กิจกรรมทบทวนความเข้าใจ ชั้น R (Reflect) นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจ (สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2554)

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียน การสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก รูปแบบการวิจัยเชิง ปฏิบัติการของเคมมิส และแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988) กิจกรรมการวิจัยที่ สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (planning) 2) ลงมือ ปฏิบัติการตามแผน (action) 3) สังเกตการณ์ (observation) และ 4) สะท้อนกลับ (reflection) พัฒนาผลการปฏิบัติงานของตน โดยเป็นวงจรการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีระบบเกี่ยวข้องกับความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสะท้อนข้อมูลที่ได้อย่างพินิจพิเคราะห์ ผลที่ได้นำไปปรับแผน เข้าสู่วงจรใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริงหรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

จากที่มาและความสำคัญที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีสนใจที่จะศึกษาการอ่านจับใจความและ การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R เพื่อ พัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มี ประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการอ่าน การเขียน และมีนิสัยรัก การอ่านจับใจความ รวมถึงการเขียนสรุปความ จะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มีความสามารถใน การอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 จำนวน 1 ห้อง กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 23 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

2.2.2 ความสามารถในการเขียนสรุปความ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เรื่องการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อเรื่องจากนิทาน บทความ สารคดี เรื่องสั้นโดยประกอบด้วย 4 หน่วย ดังนี้

3.1 การอ่านและเขียนเรื่องจากนิทาน

3.2 การอ่านและเขียนเรื่องจากสื่อ

3.3 การอ่านและเขียนเรื่องจากสารคดี

3.4 การอ่านและเขียนเรื่องจากเรื่องสั้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

5. กระบวนการวิจัย

กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ มีขั้นตอนหลากหลายที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยประยุกต์วิจัยเชิงปฏิบัติการของเคมมิส และแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988) กิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (planning)

2. ลงมือปฏิบัติการตามแผน (action)

3. สังเกตการณ์ (observation)

4. สะท้อนกลับ (reflection)

6. วิธีการวัดประเมิน

6.1 แบบฝึกทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนการสอน

6.2 แบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่กำหนดให้ แล้วสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยค สรุปใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่ได้โดยได้มาจากการวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จากแบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถและแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

2. ความสามารถการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปใจความสำคัญ อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ อ่านเพื่อจดจำ และเข้าใจเนื้อหา และอ่านเพื่อรวบรวมเรื่อง รวมทั้งการรู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาจากเหตุผลต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น วัดได้จากแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย ประกอบด้วย

- 2.1 บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ได้
- 2.2 อธิบายความมุ่งหมายของเรื่องที่ได้
- 2.3 ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องได้
- 2.4 จำแนกใจความหลัก ใจความรองได้
- 2.5 คาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ได้

3. การเขียนสรุปความ หมายถึง การค้นหาความคิดหลักหรือ ประเด็นสำคัญของเรื่องมา กล่าวย่อให้เด่นชัด โดยใช้ประโยคที่สั้นและเรียงร้อยคำให้อ่าน เข้าใจ ง่าย ในการสรุปความ ผู้สรุปต้องตอบคำถาม 3 ข้อให้ได้ คือ 1) มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ จะสรุปหรือย่อ 2) หาความคิดหลักที่เป็นจุดเด่นของเรื่องได้หรือยัง และ 3) มีข้อความหรือถ้อยคำที่ ชัดเจนของ บทสรุปความนั้นหรือยัง

4. ความสามารถการเขียนสรุปความ หมายถึง ความสามารถการเขียนสรุปของเนื้อเรื่องให้ ได้ใจความจากระบบประเภทบทความ นิทาน บทร้อยกรองเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้จากการเขียนสรุปความวัดได้จากแบบทดสอบอัตนัย ประกอบด้วย

- 4.1 การเรียบเรียงเนื้อเรื่องให้สั้นลง
- 4.2 นำเสนอโดยคงความหมายเดิม
- 4.3 นำเสนอให้เข้าใจง่ายขึ้น
- 4.4 ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง
- 4.5 ใช้คำได้เหมาะสม

5. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง การเตรียมผู้เรียนสำหรับความพร้อมที่จะเรียน บทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน

5.2 ขั้นสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมตามระบบของวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน คือ

5.2.1 ขั้นที่ 1 กิจกรรมสำรวจ ขั้น S (Survey) หมายถึง การอ่านสำรวจเรื่องเพื่อให้รู้ เนื้อหาอย่างคร่าว ๆ โดยการสำรวจหัวข้อหรือหัวข้อย่อยต่าง ๆ ในบทอ่าน โดยให้นักเรียนค้นหา จุดสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ต้องทำตามเวลาผู้สอนกำหนดให้

5.2.2 ขั้นที่ 2 กิจกรรมตั้งคำถาม ขั้น Q (Question) หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอน กำหนดคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ให้นักเรียนตอบและสร้างจุดมุ่งหมายในการอ่านว่า นักเรียนต้องการรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้สอนอาจให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการรู้จากบทอ่าน หลังจากที่ได้สำรวจเนื้อหาแล้วเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายในการอ่าน

5.2.3 ขั้นที่ 3 กิจกรรมอ่านละเอียด ขั้น R (Read) หมายถึง การอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งโดยมุ่งค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

5.2.4 ขั้นที่ 4 กิจกรรมบันทึกคำตอบ ขั้น R (Record) หมายถึง การเขียนบันทึกคำตอบแบบย่อ ๆ ในส่วนที่สำคัญตามความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการบันทึกหลากหลายรูปแบบ เช่น บันทึกเป็นประเด็น หรือนักเป็นผังมโนทัศน์ เป็นต้น

5.2.5 ขั้นที่ 5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญ ขั้น R (Recite) หมายถึง การเขียนสรุปความเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง โดยมีใจความหลักและใจความรองที่ครบถ้วนตามเรื่องที่อ่าน

5.2.6 ขั้นที่ 6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียน ขั้น R (Reflect) หมายถึง การสะท้อนผลการอ่าน โดยการแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ต่อบทอ่านในประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง รวมทั้งการตรวจสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน

5.3 ขั้นสรุปและประเมินผล หมายถึง การวัดผลและประเมินผลภายหลังสิ้นสุดขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัย โดยแบ่งหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ
 3. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสรุปความ
 4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R
 5. แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ระบุไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน เป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความ เข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และ ดำรงชีวิตร่วมกันใน สังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ที่ วิจารณ์ และ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญา ของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่

การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทย ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง ซึ่งมีทั้งหมด 5 สาระ คือ การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่างๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ ถ้อยคำและรูปแบบ ต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตาม จินตนาการวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟัง การดู และการพูด การ ฟังและดูอย่าง มีวิจารณ์ญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่าง เป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ หลักการใช้ ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับ โอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วรรณคดีและ วรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของ งานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลง พื้นบ้านที่เป็นภูมิ ปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราว ของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจใน บรรพบุรุษที่ได้สั่งสม สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังแบ่งออกเป็น 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ซึ่งนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ต้องฝึกฝนให้มี ความรู้ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระการเรียนรู้ โดยยึดมาตรฐานและตัวชี้วัด เป็นหลักในการจัดการ เรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิด ต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและ รูปแบบ ต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตาม จินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ การพูดแสดง ความ คิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็น ทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย
5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของบทประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด

ค่านิยมขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระการอ่าน ดังตาราง 1

ตาราง 1 เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนา คำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	3. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. คาคณะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน

2. ระดับการจัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ระบุไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหาที่มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทยตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่างๆ

3. กระบวนการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ระบุไว้ว่า การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก็คือ การที่ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์ ความรู้รอบตัว ความชำนาญและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนมาร่วมกันทำกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีโอกาสคิดพิจารณา แสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีความต้องการ ผู้สอนจะให้ความสำคัญต่อกระบวนการคิด กระบวนการทำงานของผู้เรียนมากกว่าที่ผู้เรียนคิดหรือสิ่งที่ผู้เรียนผลิตขึ้นมา ซึ่งนักการศึกษากลุ่มหนึ่งมีความเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้ดีขึ้นและบรรลุเป้าหมายของการศึกษาแห่งชาติด้วย ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจึงเข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ระบุไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกๆระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

สรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 คือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 67 มาตรฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ได้แก่ สาระการเรียนรู้ที่ 1 มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และสาระการเรียนรู้ที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้ กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนสรุปความเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น มีทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับทักษะการอ่านจับใจความ ดังนี้

การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับคนเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิชาการต่าง ๆ การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญาและจริยธรรม ศีลธรรม เข้าวินิจฉัยได้เป็นอย่างดี และความรู้ที่ได้จากการอ่านจะช่วยพัฒนาตนเอง ด้านสติปัญญา และจิตใจ ส่งผลต่อสังคมต่อส่วนรวม กิจกรรมการอ่านจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์เรา และเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพราะความสามารถในการอ่านมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการศึกษาหาความรู้ ดังนั้นคนเราจึงต้องฝึกฝนตนเองให้มีนิสัยรักการอ่านและเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพ มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

1. ความหมายของการอ่าน

ไพพรรณ อินทนิล (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้
“การอ่าน” หมายถึง การสื่อความหมายเป็นทักษะที่สืบเนื่องมาจากการฟังและพูด เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและต้องการสมาธิสูงไม่ใช่แต่เพียงการมองเห็นสัญลักษณ์ ตัวอักษรแล้วทราบความหมาย แต่ต้องตีความของสิ่งที่อ่านได้ ขณะเดียวกันต้องประเมินผลสิ่งที่อ่านโดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินว่ามีความถูกต้องสมเหตุสมผล

ปรีญา ทิรัญประดิษฐ์ (2558) กล่าวว่า “การอ่าน คือการรับรู้ความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร การแปลตัวหนังสือออกมาเป็นเสียงและความหมาย คือการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้อ่านต้องเข้าใจสารและรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านได้”

นภลัย สุวรรณธาดา (2559) ระบุว่า การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียนจับใจความตีความเพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาอารมณ์และสังคม

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของคำและข้อความ ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้มีผู้สื่อต้องการสื่อถึงผู้อ่าน เพื่อเข้าใจความหมายละนำไปใช้ในการเรียนสาระต่าง ๆ ตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบัน เนื่องจากการอ่านจะช่วยส่งเสริมให้คนแสวงหาข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. เสริมสร้างองค์ความรู้ การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มี อยู่ให้เกิดมุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิม ยังเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ ให้ผู้อ่าน ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตน ให้มีแนวทางการดำเนินชีวิต และประกอบสัมมาชีพในแนวทางที่งามได้

2. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุขหรือความบันเทิงใจ ส่งผล ดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมถึงช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี และทำให้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามมาได้

3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ หรือแนวคิด และยังส่งเสริมจินตนาการ นำไปสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ได้ คือ

3.1 การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

3.2 การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน

3.3 การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป

3.4 การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิด และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

3.5 การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

3.6 การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3.7 การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม

3.8 การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

ไพพรรณ อินทนิล (2556) ระบุว่า การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากมาย ได้แก่

1. การอ่าน เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้เสนอให้สมาชิกทุกประเทศช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้ได้อ่านหนังสือให้ออกให้หมดในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะเสียเปรียบ กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์อาภุคหลอก เสียรู้ได้ง่าย และไม่เชื่อมั่นตนเอง ไม่มีความสุขในการเข้ากับสังคม เราจะสังเกตเห็นว่าประเทศที่เจริญจำนวนประชากรที่อ่านออกเขียนได้จะมีมาก ในชีวิตประจำวันเราต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่องก็ว่าได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนยารักษาโรค นอกจากนี้การใช้บริการหรือติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานที่ดินสำนักงานขนส่งทางบก ธนาคาร สถานศึกษา เทศบาล เป็นต้น จำเป็นจะต้องอ่านหนังสือออก จึงจะสามารถไปติดต่อหน่วยงานที่ต้องการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การอ่านหนังสือไม่ออกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกตนเองว่าไร้ศักดิ์ศรีไม่สามารถร่วมพูดคุยเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน

2. การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในห้องหรือนอกห้องเรียน ล้วนแล้วแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น กิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา ร้อยละ 80 - 90 จะต้องอาศัยการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างขวางขึ้นหนังสือเพียงอย่างเดียวสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้

3. การอ่าน เป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม เนื่องจากการอ่านจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญาจริยธรรม ศีลธรรม เชาวปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามมาก็คือ ทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไวประสบการณ์จากการอ่านทำให้เป็นผู้เข้าใจสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้ที่อ่านมากก็ย่อมจะมีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเป็นคนยืดหยุ่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้ ดังนั้นเมื่อทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมนั้นก็ย่อมจะดีไปด้วย เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ก็ย่อมจะรู้จักใช้สติปัญญาร่วมกันแก้ปัญหาจะทำให้สังคมนั้นอยู่อย่างมีความสุข

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2557) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้ความรู้แล้ว ยังช่วยทำให้จิตใจมีความสุขและเพลิดเพลินอีกด้วย บุคคลที่ผ่านพ้นวัยเรียนไปแล้ว ถ้ามีนิสัยรักการอ่านจะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัย ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการชี้แจงให้เข้าใจ การอ่านคือ การได้รับทราบความรู้สึกนึกคิดของคนทั้งในอดีตและปัจจุบัน และได้ทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการทราบ เป็นการเพิ่มพูนสติปัญญาของนักเรียนเอง

ด้วยเหตุนี้ ครูจึงมีหน้าที่อบรมให้นักเรียนมีเจตคติและมีนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือและให้รู้จักค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์แก่ชีวิตของนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการกระตุ้นให้คนแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนสติปัญญา ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านการพูด การฟัง และการเขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง ฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอจะทำให้มีพื้นฐานในการอ่านที่ดี เกิดความชำนาญ มีความรู้กว้างขวาง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักวิชาการที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านว่า

1. เพื่อค้นหาคำตอบหรือหาความรู้ ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยการอ่าน เพื่อนำประโยชน์ที่ได้มาพัฒนาศักยภาพทั้งทางการรับรู้ กระบวนการคิด การกระทำและทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี

2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ การอ่านนอกจากจะได้สาระแล้ว ยังก่อให้เกิดความสุขจากการอ่านและจรรโลงใจแก่ผู้อ่านด้วย

3. เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะออกเสียงให้ถูกต้อง เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องเปล่งเสียงออกมาตามตัวอักษรที่ปรากฏเป็นถ้อยคำต่าง ๆ โดยต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องราวที่จะนำเสนอ

4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด จิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางที่ดี เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น การอ่านเรื่องเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตของผู้มีชื่อเสียง การอ่านคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นต้น

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2558 : 33-35) ได้แบ่ง จุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น

4 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัจจัย หรือเป็นปัญหาความไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทัศนะ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ทัศนะของการอ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงสภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์ และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระ ไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิตยสารบันเทิงอื่น ๆ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ กับความรู้ ความคิดได้อย่างมีความสุข ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่า การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตาม ธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับ การเข้ากับกลุ่มเพื่อนฝูง การมีหน้ามีตา การได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะไม่สมปรารถนาทุก ประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว เป็นประโยชน์ดีกว่า ไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตนเพื่อสร้าง บุคลิกภาพขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่หางานอดิเรกใหม่ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุน แนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่เหตุผลมีน้ำหนัก เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้าน อย่างมีเหตุผล บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการ ดำรงชีวิต

จิตรลดา ไมตรีจิตต์ (2559) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความบันเทิง และเพื่อให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายของ การอ่าน ขึ้นอยู่กับแต่ละคน รวมถึงความรู้ที่ได้จากการอ่านนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิต สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่จำเป็นต่อการศึกษา ค้นหาความรู้ เป็น กระบวนการค้นหาความหมาย เพราะทำให้ผู้อ่านต้องเข้าใจสารและรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านได้ และเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ นำมาพัฒนาการดำเนินชีวิต ปรับปรุงหน้าที่การงานให้ดีขึ้น

4. ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทการอ่านจะช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงขอบข่ายการอ่านเป็นอย่างดี นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวไว้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือการอ่านออกเสียง และอ่านในใจดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้แบ่ง ประเภทการอ่านออกเป็น 2 ประเภท

1. การอ่านออกเสียง แบ่งเป็น 3 แบบ คือ

- 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
- 1.2 การอ่านร้อยกรอง
- 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจแบ่งเป็น 5 แบบ คือ

- 2.1 การอ่านแบบค้นหาความรู้
- 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ
- 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน
- 2.4 การอ่านแบบเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์หาเหตุผล
- 2.5 การอ่านหารายละเอียดทุกคำเพื่อปฏิบัติ

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. การแจกลูก
2. การสะกดคำ
3. การอ่านออกเสียง
4. การอ่านในใจ (อ่านจับใจความ)

สมุทฺร เซ็นเขาวนิช (2559) ได้แบ่ง ประเภทของการอ่านโดยใช้ความเร็วต่างกัน

ดังนี้

1. อ่านเพื่อการศึกษา (Work-Study Type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือต้องการจะครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้น ในขณะที่อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากจะรู้ความหมายเฉพาะของคำศัพท์นั้น ๆ แล้ว ควรจะต้องรู้ความหมายแฝง (Connotation) ของคำนั้น ๆ ด้วย เพื่อจะได้เข้าใจความหมายที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. อ่านเพื่อพักผ่อน (Delectory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัวหรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ จะอ่านโดยใช้ความเร็ว ช้าหรือเร็วอย่างไรก็ได้ แล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่าน

สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านประเภทนี้ คือ ต้องการจะจับใจความของข้อความที่อ่านอย่างรวดเร็ว ฉะนั้นผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านมากขึ้นอยู่กักระดับความสามารถของผู้อ่านของแต่ละคนและการอ่านอีกประเภทหนึ่ง คือการอ่านออกเสียง โดยมุ่งเน้นการได้ยินได้ฟังเสียง ซึ่งเกี่ยวกับการฟัง

5. ความหมายของการอ่านจับใจความ

ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ให้ความหมายของการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2552) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความไว้ว่า

เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร สำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นการอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะนักเรียนอ่านหนังสือได้ดีแล้วจึงเน้นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2554) ได้ให้ความหมาย การอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นความชำนาญ หรือเชี่ยวชาญในการอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง จะต้องมีการฝึกฝน ทำความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมาย แล้วใช้ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจเลือกใจความสำคัญ

สุปาณี พัดทอง (2555) ได้ให้ความหมาย การอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นความคิดสำคัญอันเป็นแก่นสารหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้ทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

อรุณี สายเสมา (2556) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับใจความสาระสำคัญ แปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อกับผู้อ่านได้ คือ เข้าใจประเด็นของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับสาระของเรื่องได้ แปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้ และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องนั้นๆ เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วจะสามารถตอบคำถามประเด็นต่างๆได้ และสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญได้ตรงกับเรื่องที่ตนได้อ่านอีกด้วย การเขียนสรุปใจความสำคัญนั้นจะต้องตระหนักถึงเนื้อความและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2559) ได้ให้ความหมาย การอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านเก็บเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับใจความ อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้ ผู้อ่านจึงสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถที่จะนำเสนอสาระความรู้และข้อเสนอไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้

6. องค์ประกอบของการอ่านเพื่อจับใจความ

องค์ประกอบที่ทำให้เข้าใจในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีนักวิชาการได้กล่าว ไว้ดังนี้

สุรียา เฟ็งลี (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจของการอ่านแต่ละบุคคลจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น
 - 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
 - 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
 - 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่นการใช้เครื่องมือ เป็นต้น
 - 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องอะไรจะลงเอยอย่างไร
 - 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
 - 1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือเรื่องย่อแล้วนำมาเขียนใหม่
 - 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น
 - 1.8 อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อเรื่องสำหรับนำไปใช้ตลอดไป
2. พิสัยของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีขึ้นและถูกต้องเพียงใดขึ้นอยู่กับพิสัยของหมุ่คำที่เด็กอ่านเข้าใจได้ และขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ชนิดของประสบการณ์เก่าและความยากง่ายของข้อความที่เด็กอ่านด้วย
3. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากน้อยต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากน้อยตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้น ๆ

4. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้น และสติปัญญาความสามารถในการอ่านความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้ที่อ่านแต่ละคน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

5. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์ ความสามารถในการนึกภาพสิ่งที่อ่านความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

ขวัญฤดี อัครวาทิตชัย (2553) ได้ระบุว่า องค์ประกอบของการอ่านจับใจความไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ รูปร่าง ขนาด ส่วนสูง น้ำหนัก สมอ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญเติบโตของร่างกาย นอกจากนั้นยังเน้นถึงการใช้สายตา ความคล่องแคล่วของการใช้กล้ามเนื้อ การทรงตัว มีความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาที่จะประคองใช้มือลากเส้นเขียนตัวอักษร

2. ความพร้อมทางสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมในที่นี้ได้แก่ แสง เสียง กลิ่น อุณหภูมิ และสถานที่ เป็นต้น หากสิ่งเหล่านี้มีสภาพไม่เหมาะสมกับการอ่านก็จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับปรุงให้เหมาะสม เช่น การอ่านหนังสือในห้องที่คับแคบเกินไป อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ทำให้อึดอัด ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นที่กว้างแต่จางก็ยังไม่เหมาะสมกับการอ่านเช่นกัน

3. ความพร้อมทางจิตใจและอารมณ์ โดยปกติผู้ที่กำลังมีจิตใจและสภาพทางอารมณ์ไม่ปกติเพราะมีปัญหาหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากระทบ ย่อมหงุดหงิด ขุ่นมัว หรือเศร้าหมอง ไม่เบิกบาน สภาพดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งต่อการอ่าน เพราะในขณะที่นั้นจะขาดสมาธิและจิตใจ ไม่รับรู้เรื่องที่กำลังอ่าน ความพร้อมในการอ่านจึงไม่มี

4. ความพร้อมทางจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิในการฟังนิทานหรือเรื่องราว มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก รู้จักลำดับเหตุการณ์ในนิทาน

5. ความพร้อมทางพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การตอบคำถาม การมีความรู้เกี่ยวกับสภาพใกล้ตัว

6. เพศ จากการศึกษานักจิตวิทยา พบว่าเพศหญิงมีความพร้อมเร็วกว่าเพศชาย

สุนาฏ นิธิทรากุล (2554 : 9-12) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจของการอ่านแต่ละบุคคล จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
- 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไร
- 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของสิ่งที่อ่าน
- 1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่อง หรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่
- 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น

1.8 อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อเรื่อง สำหรับนำไปใช้ชั่วคราวหรือ
นำไปใช้ตลอดไป

2. พิสัยของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีขึ้น และถูกต้องเพียงใด
ขึ้นอยู่กับพิสัยของหมุกคำที่เด็กอ่านเข้าใจได้ และขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ชนิดของ
ประสบการณ์เก่าและความยากง่ายของข้อความที่เด็กอ่านด้วย

3. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
มากน้อยต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากน้อยตามประสบการณ์ความ
ยากง่ายของข้อความนั้น ๆ

4. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้น
ว่า สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของ
ผู้ที่อ่านแต่ละคน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

5. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์
ความสามารถในการนึกภาพสิ่งที่อ่าน ความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้เกิดทักษะ
5 ขั้นตอน คือ อ่านออก อ่านคล่อง อ่านเข้าใจเรื่อง แยกแยะชนิดของข้อความ อ่านแล้วตีความหรือ
วินิจฉัยได้นั้น เป็นขั้นที่จำเป็นที่สุดในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้
ผู้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านจะต้องพิจารณาเอง ดังนั้นความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จึงเป็น
ทักษะที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ และปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ เพื่อใช้ทักษะการอ่านมาประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

7. ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ การอ่านเป็นกระบวนการ
การ ที่ซับซ้อน เป็นการที่ประสานระหว่างการมองเห็น การได้ยินและการแปลความของสมองดังนั้น
การอ่านที่จะได้ผลจำเป็นที่จะต้องมึลำดับขั้นของการคิด เริ่มตั้งแต่ระดับต้นจนกระทั่งถึงระดับสูงสุด

สฤนาฏ นิธิมูทรากุล (2554) กล่าวว่า ความเข้าใจของการอ่านแต่ละบุคคลจะสูง
หรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตาม
ประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น

1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ

1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ

1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น

1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไร

1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของสิ่งที่อ่าน

1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่อง หรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่

1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น

1.8 อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อเรื่อง สำหรับนำไปใช้ชั่วคราวหรือ

นำไปใช้ตลอดไป

2. พิสัยของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีขึ้น และถูกต้องเพียงใดขึ้นอยู่กับพิสัยของหมุดคำที่เด็กอ่านเข้าใจได้ และขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ชนิดของประสบการณ์เก่าและความยากง่ายของข้อความที่เด็กอ่านด้วย

3. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากน้อยต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากน้อยตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้น ๆ

4. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้นว่าสติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้อ่าน แต่ละคน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

5. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์ ความสามารถในการนึกภาพสิ่งที่อ่าน ความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) และ สุปภาณี พัดทอง (2555) ได้กล่าวไว้ว่า จิตวิทยาการสอนอ่าน มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาการอ่าน กล่าวถึงจิตวิทยาในการอ่านว่ามีหลักสำคัญที่ควรคำนึงถึง 3 ประการ ดังนี้

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคง คงถาวรในการเรียนอ่าน การฝึกอ่านแต่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของนักเรียน แต่เกิดหลังจากที่นักเรียนได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้งแล้ว

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์ได้กล่าวว่า ความรู้ คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสมมาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วก็จะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัวเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะผสมผสานความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกันประสบการณ์เดิมทำให้เกิดความคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในการทำปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555 : 5) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งเน้นทางสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้และอ่านจับใจความสำคัญได้ดีในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดีจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้น

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้า และการตอบสนองของสกินเนอร์ (Skinner) เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองได้โดยอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจจะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้ก็คือการตอบสนองที่ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญได้ ผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการรับรู้ และใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาประสมผสมผสานกับความรู้ใหม่ เพื่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ได้ อีกทั้งการฝึกทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนเกิดการพัฒนาขึ้นนั้น จะต้อง

การฝึกซ้ำ ๆ จนตอบสนองได้โดยอัตโนมัติ และจัดเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความสนใจเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการ และมีความสนใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ได้ดีขึ้น

8. ความสามารถในการอ่านจับใจความ

ความหมายของความสามารถในการอ่านจับใจความ ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

แวมมยุรา เหมือนนิล (2552) กล่าวว่า ความสามารถการอ่านที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ควรมีทักษะต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญ และส่วนใจความสำคัญ

สุนาฏ นิธิมทรากุล (2552) กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ เพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น
 - 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
 - 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
 - 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
 - 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องอะไรจะลงเอยอย่างไร
 - 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
 - 1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่
 - 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น
 - 1.8 อ่านเพื่อจดจำ และเข้าใจเนื้อเรื่องสำหรับนำไปใช้ตลอดไป
2. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากขึ้นต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากขึ้นตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้นๆ
3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้นว่าสติปัญญาความสามารถในการอ่านความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้ที่อ่านแต่ละคนรวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

4. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์ ความสามารถในการนึกภาพสิ่งที่อ่านความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

5. หลักสำคัญในการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือครูต้องพยายามสร้างความสนใจให้นักเรียน เห็นคุณค่า และความสำคัญของการอ่านจับใจความ โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่องราวที่กำหนด โดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเป็นตอน ๆ ตามเรื่องนั้น ๆ

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2554) ได้กล่าวถึง ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง และการดูสื่อต่าง ๆ ไว้ดังนี้ การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบว่าใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไหร่ และผลเป็นอย่างไร แล้วจดบันทึกใจความสำคัญนั้นไว้ หลักการอ่านจับใจความสำคัญมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ตั้งใจอ่านเรื่อง
2. คิดตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ผลเป็นอย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไร แล้วเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง
3. เขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
4. อ่านทบทวนเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้อง ปัจจัยที่ทำให้การฟังและการดูมีประสิทธิภาพมีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

4.1. ความสนใจในการรับสาร หากมีความสนใจที่จะรับสาร ก็จะสามารถรับสารได้ดี

4.2. สมาธิการมุ่งความสนใจอยู่กับการดู หรือฟังโดยไม่คำนึงถึงเรื่องอื่น จดจ่อกับเรื่องที่ฟังและดู

4.3. มารยาท โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่เราต้องฟัง หรือต้องดูร่วมกับผู้อื่นไม่ควรคุยกัน หรือลุกเดินเข้าออกบ่อยครั้ง

4.4. ความพร้อมทั้งทางกาย และจิตใจ ได้แก่ไม่หิว ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ไม่มีจิตวิตกกังวล

4.5. ประสบการณ์ ได้แก่ การอ่านการฟังเรื่องราวการดูสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ เกิดความรู้ ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องได้

สรุปได้ว่า ความสามารถการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปใจความสำคัญอ่าน เพื่อเก็บใจความสำคัญ อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อหา และอ่านเพื่อรวบรวมเรื่องราวรวมทั้งการรู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาจากเหตุผลต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นวัดได้จากแบบทดสอบปรนัยประกอบด้วย

1. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. อธิบายความมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องได้
4. จำแนกใจความหลัก ใจความรองได้
5. คาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสรุปความ

การเขียน นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เช่น เขียนตอบคำถาม เขียนถ่ายทอดแสดงความคิดเห็น เขียนเล่าเรื่อง เขียนจดหมาย เขียนย่อความ การเขียนสรุปความ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน อีกทั้งยังมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำ สลีลาในการเขียนเพื่อสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตน และเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ดังนั้นการฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีความสามารถทางการเขียน จึงเป็นสิ่งสำคัญนักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางภาษา

1. ความหมายของการเขียน

นักวิชาการหลายคนได้ให้คำนิยามคำว่า การเขียนไว้ดังนี้

สุนีดี ภูจิราพันธุ์ (2554) กล่าวว่า การเขียน คือการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของบุคคล ด้วยการเรียบเรียงถ้อยคำข้อความออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตามที่ประสงค์

สมบัติ ศิริจันดา (2554) กล่าวว่า การเขียน คือการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (ภาษา) ไปยังผู้รับสาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2555) กล่าวว่า การเขียน หมายถึงทักษะในการใช้ภาษาที่มุ่งถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบจุดประสงค์ตามเจตนาของผู้เขียน

สรุปได้ว่า การเขียน คือการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกของผู้ส่งสาร โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อสารให้ผู้รับสารเข้าใจ ประเภทของการเขียน นอกจากนี้การเขียนยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เป็นสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยจรรโลงใจให้ผู้อ่านเกิดความสุข คลายความทุกข์ได้ตามประเภทของการเขียนนั้น ๆ

2. ประเภทของการเขียน

ประเภทของการเขียน มีนักวิชาการได้แบ่งประเภทของการเขียนไว้ ดังนี้

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (2551) ได้จำแนกประเภทของการเขียนตามจุดมุ่งหมายของการเขียน 5 ประการ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือการเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ ส่วนใหญ่ใช้ในการเขียนชีวประวัติ การเขียนข่าว การเขียนสารคดี การเขียนแบบ ผู้เขียนต้องเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์และใช้ข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือการเขียนเพื่อบอกวิธีการทำสิ่งหนึ่ง ชี้แจงตอบปัญหา ผู้เขียนต้องจัดลำดับขั้นตอนของเรื่องเป็นอย่างดี และใช้ภาษาที่รัดกุมชัดเจนเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจง่าย

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งอาจมีข้อคิด คติ หรือแนวคิดที่น่าสนใจแทรกอยู่ด้วย

4. การเขียนเพื่อโฆษณา คือการเขียนจงใจ เชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจสิ่งที่เขียนแนะนำ เช่น การเขียนคำโฆษณา คำขวัญ คำที่ใช้ควรให้สั้น มีการเล่นลีลาของคำ เพื่อให้ผู้อ่านสนใจ

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การถ่ายทอดความรู้สึก จินตนาการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเห็นภาพตามผู้เขียน ต้องใช้คำประณีต มีความหมายแฝง เช่น การเขียนเรื่องนวนิยาย เป็นต้น

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ(2559) ได้กล่าวถึง การจำแนกประเภทของการเขียนตามจุดมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน อาจเป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนประสบเองหรือเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเกิดขึ้นในสังคมโดยทั่วไป การเขียนเพื่อเล่าเรื่องส่วนใหญ่เป็นการเขียนเล่า ประวัติเล่าเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น การเขียนสารคดีและเขียนข่าว เป็นต้น สิ่งสำคัญสำหรับการเขียน เล่าเรื่องคือจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามความเป็นจริงและต้องเล่าเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. การเขียนเพื่ออธิบายการเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบาย เช่น อธิบายวิธีใช้ วิธีทำ ขั้นตอนการทำ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามได้ เช่น อธิบายวิธีใช้ เครื่องมือ ขั้นตอนการปรุงอาหาร ขั้นตอนการตอนกิ่งติดตาต้นไม้ การดูแลรักษาเครื่องใช้ในบ้านหรืออธิบายเปรียบเทียบของสองสิ่ง เป็นต้น การเขียนเพื่ออธิบายต้องระวังเรื่องการใช้ภาษาต้องใช้ภาษาที่สั้นกระชับ เข้าใจง่าย และเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นเป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์ แนะนำ หรือ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวหรืออาจมีข้อเสนอแนะประกอบด้วยโดยต้องคำนึงถึงพื้นฐานข้อเท็จจริงอีกทั้งต้องมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผล ตัวอย่าง การเขียนแสดงความคิดเห็น เช่น การเขียนบทความ การเขียนบทวิจารณ์และ การเขียนบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ การเขียนสรุปความ การเขียนข่าว เป็นต้น

4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่านมีอารมณ์คล้อยตาม และเกิดจินตนาการเห็นภาพตามที่ผู้เขียนต้องการ การใช้ถ้อยคำภาษาในงานเขียนลักษณะนี้ ต้องใช้ถ้อยคำภาษาที่ประณีตงดงามสามารถสื่ออารมณ์และความรู้สึกให้เกิดแก่ผู้อ่านได้ ซึ่งในบางครั้งก็ต้องใช้ถ้อยคำที่มีความหมายแฝงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์หรือมีความหมายเชิงเปรียบเทียบ เพื่อช่วยสร้างจินตนาการให้เกิดแก่ผู้อ่าน การเขียนตามจุดมุ่งหมายนี้ จะปรากฏในการเขียนประเภทบันเทิงคดีเป็นส่วนใหญ่

5. เขียนเพื่อโน้มน้าวใจ คือ การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะชักจูงโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านยอมรับในสิ่งที่ผู้เขียนเสนอ เช่น การเขียนโฆษณา การเขียน คำขวัญ การใช้ภาษาในงานเขียนประเภทนี้ ต้องใช้ภาษาที่สั้นกระชับรัดกุมสะกดตาสะกดใจผู้อ่านอาจเล่นคำเล่นสำนวน เพื่อให้เกิดความคล่องจงทำให้ผู้อ่านจดจำได้ในเวลาอันรวดเร็ว

6. การเขียนเพื่อล้อเลียนและเสียดสี คือ การเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะต้องตำหนิสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคลเหตุการณ์หรือสถานการณ์ แต่เป็นการตำหนิอย่างนุ่มนวลทำนองดี เพื่อก่อการเขียนลักษณะนี้ต้องไม่มีลักษณะการกล่าวร้ายหรือมุ่งทำลาย การใช้ภาษาในงานเขียนประเภทนี้ต้องสุภาพนุ่มนวล อาจแทรกอารมณ์ขันทำนองยั่วล้อด้วยถ้อยคำหรือด้วยเรื่องราว

7. การเขียนเพื่อกิจธุระ คือ การเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเขียนชนิดนี้ จะมีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไป ตามประเภทของงานเขียน เช่น การเขียนหนังสือราชการ การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนประกาศแจ้งความ เป็นต้น

สมพร มั่นตะสูต (2559) ได้กล่าวถึง การจำแนกประเภทของการเขียนตามจุดมุ่งหมายของการเขียน ดังนี้

1. บันเทิงคดี (Fiction) หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นจากการสมมุติผสมกับจินตนาการ โดยยึดหลักความสมจริงให้มากที่สุด แบ่งเป็นนวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร ทัศคติ หรือปกิณกะอื่น ๆ

2. สารคดี (Feature or non-fiction) คือ งานเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ความรู้เนื้อหาสาระเชิงวิชาการแก่ผู้อ่านมากกว่าความเพลิดเพลิน แต่ก็มีสารคดีประเภทที่ให้ความบันเทิงปะปนอยู่ด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฝีมือของผู้เขียนเป็นสำคัญลักษณะที่สำคัญของสารคดี คือ

- 2.1 มีจุดมุ่งหมายที่ให้ความรู้เป็นเบื้องต้น
- 2.2 ต้องให้ทั้งความคิดและความจริงที่เชื่อถือได้
- 2.3 ให้คุณค่าทางปัญญาแก่ผู้อ่าน

สรุปได้ว่า การเขียนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่อสารให้ผู้รับสารเข้าใจในเรื่องใด สำหรับการเขียนนั้นเป็นการเขียนที่ต้องผ่านกระบวนการคิดอย่างมีแบบแผนแล้วจึงสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ให้ได้ใจความสมบูรณ์ครบถ้วนซึ่งการเขียนนี้ นับว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก เพราะสามารถนำไปใช้ในการสรุปเนื้อหาของบทเรียน หรือเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้หรือเข้าใจในสิ่งที่ตนเสนอได้เป็นอย่างดี

3. การเขียนสรุปความ

การเขียนสรุปความ เป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกไปสู่ผู้อ่าน อย่างน้อยการเขียนทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียน พร้อมทั้งยังใช้ภาษาที่ถูกต้องอีกด้วย การเขียนสรุปความ เป็นการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อย่อเรื่องให้กระชับรัดกุม ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้ให้ความหมาย ของการสรุปความ ว่า การสรุปความ คือการเก็บสาระสำคัญของเนื้อความทั้งหมด พิจารณาเฉพาะประเด็นหลักของเรื่อง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้มีเนื้อความตรงกับเนื้อความเดิมอย่างครบถ้วน

ศศิธร ธัญลักษณ์านนท์ (2552) ได้อธิบาย ความหมายของการเขียนสรุปความ กล่าวไว้ว่า การเขียนสรุปความ เป็นวิธีการย่ออย่างสั้นที่สุด คือจะกล่าวแต่เพียงความคิดที่สำคัญที่สุดเท่านั้นและผู้สรุปความจะต้องเข้าใจและตีความเองว่า ผู้เขียน เขียนในทำนองใด ผู้สรุปความจะต้องใช้ถ้อยคำของตนเองสรุปลักษณะของข้อความที่ตนอ่านให้ตรงกับความมุ่งหมายของเนื้อเรื่องนั้น ๆ

ชไมพร พรเพ็ญพิพัฒน์ (2559) กล่าวว่า การเขียนบทสรุป เป็นการเขียนสรุปความ โดยการหียบยกประเด็นสำคัญมากล่าวย่อให้เด่นชัด เรียงด้วยการใช้ประโยคสั้น ๆ อ่านแล้วเข้าใจง่าย ในการเขียนสรุปความ ผู้เขียนต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่จะสรุปทราบความคิดหลักของเรื่องคำนึงถึงความชัดเจนของบทสรุปที่ตนเองเขียน อาจกล่าวได้ว่าการเขียนสรุปความเป็นการย่อความชนิดหนึ่ง

สรุปได้ว่า การเขียนสรุปความ เป็นการเขียนสรุปประเด็นใจความสำคัญของเรื่องให้อ่านหรือฟังให้ได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์ โดยใช้ถ้อยคำสำนวนของผู้เขียนสรุปความเองที่เรียบเรียงขึ้นใหม่เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น

วิธีการเขียนสรุปความ

การเขียนสรุปความ เป็นการเขียนเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ได้ใจความครบถ้วน สมบูรณ์และถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง การที่จะเขียนสรุปความได้นั้น ผู้เขียนต้องมีขั้นตอนการเขียนที่ถูกต้อง มีผู้กล่าวถึงวิธีการเขียนสรุปความไว้ดังนี้

ไพโรธ เลิศพริยกุล (2553) กล่าวถึง วิธีการเขียนสรุปความไว้ ดังนี้

1. ขั้นพิจารณาสารว่ามีเนื้อหาเป็นอย่างไร รูปแบบของสารเป็นอะไร ถ้ารูปแบบ เป็นบทสนทนา ต้องเปลี่ยนจากบทสนทนาเป็นเรื่องเล่าธรรมดาเสียก่อน รายละเอียดของเรื่องเล่า ไม่จำเป็นต้องเก็บรายละเอียดทั้งหมดก็ได้
2. ขั้นการย่อเนื้อหาของเรื่องจากเรื่องทั้งหมดให้เหลือประมาณหนึ่งในสาม พร้อมทั้งคิดชื่อเรื่องด้วย ชื่อเรื่องอาจคิดได้แต่ยังไม่กระชับรัดกุมก็ไม่ใช่ สิ่งสำคัญคือการคิดชื่อเรื่องต้องเป็นความคิดรวบยอดของเรื่องนั้น
3. เป็นขั้นสรุปเรื่องให้สั้นและกะทัดรัด โดยหาข้อความหรือคำมาทดแทนประโยค หรือข้อความยาว ๆ ให้เหลือข้อความที่สั้นให้ได้ ในขั้นนี้คิดปรับปรุงถ้อยคำและชื่อเรื่องให้กระชับรัดกุมกว่าเดิม ขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นสรุปความได้แล้ว
4. เป็นขั้นสุดท้าย คือ การสรุปรวบยอดของเรื่องราวทั้งหมดให้เหลือเฉพาะ ใจความสำคัญจริง ๆ หรือให้เหลือประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ขั้นนี้เป็นขั้นตอนสำคัญที่สุด และเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) กล่าวถึง วิธีการเขียนสรุปความไว้ว่า การเขียนสรุปจะใช้หลักการตอบคำถามได้สาระว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร นำเนื้อหาสำคัญดังกล่าวมาเรียบเรียงใหม่ให้สละสลวย ต่อเนื่องอย่างชัดเจน และกะทัดรัด เป็นการ ความคิดสำคัญของข้อความให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

จุไรรัตน์ ลักษณะศรี (2558) กล่าวถึง วิธีการเขียนสรุปความไว้ ดังนี้ เรื่องที่ต้องการสรุปให้จบ ทางที่ดีควรอ่านสองครั้ง ครั้งแรกอ่านแบบคร่าว ๆ ให้เข้าใจเรื่องหรือจับใจความโดยรวมก่อนแล้วจึงอ่านครั้งที่สองเพื่อจับใจความสำคัญที่เป็นความคิดหลักของผู้เขียนในแต่ละย่อหน้า (หรือกลุ่มย่อหน้า) บางครั้งความคิดหลักอาจปรากฏเป็นประโยคใจความสำคัญเด่นชัด ผู้สรุปความก็ทำเครื่องหมาย เช่น ชิดเส้นใต้ หรือเขียนสรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าไว้ ถ้าย่อหน้าใดผู้เขียน

ไม่ได้แสดงประโยคในความสำคัญไว้เด่นชัดหรือไม่ได้แสดงความคิดหลักของผู้เขียนได้ที่สามารถเขียนสรุปความคิดหลักของย่อหน้านั้น ๆ ด้วยภาษาของตนได้ แต่ถ้าผู้อ่านอ่านจนจบย่อหน้า และพิจารณาแล้วไม่เห็นว่าเป็นใจความสำคัญ หรือเห็นว่าเป็นใจความสำคัญพอ ๆ กันหมด จนไม่อาจสรุปความคิดหลักได้ให้ทดลองอ่านอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่อ่านก็ให้คำนึงถึงหลักการเขียนย่อหน้าที่ดีไปด้วยเสมอ บางย่อหน้าเราอาจผ่านโดยไม่ต้องสรุป เพราะเป็นเพียงส่วนขยายความ แต่บางย่อหน้าอาจต้องเขียนสรุปด้วยข้อความที่ยาวกว่าปกติ เนื่องจากพิจารณาว่าเป็นความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน นำผลจากการอ่านสรุปใจความจากแต่ละย่อหน้าตามที่ได้ทำเครื่องหมายหรือเขียนสรุปย่อ ๆ เอาไว้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อเรียบเรียงสรุปความเป็นภาษาเขียนของตนเอง ปกติเรามักเรียบเรียงข้อความให้ต่อเนื่องตามลำดับย่อหน้าที่ได้อ่านสรุปไว้ด้วยภาษาที่กระชับรัดกุม และเชื่อมโยงแต่ละความคิดหลักแต่ละประโยคใจความสำคัญด้วยคำเชื่อมที่เหมาะสม เป็นเหตุเป็นผลตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม แต่บางครั้งก็อาจเรียงลำดับความคิดหลักเสียใหม่ เพื่อให้การเขียนสรุปความกระชับรัดกุม ทั้งนี้แล้วแต่เรื่องที่ต้องสรุป

นอกจากนี้ยังเสนอประเด็นสำคัญของการสรุปความ คือ การค้นหาความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องมากล่าวย่อให้เด่นชัด โดยใช้ประโยคที่สั้นและเรียบเรียงถ้อยคำให้อ่านเข้าใจง่าย ในการสรุปความ ผู้สรุปต้องตอบคำถาม 3 ข้อให้ได้ คือ 1) มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะสรุปหรือยัง 2) หาความคิดหลักที่เป็นจุดเด่นของเรื่องได้หรือยัง และ 3) มีข้อความหรือถ้อยคำที่ชัดเจนของบทสรุปความนั้นหรือยัง

4. ความสามารถในการเขียนสรุปความ

ความสามารถในการเขียนสรุปความ เป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกไปสู่ผู้อ่านอย่างน้อยการเขียนสรุปความนั้น จะต้องมิจุดมุ่งหมายในการเขียน พร้อมทั้งยังใช้ภาษาที่ถูกต้องอีกด้วย การเขียนสรุปความเป็นการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อย่อเรื่องให้กระชับรัดกุม โดยผู้กล่าวไว้ดังนี้

ศศิธร ธัญลักษณ์านนท์ (2542) ได้อธิบายความหมายของความสามารถในการเขียนสรุปความ คือ การย่ออย่างสั้นที่สุด คือจะกล่าวแต่เพียงความคิดที่สำคัญที่สุดเท่านั้น และผู้สรุปความจะต้องเข้าใจและตีความเองว่าผู้เขียนเขียนในทำนองใด ผู้สรุปความจะต้องใช้ถ้อยคำของตนเอง สรุปลักษณะของข้อความที่ตนอ่านให้ตรงกับความมุ่งหมายของเนื้อเรื่องนั้น ๆ

พรฤดี ขวัญศิริกุล (2545) ได้สรุปความหมายของความสามารถในการเขียนสรุปความว่า การเขียนสรุปความ คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่โดยมีเนื้อหาสัมพันธ์กันด้วยสำนวนของผู้สรุปเอง โดยมีความหมายที่ผู้อ่านเข้าใจได้ครบถ้วนและนำไปใช้ประโยชน์ได้

เอกฉัท จารุเมธีชน (2555) ได้กล่าวถึง ความหมายของความสามารถในการเขียนสรุปความ คือ การเก็บเนื้อความในเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นโดยคงความหมายเดิมไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความ เป็นการเก็บเนื้อความในเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้น โดยคงความหมายเดิมของเรื่องที่อ่านหรือฟังให้ได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์ โดยใช้ถ้อยคำสำนวนของผู้เขียน สรุปความเองที่เรียบเรียงขึ้นใหม่ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น โดยรวม ดังนี้

1. เรียบเรียงใหม่ให้สั้นลง
2. นำเสนอให้คงความหมายเดิม
3. นำเสนอให้เข้าใจง่ายขึ้น
4. ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง
5. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ในการค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการตอบคำถาม และยังช่วยตีความเรื่องราวที่อ่าน หากมีข้อมูล บางส่วนหายไป การใช้โครงสร้างความรู้จะช่วยทบทวนข้อมูลจากความทรงจำของตนเอง เพื่อให้เรื่องราวที่ขาดหายไปสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้
 สுகนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554) ได้กล่าวว่า การสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีสอนซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่คาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดี และทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ปรับปรุงจากการสอนแบบ SQ3R ของ ฟรานซิส พี. โรบินสัน (Francis P. Robinson) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านแห่งมหาวิทยาลัยโอไฮโอ

ศศิธร ไชยเทศ (2554) ได้กล่าวว่า การสอนแบบ SQ4R หมายถึง วิธีการสอนอ่าน ที่เป็นระบบเป็นวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านการตีความขยายความสรุปและจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งการสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจ และจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ ถึงแม้เป็นการสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือประกอบด้วย การฟัง พูด อ่านและเขียน และในชีวิตประจำวันของเราจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์และมักจะอ่านจากสื่อต่าง ๆ

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2556) ได้สรุป ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าหมายถึง เทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญของเรื่อง โดยให้นักเรียนอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถามโดยการเปลี่ยนใจความสำคัญในเนื้อเรื่องให้เป็นคำถาม จากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียด และจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านที่นักเรียนได้บันทึกไว้ ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและขึ้นอยู่กับการรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องปูพื้นฐานเดิม ให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียนนั้น อีกอย่างที่ผู้สอนควรคำนึงถึงคือต้องเข้าใจว่าการอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา อีกทั้งยังได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการอ่านแบบ SQ4R ไว้ดังนี้

S ย่อมาจาก Survey หมายถึง การสำรวจ

Q ย่อมาจาก Question หมายถึง การตั้งคำถาม

4R ย่อมาจาก Read - การอ่าน Recite – การท่องจำ Record –การจดบันทึก และ Review – การทบทวน

สรุปได้ว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R คือ การสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่านช่วยสร้างนิสัย ในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถาม โดยการเปลี่ยนใจความสำคัญในเนื้อเรื่องให้เป็นคำถาม และจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านที่นักเรียนได้บันทึกไว้

2. เทคนิคการอ่าน SQ4R

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง เทคนิคการอ่าน SQ4R ดังนี้

ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2554) ได้สรุป วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการส่งเสริมให้ผู้อ่านรู้จักการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนมาก ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำบรรยากาศให้ผู้รู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียด เสนอสิ่งเร้า เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง (Authentic Materials) เช่น ใบโฆษณา ข่าว จดหมาย ใบสมัครงาน จุลสาร ฯลฯ

2. ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบของวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน คือ

2.1 Survey (S) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าว ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้

2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม จะทำให้ให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

2.3 Read (R) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ อย่างละเอียด และในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ในขั้นนี้จะเป็นการอ่าน เพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้ามีคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่าง ริมหานาหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ต้องการ

2.4 Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.5 Recite (R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่าน แล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้อื่นโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล เมื่อจบขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R แล้วผู้สอนจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลว่า ผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน และช่วยผู้เรียนอ่อนโดยอธิบายเพิ่มเติมให้แบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้ที่ยืดหยุ่นก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้นำเสนอวิธีการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ4R หมายถึง เทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่องลักษณะของวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ตั้งไว้ ดังนั้นลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญขึ้นอยู่กับการฝึกฝน และขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องปูพื้นฐานเดิมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียนนั้น อีกอย่างผู้สอนควรคำนึงถึงคือต้องเข้าใจว่า การอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา แต่ในกรณีการสอนชั้นประถมศึกษาหรือชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนต้องให้ความสนใจ การวัดความรู้เรื่องศัพท์และการใช้ภาษาด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของเนื้อหา ถ้าจะต้องตีความ ความรู้เรื่องศัพท์ยังคงต้องดูว่าผู้เรียนมีความรู้มากเท่าใด เรื่องโครงสร้างหรือการใช้ภาษา ผู้สอนไม่ต้องใช้เวลากับการสอนโครงสร้างมากนัก แต่จะให้ความสนใจกับเรื่องการตีความและการวิเคราะห์ข้อความให้ผู้เรียนรู้จักคำสำคัญ แต่เดาความหมายของคำศัพท์ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปใช้ชีวิต ส่วนใหญ่นอกโรงเรียน และเพื่อเตรียมตัวที่จะมุ่งการศึกษาต่อระดับสูง

โรบินสัน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2552 อ้างอิงจาก Robinson, 1998) ได้เสนอเทคนิคการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ คือ SQ3R (SQ3R : Survey, Question, Read, Recite, Review) ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องได้ดี และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและจดจำเรื่อง ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยสร้างนิสัย การอ่านและการเขียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็ว เข้าใจ เนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้นาน ช่วยให้ผู้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ

3. ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

สุคิด บุญเต็ม (2554) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R นี้ทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าการอ่าน โดยไม่ได้ตั้งคำถามเอาไว้ล่วงหน้า จะทำให้การอ่านไม่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการอะไรหลังการอ่าน อ่านแล้ว อาจจะจับจุดสำคัญหรืออ่านไปแล้วใช้จุดมุ่งหมายเหมือนกับการเหวี่ยงแหไม่รู้ว่าจะจับอะไรได้อะไรหรือไม่ แต่ถ้ามีการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอน ถาม ดังนั้นการใช้คำถามจึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้ แล้วจะทำให้ดีขึ้น

สุภาณี โสโท (2554) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการสอนแบบ SQ4R เรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญได้เร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้นาน ช่วยให้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ และไม่จำเป็นต้องกลับไปทบทวนอีกครั้ง เพราะสรุปใจความสำคัญทุกอย่างไว้แล้วจากการจดบันทึก นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องใช้ เวลานานเมื่อมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากวิธีการสอนแบบ SQ4R

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2556) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการสอนแบบ SQ4R ว่าผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยการตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าให้รู้ว่หลังการอ่านแล้วต้องรู้อะไร สามารถสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการอ่านได้ดีขึ้น เนื่องจากการตั้งคำถามล่วงหน้าจะเป็นการกำหนดขอบเขตในการอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนว่าต้องการอะไรจากการอ่าน ไม่ใช่อ่านโดยไร้จุดมุ่งหมาย ไม่รู้ว่าต้องจับประเด็นตรงไหน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามอ่านเพื่อหาคำตอบหาข้อมูล และจับประเด็นหรือเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่านได้

แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นการทำวิจัยโดยครูผู้สอนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การดำเนินการวิจัยดังกล่าว ให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของการจัดการศึกษา ที่ต้องการเน้นให้คนมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และจริยธรรมตลอดจนวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต บทบาทในการทำงานของครู จึงต้องดำเนินการไปด้วยกัน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อที่จะสามารถดำเนินการวิจัยได้สอดคล้องตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้และเพื่อที่จะพัฒนาเพิ่มพูนศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูมืออาชีพต่อไป

1. ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ให้ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติไว้ ดังนี้

นุชวนา เหลืองอังกูร (2551) สรุปว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยที่เน้นการพัฒนา หรือแก้ปัญหา โดยอาศัยการทำงานร่วมกันของทีมผู้ร่วมวิจัย มีวงจรการพัฒนาต่อเนื่อง เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานของตนมีประสิทธิภาพดีขึ้นหรือสามารถแก้ปัญหาได้

จอห์นสัน และ คลอแมน เคลลี (สุวิมล ว่องวานิช, 2551 อ้างอิงจาก Johnson and Kromann-Kelly, 1995) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และตีความหมาย โดยมีแผนงานกำหนดและแลกเปลี่ยนผลกับเพื่อนร่วมวิชาชีพ กระบวนการวิจัยปฏิบัติการต้องตอบคำถาม 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. คำถามที่ต้องการศึกษาคืออะไร
2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีอะไรบ้าง
3. ข้อมูลที่ต้องจัดเก็บคืออะไร
4. จะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร
5. จะแปลความหมายนั้นว่าอย่างไร การตอบคำถามเหล่านี้ต้องใช้เวลา

วางแผน และในทุกขั้นตอนต้องอภิปรายกับเพื่อนร่วมงาน

ซูเบอร์ เคอร์ริท (สุวิมล ว่องวานิช, 2551 อ้างอิงจาก Zuber-Skerritt, 1996) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนการทำงานเป็นวงจรต่อเนื่อง 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวางแผนกลยุทธ์
2. การปฏิบัติ (นำแผนไปปฏิบัติ)
3. การสังเกต (โดยมีการประเมิน ตนเอง)
4. การสะท้อนผลเชิงวิพากษ์จากตนเองและเพื่อนร่วมงานในผลที่ได้จาก

ขั้นตอนที่ 1-3 จากนั้นมีการทำงานในวงจรรอบที่ 2 โดยมีการปรับแผนการทำงาน แล้วนำไปปฏิบัติ ทำการสังเกตผลที่เกิดขึ้นและสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงต่อไป

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาผลการปฏิบัติงานของตน โดยเป็นวงจรการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีระบบเกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสะท้อนข้อมูล ที่ได้อย่างพินิจวิเคราะห์ ผลที่ได้นำไปปรับแผนเข้าสู่วงจรใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริงหรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดมุ่งหมายของการวิจัยปฏิบัติการ

ได้มีนักวิชาการหลายท่าน กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการวิจัยปฏิบัติการไว้ ดังนี้
ธีรวุฒิ เอกะกุล (2553) การนำวิธีการวิจัยปฏิบัติการมาใช้ในการเรียนการสอน มีจุดประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อให้ครูได้ปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเอง จากการเป็นผู้บริโภคงานวิจัยไปเป็นผู้ทำการวิจัยด้วยตนเอง และเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2555) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิธีกระตุ้นให้ครูศึกษาความรู้ความเป็นวิทยาศาสตร์โดยการวิจัยในชั้นเรียนนี้มีเป้าหมายอยู่ที่

- 1) ต้องการให้ครูปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้อย่างอาจเกิดจากครุสร้างสรรค์ ค้นคว้าหรือนำนวัตกรรม

มาทดลองใช้และศึกษา 2) ต้องการให้ครูปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และ 3) ต้องการให้ครูสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการสอน กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของผู้เรียน เป็นกระบวนการที่ทำให้ครูประสานการจัดการเรียนรู้ของครูเข้ากับการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถสร้างให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจปรากฏการณ์ของชั้นเรียน เพื่อพัฒนาได้ผลการศึกษาที่เกิดขึ้นเป็นข้อความรู้หรือวิธีการแก้ปัญหาที่มีความจำเพาะใช้สำหรับสถานการณ์ของการปฏิบัติการนั้น ๆ ไม่สามารถสรุปเป็นความรู้ใหม่ที่ใช้ได้ทั่วไป

ประวิต เอราวรรณ์ (2555) สรุปว่า จุดมุ่งหมายของการวิจัยปฏิบัติการ คือ

1. เพื่อแก้ปัญหา (to Solve Problem)
2. เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานแบบมืออาชีพ (to Improve Professional Practice)

วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558) กล่าวว่า เพื่อจะปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น โดยนำเอางานที่ปฏิบัติอยู่มาวิเคราะห์สภาพปัญหาอันเป็นเหตุให้งานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นอกจากนั้นต้องใช้แนวคิดทางทฤษฎีและประสบการณ์จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เสาะหาข้อมูลและวิธีการที่คาดว่าจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้ แล้วสะท้อนวิธีการดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ

จากความมุ่งหมายเบื้องต้น สรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหการปฏิบัติงานโดยการร่วมมือของทีมผู้ร่วมวิจัยให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3. รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการของเคมมิสและแมคแท็กการ์ด (Kemmis & McTaggart)

กระบวนการดำเนินงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (1988) ประกอบด้วย กิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก คือ

- 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (planning)
- 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (action)
- 3) สังเกตการณ์ (observation) และ
- 4) สะท้อนกลับ (reflection) กระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

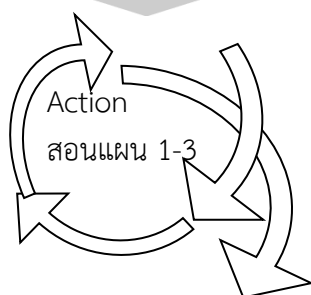
และปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน (re - planning)

โดยดำเนินการเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ เป็นดังแสดงรายละเอียด ดังภาพประกอบ 1

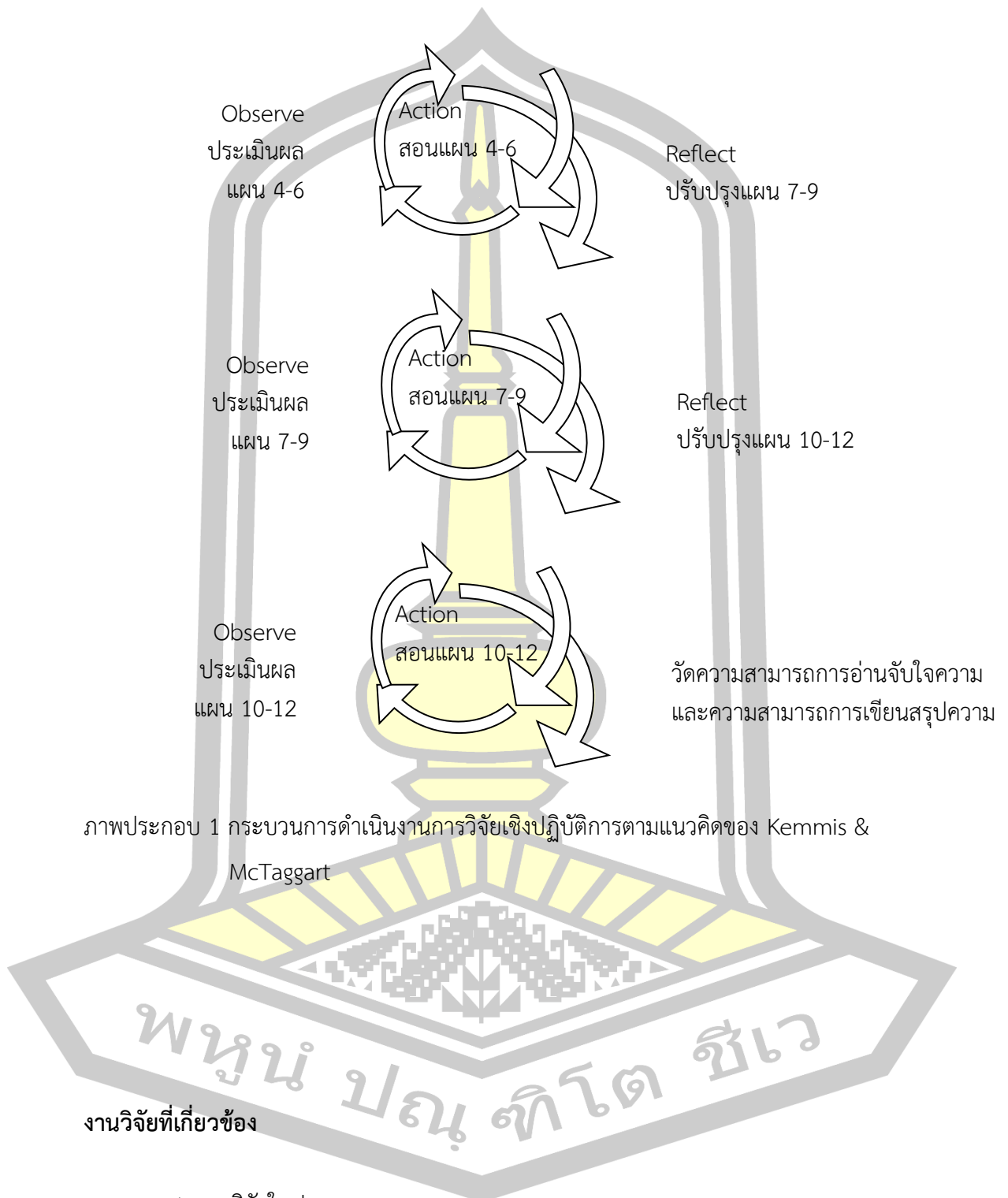
พหุบัณฑิต ชีวะ

Plan จัดทำแผน 1-3

Observe
ประเมินผล
แผน 1-3

Reflect
ปรับปรุงแผน 4-6

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง พัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการพัฒนาความสามารถการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

สุวรรณา รัตนธรรมเมธี (2532) ได้ทำการวิจัย ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความสำคัญจากกิจกรรม 6 ขั้นตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนสามารถผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ตั้งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 99.58

สายสุณี สุกุลแก้ว (2533) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำข้อสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าก่อนทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนเรียนสูงขึ้น

พิมพ์พร พงษ์ตน (2544) ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แบบทดสอบแรงจูงใจในการอ่าน ซึ่งแปลมาจากแบบทดสอบของ Wigfield มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) และ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ มีลักษณะเป็นแบบสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอ่านจับใจความ ตามแนวคิดของ Dallman และคณะ (1984 อ้างถึงใน พิมพ์พร พงษ์ตน, 2544) ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจข้อเท็จจริง (การรู้ความหมายของคำ) การตีความ (การเข้าใจสำนวนภาษา การเปรียบเทียบ การชี้อุปนิสัยของคนในเรื่อง) และการประเมินค่า (การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อ การพิจารณายอมรับสิ่งที่อ่านว่ามีคุณค่าเพียงพอหรือไม่ การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กรมวิชาการกำหนด ความสามารถในการอ่านจับใจความ ชั้นความเข้าใจข้อเท็จจริง อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดความสามารถในการอ่านจับใจความ ตีความ และความสามารถในการอ่านจับใจความ ชั้นการประเมินค่า อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และแรงจูงใจในการอ่านรวมทุกองค์ประกอบกับความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัญหา คำหอมกุล (2548) ได้ทำการวิจัย เปรียบเทียบพัฒนาความสามารถการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ความคิดเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการสรุปความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โรงเรียนวัดหนองพันทา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัด

ความสามารถในการเขียนสรุปความและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด ผลของการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิดมีความสามารถในการเขียนสรุปความ ก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R คิดทำให้เข้าใจบทเรียนง่าย เพราะการเรียนเป็นลำดับขั้นตอนสามารถทำงานเสร็จตามเวลา ทำให้สรุปความได้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้

วชิราพรรณ จันทน์เทศ (2549) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความจากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีประสิทธิภาพ 80.15 / 89.37 แสดงว่าชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

จำเนียร เล็กสุมา (2552) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทัพยายท้าว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 14 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลของการวิจัย พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ความอ่านจับใจความและการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R อยู่ในระดับเห็นด้วย ทุกด้าน

นันทนา ใจทาน (2553) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนหนองแวนโนนสูงนาเชือก

ราชภัฏบารุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลของการวิจัย พบว่า ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีระบบตามหลักเกณฑ์การสร้างและผ่านการทดลองใช้มาแล้ว อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มีเกณฑ์ 89.26/84.31

เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานของประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มี 0.7733 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร้อยละ 77.33 นักเรียนมีใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

แสงระวี ประจวบวัน (2553) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ ของใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการเขียนสรุปความ ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละเอียดอุปถัมภ์ อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 28คน เก็บข้อมูลโดยใช้การเขียนสรุปความ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผลของการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R การเขียนเรียงความที่ใช้วิธีการ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปจากผลของการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เช่น การอ่านเพื่อจับใจความ การเขียนสรุปความ จะสามารถทำงานแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ถ้านำมาใช้ในการเรียนการสอนและปฏิบัติตามได้ทุกขั้นตอน พบว่า นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้ ซึ่งเป็นส่วนที่จะทำให้เด็กมีความสามารถทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย แล้วมีความเข้าใจในการอ่านจับใจความได้ ล้วนแต่เป็นวิธีการที่ทำให้การอ่านและการเขียนของนักเรียนมีการพัฒนาการที่ดีขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R นักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

Krause (2001) ได้ศึกษา ผลของการใช้วิธีสอนที่อาศัยทฤษฎีการนำเสนอผลงาน เพื่อความเข้าใจ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบ SQ4R และทฤษฎี การนำเสนอผลงาน จากการทดลองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองของคะแนนหลังการทดลอง

ค่าคะแนนแตกต่างกันเล็กน้อย ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของข้อมูลชี้ให้เห็นว่าทฤษฎี การนำเสนอผลงานจะมีประโยชน์ ถ้าเพิ่มเวลาในการสอนให้มากขึ้น แต่สำหรับการสอนแบบ SQ4R ไม่ต้องเพิ่มเวลาซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสอนแบบ SQ4R ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

Ainley, Hillman & Hidi (2002) ได้ศึกษา ความสนใจในการอ่านวรรณกรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา เพื่อสำรวจว่าปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านสถานการณ์ช่วยส่งเสริมให้เกิดความ สนใจในหัวข้อเรื่องที่อ่านอย่างไร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 เป็นชาย 39 คน และหญิง 47 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศออสเตรเลีย และมาจากสถานะทางสังคมแตกต่างกัน รวมทั้งชนชั้นแรงงาน และชนชั้นกลาง ในเมืองและในชนบท อายุเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างเท่ากับ 15 ปี 6 เดือน วิธีการดำเนินการวิจัยโดยการเลือกวรรณกรรมที่ให้นักเรียนอ่านจาก หนังสือ 4 เล่ม ที่ไม่ใช่หนังสือที่ใช้ในโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดความสนใจส่วนบุคคล (individual interest) 2) แบบวัดความสนใจในหัวข้อเรื่อง 3) แบบวัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการบันทึก ลำดับเนื้อหาที่นักเรียนอ่าน จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

Same (2013) ได้ศึกษา วิธีสอนไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และเขียนอธิบายได้ โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ประโยคผ่านกระบวนการตั้งคำถามเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของประโยคให้ชัดเจน ผลการทดลองพบว่า การสอนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น และนักเรียนสามารถเขียนอธิบายเป็นขั้นตอนในรูปของแผนภาพได้ ซึ่งแผนภาพจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น เพราะแผนภาพจะช่วยให้ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นหลักและประเด็นย่อยต่าง ๆ ในประโยคได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนขยายประโยค และเชื่อมโยงความคิดในประโยคหลักให้เข้ากับประโยคย่อยต่าง ๆ ได้

Swennumson (1993) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลของการฝึกอ่านตามขั้นตอน เอส คิว ทรี อาร์ ของนักศึกษาวิทยาลัยการศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คือ กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาที่แต่งงานแล้ว กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาที่มีสถานภาพเป็นบิดา - มารดา กลุ่มที่ 3 เป็นนักศึกษาอายุ 24 ปี เป็นต้นไป และกลุ่มที่ 4 เป็นนักศึกษาใหม่ที่ลงทะเบียนเข้าเรียนในภาคการศึกษาแรก โดยให้นักศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ฝึกอ่านตามขั้นตอน เอส คิว ทรี อาร์ วันละ 1 คาบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เมื่อนำคะแนนก่อนการฝึกและหลังการฝึกมาหาค่า t - test พบว่า การฝึกอ่านตามขั้นตอน เอส คิว ทรี อาร์ สามารถเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทุกกลุ่ม

Hedberg (2005) ได้ศึกษา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค SQ4R กับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา 3 คน พบว่าผู้เรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้นมีการใช้ทักษะและกระบวนการคิดในการอ่านโดยการตั้งคำถาม ผู้เรียนสามารถจำรายละเอียดและบทเรียนมากขึ้น หลังเรียนที่ได้รับการสอนโดย SQ4R เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

Miner (2005) ได้ศึกษา ผลการใช้วิธีการอ่านด้วยวิธี SQ4R ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคู่และฝึกอ่านเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์หลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านด้วยวิธี SQ4R

Mellard, Patterson & Prewett (2007) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความของคุณลักษณะส่วนบุคคลในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่

มีทักษะการรู้หนังสือต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ออกจากการศึกษาภาคปกติในระดับมัธยมศึกษาและมีอายุไม่น้อยกว่า 16 ปี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากสถาบันที่ให้บริการการศึกษาผู้ใหญ่ในรัฐ Kansas ประเทศ สหรัฐอเมริกา จำนวน 213 คน ซึ่งมีความสามารถทางภาษาในระดับ 3 (ระดับกลาง) ถึง 6 (ระดับสูง) ตัวแปรต้นที่ทำการศึกษา ได้แก่ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา ที่จบก่อนเข้าหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับการอ่าน เพศ สถานะ การจ้างงาน การมีภาวะบกพร่องทางการเรียน ส่วนตัวแปรตามที่ทำการศึกษาคือ

1) คะแนนกิจกรรมการอ่านจับใจความจากบทเรียนที่สร้างขึ้น ซึ่งมีคำถามเกี่ยวกับความบ่อยในการอ่านที่บ้านหรือที่ทำงาน และความบ่อยในการอ่านหรือใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน โดยให้ตอบเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (5 = ทุกวัน , 4 = 2-3 ครั้ง ใน 1 70 สัปดาห์ 3 = สัปดาห์ ละครั้ง 2 = น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง และ 1 = ไม่เคยอ่านเลย)

2) คะแนนวินิจฉัยการอ่าน CASAS ซึ่งวัดสมรรถนะในการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการอ่านที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น การอ่านคู่มือเทคนิค แบบฟอร์มเสียภาษี หรืออ่านฉลากยา โดยใช้ สถิติวิเคราะห์ Mantel Haenzel chi-square, Sequential multiple regression และ MANOVA ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า ผู้ที่รายงานว่ามีความบกพร่องด้าน การเรียนจะมีคะแนน WRMT_R และคะแนน CASAS ต่ำกว่าผู้ที่ไม่มีความบกพร่องด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพศที่ต่างกันมีคะแนน WRMT_R แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าเพศหญิงมีคะแนน CASAS สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ Mantel Haenzel chi-square พบว่า ผู้ที่มีระดับการอ่านที่สูงกว่าจะมีคะแนน WRMT-R และ CASAS สูงกว่า ผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือคู่มือการทำงานและหนังสือ อ่างอิงมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า เพศหญิงอ่านหนังสือพิมพ์ จดหมาย บันทึกรีเมลล์จดหมายเกี่ยวกับงาน หนังสือเรียน คู่มือปฏิบัติงาน หรือคำแนะนำ มากกว่าเพศชาย ผลการวิเคราะห์ด้วย MANOVA เพื่อทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะส่วนบุคคล และกิจกรรมการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตัวแปรเพศส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ และพบอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความบกพร่องทางการเรียน เพศ และ กิจกรรมการอ่าน ผลจากการวิเคราะห์ถดถอย พบว่า คะแนนกิจกรรมการอ่าน และการรายงานความบกพร่องทางการเรียนอธิบายความแปรปรวนของคะแนน WRMT_R ได้ร้อยละ 4 และภายหลังจาก ควบคุมตัวแปรเพศ พบว่า กิจกรรมการอ่าน และการรายงานความบกพร่องทางการเรียน อธิบาย ความแปรปรวนของคะแนน CASAS

Rosman (2007 อ้างถึงใน แสงระวี ประจวบวัน, 2553) ได้ศึกษา ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความสามารถการอ่านจับใจความมากกว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และยังพบว่าต่อไปอีกว่าความสามารถการอ่านจับใจความมีความสัมพันธ์ในทางลบกับ แบบทดสอบวัดสติปัญญาของเวชเลอร์ (Wechsler Intelligence Scale for Children) ในฉบับเติมภาพให้สมบูรณ์ (Picture Completion) การจัดเรียงรูป (Picture Arrangement) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบที่

เกี่ยวกับด้านภาษา (Verbal Test) นอกจากนั้น การคิดแบบวิเคราะห์ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามอายุ และมีความสัมพันธ์กับความพร้อมการเรียนรู้และแรงจูงใจอีกด้วย

Lumkin (1991) ได้ศึกษา ผลการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีความสามารถ การอ่านจับใจความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาสังคมศึกษาใน นักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 ผลการศึกษา พบว่า เมื่อได้สอนทักษะการคิดวิเคราะห์แล้ว นักเรียน เกรด 5 และ เกรด 6 มีความสามารถด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ไม่แตกต่างกัน นักเรียนเกรด 5 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาสังคมศึกษาไม่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียน เกรด 6 ที่เป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาสังคมศึกษาสูงกว่ากลุ่ม ควบคุม

Hartlep (2010) ได้ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้แบบ SQ4R ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบการจดจำคำศัพท์ การทดลองนี้เมื่อเปรียบเทียบ 2 วิธีการศึกษาที่ เกี่ยวข้องกับการ เรียนรู้ด้วยตัวเอง นักศึกษาสามกลุ่มศึกษาบทจากข้อความจิตวิทยาเด็ก คนกลุ่มหนึ่ง ที่ใช้วิธีการอ่าน แบบ SQ4R สำนวน, คำถาม, อ่าน, แสดง สะท้อนผล, และวิธีการตรวจสอบกลุ่ม ที่สองใช้วิธีการ เรียนรู้ด้วยตนเองรูปแบบปกติและไม่มีคำแนะนำพิเศษในการศึกษาอื่น ๆ ไปกว่าคำว่า “ทำด้วยตนเอง ดีที่สุด” นักเรียนทุกคนใช้เวลาสอบทันทีหลังจากที่ศึกษาบทเรียนและทดสอบอีกครั้งใน เวลา 2 สัปดาห์ ต่อมาผลการสนับสนุนสมมติฐานที่อ้างอิงตัวเองช่วยเพิ่มความคงทน อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่า มีความแตกต่างระหว่าง 2 วิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อศึกษา ผลกระทบ การอ้างอิงตัวเอง โดยใช้เครื่องมือแบบฝึกหัด โดยคาดการณ์ว่าการเรียนจากการสอนกลยุทธ์ การเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยใช้เครื่องมือแบบฝึกหัดจะทำได้ดีเท่ากับการเรียนจากการสอนกลยุทธ์ SQ4R และการเก็บข้อมูลเปรียบเทียบกันแล้วการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งสองรูปแบบสามารถใช้เป็นกลยุทธ์การ เรียนรู้ที่ดีที่สุด

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการ เรียนรู้แบบ SQ4R สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและความสามารถ การเขียนสรุปความของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ เมื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่าน กระบวนการของการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบแล้ว ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับ ใจความและการเขียนสรุปความ ประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาวิธีการจัดการเรียนรู้มาใช้ ในงานวิจัยครั้งนี้

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 จำนวน 1 ห้อง กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 23 คน

ผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาจากข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนแต่ละช่วงชั้นยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินผลในระดับสถานศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านเบงท่าลาด ที่มีการประเมินความสามารถทางการเรียนภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 62.38 และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์บริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านเบงท่าลาด พบว่ายังมีความต้องการที่จะพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ส่งผลต่อทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ยังไม่สามารถจับใจความสำคัญ เพื่อเขียนคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่อ่านได้ (โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด, 2556) แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ภาษาไทยยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เนื่องจากโรงเรียนกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถไว้ที่ระดับร้อยละ 80

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้มี 3 ชนิด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 4 หน่วย จำนวน 12 แผน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการ ได้แก่ แบบประเมินการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ใช้วัดความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลปฏิบัติการวิจัย ได้แก่
 - 3.1 แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก โดยให้อ่านจับใจความจากสถานการณ์ที่กำหนด
 - 3.2 แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ๆ ละ 3 คะแนน รวมทั้ง 15 คะแนน โดยการเขียนตอบคำถามจากเรื่องและการเขียนแผนภาพจากเรื่อง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหา การวัดผลและประเมินผล
 - 1.2 วิเคราะห์ เลือกลง และกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเบงท่าลาด พุทธศักราช 2551 ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เรื่องความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
 - 1.3 สร้างทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังตาราง 2

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

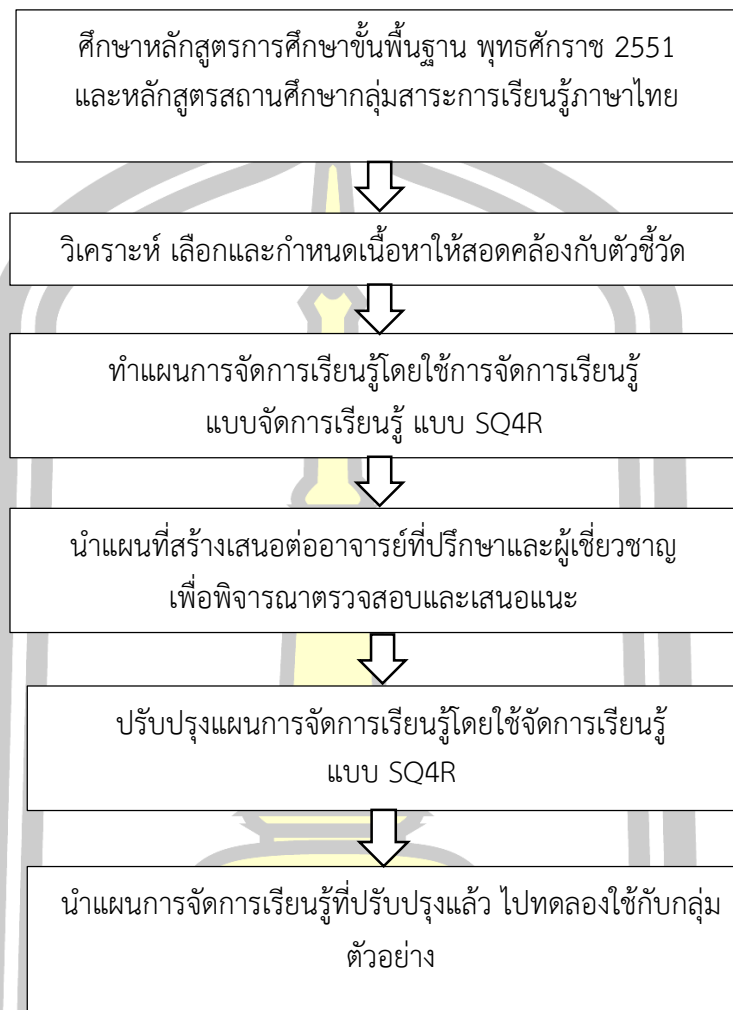
ตาราง 2 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วย	แผนการเรียนรู้	เนื้อหาการเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
1 (วงจรถูกที่ 1)	การอ่านและการเขียนเรื่องจากนิทาน	1	1. หลักการอ่านจับใจความเรื่องจาก	2
		2	นิทาน	2
		3	2. อ่านจับใจความจากนิทาน 3. การเขียนสรุปความเรื่องจากนิทาน	2
2 (วงจรถูกที่ 2)	การอ่านและการเขียนเรื่องจากสื่อ	4	1. การอ่านจับใจความโดยจากบทความ	2
		5	2. เนื้อหาของบทความในการอ่านจับ	2
		6	ใจความ 3. การเขียนสรุปความจากบทความ	2
3 (วงจรถูกที่ 3)	การอ่านและการเขียนเรื่องจากสารคดี	7	1. ลักษณะและประเภทของสารคดี	2
		8	2. กลวิธีการอ่านจับใจความในสารคดี	2
		9	3. การเขียนสรุปความสารคดี	2
4 (วงจรถูกที่ 4)	การอ่านและการเขียนเรื่องจากเรื่องสั้น	10	1. หลักการอ่านเรื่องสั้น	2
		11	2. ประเมินคุณค่าเรื่องสั้น	2
		12	3. การเขียนเรื่องสั้นที่เขียนสรุปความให้นำอ่าน	2
รวม				24

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผล และนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกับกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติการสอน ดังกล่าวข้างต้นแต่ละชนิด มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนสรุปความ

คนที่	เรียบเรียงใหม่ให้สั้นลง			นำเสนอให้คงความหมายเดิม			นำเสนอให้เข้าใจง่ายขึ้น			ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง			ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม			รวม
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	

ลงชื่อผู้ประเมิน.....
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

2 ทำได้ตามกำหนด

1 ทำได้บางส่วน

0 ทำไม่ได้

3. การสร้างเครื่องมือประเมินผลปฏิบัติการวิจัย

3.1 แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ

แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบสาระการเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เน้นการอ่านที่ชัดเจน ใช้ถ้อยคำถูกต้องตามระดับของภาษา การอ่าน การอ่านจับใจความ การอ่านย่อหน้า การอ่านจากภาพ การอ่านโฆษณา การอ่านเรื่องสั้น และการอ่านสารคดี เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

3.1.2 วิเคราะห์ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบ และนำไปสร้างแบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถของ ขวลิขิต ชูกำแพง (2551) โดยใช้ตามระดับจุดมุ่งหมายทางด้านพุทธิพิสัยของบลูม (ทึศนุา แซมมณี, 2553) แบบปรนัยชนิดเลือก ตอบ 4 ตัวเลือก สร้างทั้งหมด30 ข้อ

3.1.3 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาทั้งภาษาที่ใช้ และพิจารณาความเหมาะสมความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.1.4 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (ประสาท เนื่องเฉลิม, 2554)

- ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.1.5 นำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกเลือกข้อสอบที่มีค่าเฉลี่ย 0.50–1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ซึ่งจากการหาความสอดคล้องพบว่า มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.60-1.00 จากแบบวัดผสมสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ตัดออก 2 ข้อ เหลือ 28 ข้อ

3.1.6 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วนำไป Try Out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด จำนวน 30 คน หลังการทดลองใช้ นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ความยากง่าย อำนาจจำแนก โดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) (สุรวาท ทองบุ, 2550) เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.80 และค่าความยาก (P) มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.14 – 0.76 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.38 – 0.78 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ r_{cc} เท่ากับ 0.78 ผลปรากฏว่า จากจำนวน 28 ข้อ ตัดออก 8 ข้อ คงเหลือ 20 ข้อ

3.2 แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบสาระการเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และตัวชี้วัด สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 เน้นการเขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจนใช้ถ้อยคำถูกต้องตามระดับของภาษา และการเขียน การเขียนสรุปความ เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ

3.2.2 วิเคราะห์ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบ และนำไปสร้างแบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถของ ชวลิต ชูกำแหง (2553) โดยใช้ตามระดับจุดมุ่งหมายทางด้านพุทธิพิสัยของบลูม (ทึศนา แคมมณี, 2553) แบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ 15 คะแนน

3.2.3 นำแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาทั้งภาษาที่ใช้ และพิจารณาความเหมาะสมความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ ปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2554)

- ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ
แต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกเลือกข้อสอบที่
มีค่าเฉลี่ย 0.50 – 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ซึ่งจากการหาค่า
ความสอดคล้องพบว่า มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.60-1.00

ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการวิจัย

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติ (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนปฏิบัติดังนี้

จากตารางป้องกัน มีกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ 4 วงจร

วงจรปฏิบัติที่ 1 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านและเขียนเรื่อง
จากนิทาน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พ่อกับลูก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชายหนุ่มกับสิงโต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ราชนีกับหนู

วงจรปฏิบัติที่ 2 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านและเขียนเรื่อง
จากสื่อ ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง หลักการอ่านเพลง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านโฆษณา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เขียนสรุปใจความข่าว

วงจรปฏิบัติที่ 3 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านและเขียนเรื่อง
จากสารคดี ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง หลักการอ่านสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ขนมไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การอ่านคดีวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ

วงจรปฏิบัติที่ 4 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านและเขียนเรื่อง
จากเรื่องสั้น ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง ลูกกระจงน้อยกับจระเข้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง คูกี้ 1 ห่อ กกับการตัดสินคน

2. ชั้นปฏิบัติการการเรียนการสอน (Act) ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้รับการปรับปรุงในขั้นที่ 1 ไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

2.2 ผู้วิจัยลงมือปฏิบัติกิจกรรมการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นวงจรปฏิบัติการ 4 วงจร

3. ชั้นสังเกตการณ์ (Observation)

3.1 ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งในระหว่างการดำเนินการสอน ผู้วิจัยจะสังเกตการณ์การเรียนการสอนพร้อมทั้งบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจรมานำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ซึ่งอาศัยหลักการวิเคราะห์วิพากษ์ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป

3.2 เมื่อผู้วิจัยทำการสอนครบทั้ง 12 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนทำแบบวัดความสามารถด้านอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และให้นักเรียนทุกคนทำแบบวัดความสามารถในการเขียนสรุป จำนวน 5 ข้อ หลังสิ้นสุดกิจกรรมทั้งหมด

3.3 นำคะแนนที่ได้จากการวัดไปคำนวณค่าโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ชั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflect) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาวิเคราะห์สรุป เพื่อสะท้อนผลสำเร็จจากการแก้ปัญหาในแต่ละวงจร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายละเอียดดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างดำเนินการสอน โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้วิจัยจะสังเกตการณ์การเรียนการสอนพร้อมทั้งบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจรมานำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ซึ่งอาศัยหลักการวิเคราะห์วิพากษ์ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป

2. เมื่อผู้วิจัยทำการสอนครบทั้ง 12 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนทำแบบวัดความสามารถด้านอ่านจับใจความ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการวัดไปคำนวณค่าโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละวงจรปฏิบัติ ดังตาราง 3

วงจรถูกปฏิบัติที่ 1				
หน่วยที่	แผนจัดการเรียนรู้ที่	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
1. การอ่านและการเขียนเรื่องจากนิทาน	1. นิทานเรื่อง พ่อกับลูก 2. นิทานเรื่อง ชายหนุ่มกับสิ่งโต 3. นิทานเรื่อง ราชสีห์กับหนู	- แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ก่อนเรียน	นักเรียน	- ประเมินความสามารถก่อนเรียน
		- แบบบันทึกพฤติกรรมผลการเรียน	ผู้วิจัย	- ทุกครั้งที่สอน
		- แบบฝึกทักษะแต่ละแผน	นักเรียน	- เสร็จสิ้นแต่ละแผน
สะท้อนผลและปรับปรุงแผน				

วงจรถูกปฏิบัติที่ 2				
หน่วยที่	แผนจัดการเรียนรู้ที่	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
2. การอ่านและการเขียนเรื่องจากสื่อ	4. เรื่อง หลักการอ่านเพลง 5. เรื่อง การอ่านโฆษณา 6. เรื่อง เขียนสรุปใจความข่าว	- แบบบันทึกพฤติกรรมผลการเรียน	ผู้วิจัย	- ทุกครั้งที่สอน
		- แบบฝึกทักษะแต่ละแผน	นักเรียน	- เสร็จสิ้นแต่ละแผน
สะท้อนผลและปรับปรุงแผน				

วงจรถูกปฏิบัติที่ 3				
หน่วยที่	แผนจัดการเรียนรู้ที่	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
3. การอ่านและการเขียนเรื่องจากสารคดี	7. เรื่อง หลักการอ่านสารคดี 8. เรื่อง ขนมหอย 9. การอ่านคดีวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ	- แบบบันทึกพฤติกรรมผลการเรียน	ผู้วิจัย	- ทุกครั้งที่สอน
		- แบบฝึกทักษะแต่ละแผน	นักเรียน	- เสร็จสิ้นแต่ละแผน
สะท้อนผลและปรับปรุงแผน				

วงจรถูกปฏิบัติที่ 4				
หน่วยที่	แผนจัดการเรียนรู้ที่	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
4. การอ่านและการเขียนเรื่องจากเรื่องสั้น	10. เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ 11. เรื่อง ลูกกระเจงก้นกับจระเข้ 12. เรื่อง คุกกี้ 1 ท่อ กับ การตัดสินคน	- แบบบันทึกพฤติกรรมผลการเรียน	ผู้วิจัย	- ทุกครั้งที่สอน
		- แบบฝึกทักษะแต่ละแผน	นักเรียน	- เสร็จสิ้นแต่ละแผน
สะท้อนผลและปรับปรุงแผน				

หลังจากสิ้นสุดการปฏิบัติการสอนทุกวงจรถูกปฏิบัติ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R

ภาพประกอบ 4 แสดงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละวงจรถูกปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การประเมินผลจากผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

2. การสังเกตพฤติกรรมพฤติกรรมการอ่านจับใจความและพฤติกรรมการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3. การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 40 ข้อให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ใช้สูตรดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item - Total Correlation) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559)

$$r_{xi(y-x_i)} = \frac{N \sum X_i(Y - X_i) - \sum X_i(Y - X_i)}{\sqrt{[N \sum X_i^2 - (\sum X_i)^2][N \sum (Y - X_i)^2 - (\sum (Y - X_i))^2]}}$$

เมื่อ $r_{X_i(Y-X_i)}$ แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามข้อที่ i
 X_i แทน ชุดของคะแนนจากข้อคำถามที่ i
 Y แทน ชุดของคะแนนรวมจากข้อคำถามทุกข้อ
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบวัดที่นำมาวิเคราะห์

1.3 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตรดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2558)

$$a = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ a แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 k แทน จำนวนข้อ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Means) ใช้สูตรดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

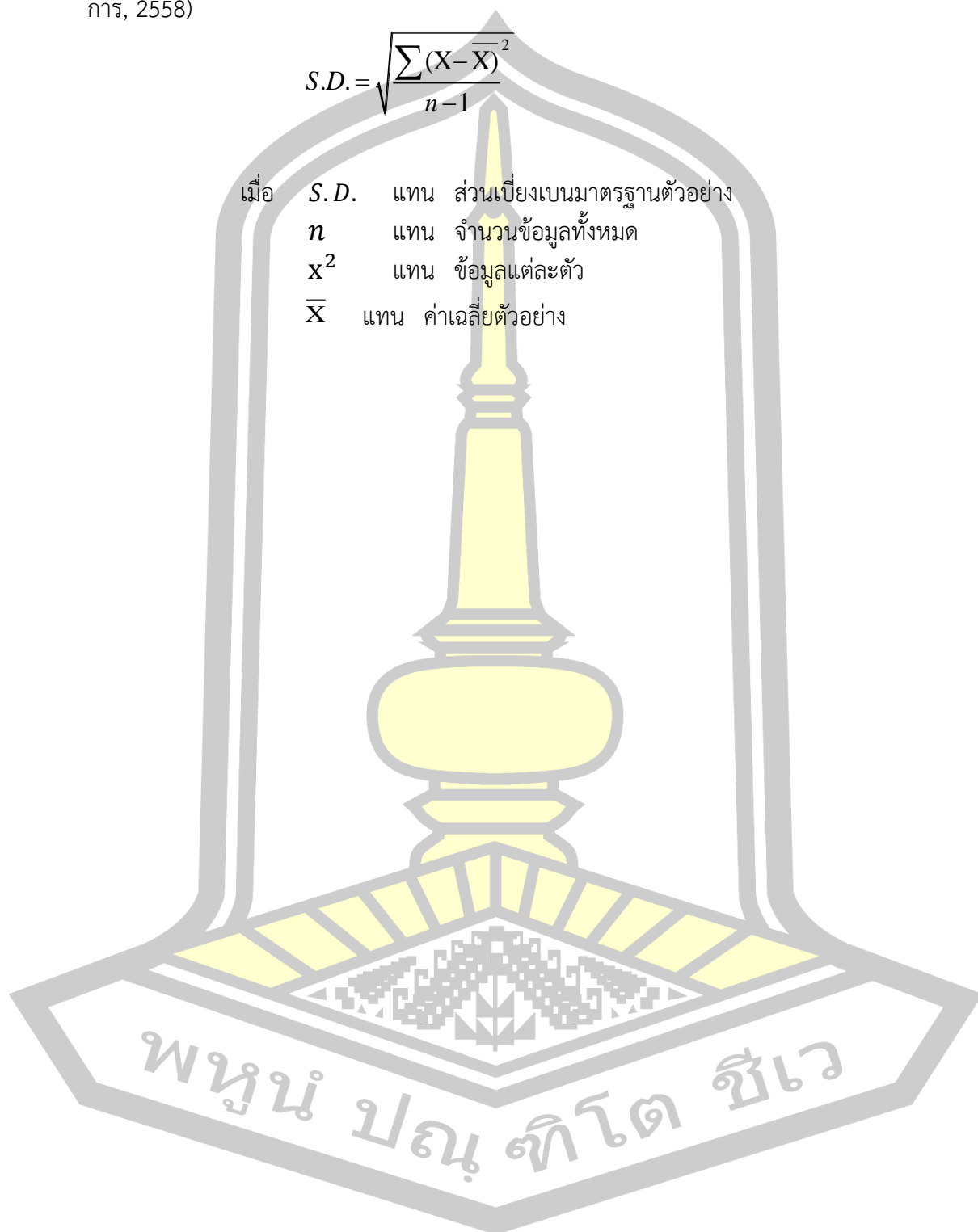
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (ประเสริฐ เรือนนະการ, 2558)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 x^2 แทน ข้อมูลแต่ละตัว
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลตามขั้นตอนกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & Mc Taggart (1992) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายการวิจัย ดังนี้

1. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แต่ละวงจรของการวิจัย
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้การวิเคราะห์หาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แต่ละวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & Mc Taggart (1992) มีขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ PAOR มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) โดยมีขั้นตอนการทำวิจัย ดังนี้

1. วงจรปฏิบัติการที่ 1

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ชั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยดำเนินการดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความสามารถกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบวัดการประเมินความสามารถ พบว่า มีนักเรียนทุกคน ไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80

1.1.2 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) 2) กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) 3) กิจกรรมอ่านละเอียด R (Read) 4) กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) 5) กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) และ 6) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect)

1.2 ชั้นปฏิบัติการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความจากนิทาน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พอกับลูก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชายหนุ่มกับสิงโต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ราชสีห์กับหนู

1.2.1 กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใบประกอบกิจกรรมในแต่ละแผนอย่างคร่าว ๆ โดยกำหนดเป็นนิทานสั้นๆ

1.2.2 กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) เมื่อนักเรียนอ่านนิทานสั้นเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น และจดลงในสมุดที่ครูแจกให้

1.2.3 กิจกรรมขั้นอ่านละเอียด R (Read) เมื่อนักเรียนตั้งคำถามเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนทำการอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบที่ตนเองตั้งคำถามไว้ ซึ่งในขั้นตอนนี้หากนักเรียนมีคำถามเพื่อเติมก็สามารถจดและหาคำตอบไปด้วยได้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะถือว่าเป็นการอ่านจับใจความสำคัญอย่างแท้จริง

1.2.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) เมื่อนักเรียนได้คำตอบของคำถามแล้ว ให้นักเรียนเขียนคำตอบของแต่ละคำถามลงในสมุดที่ครูแจกให้ในตอนแรก

1.2.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

1.2.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect) เมื่อนักเรียนทำการสรุปใจความเสร็จแล้ว ให้ส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อนำเสนอผลงานของตัวเอง ครูเขียนข้อคิดเห็นที่นักเรียนเสนอเหล่านั้นไว้บนกระดาน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นจากบทอ่านที่ได้อ่าน

1.3 ชั้นสังเกตการณ์ (Observation)

จากผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนยังไม่กล้าถามครูเมื่อตนเองไม่เข้าใจ และพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถทำงานได้เสร็จตามเวลา แม้จะมีนักเรียนบางคนที่เข้าใจแต่ก็ไม่สามารถระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ปรากฏผลดังตาราง 3-4

ตาราง 3 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 1

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 3 (10 คะแนน)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน (เกณฑ์ร้อย ละ 80)
1	8	9	7	24	80.00	8.00	ผ่าน
2	5	7	5	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
3	6	6	5	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
4	7	4	5	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
5	7	5	7	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน
6	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
7	4	5	4	13	43.33	4.33	ไม่ผ่าน
8	6	5	7	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
9	5	5	7	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
10	8	8	10	26	86.67	8.67	ผ่าน
11	5	5	5	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
12	4	6	7	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
13	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
14	5	4	7	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
15	9	9	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
16	8	7	10	25	83.33	8.33	ผ่าน
17	4	4	7	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
18	5	8	5	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
19	7	5	8	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
20	8	7	8	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
21	8	9	7	24	80.00	8.00	ผ่าน
22	6	5	8	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน
23	7	8	5	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน

จากตาราง 3 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 1 พบว่านักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 7 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน

ตาราง 4 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ วงจรที่ 1

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 3 (10 คะแนน)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
2	5	4	7	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
3	5	8	4	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
4	7	5	6	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
5	5	8	5	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
6	8	10	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
7	4	5	4	13	43.33	4.33	ไม่ผ่าน
8	6	5	4	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
9	4	5	5	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
10	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
11	5	4	5	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
12	6	6	6	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
13	10	9	9	28	93.33	9.33	ผ่าน
14	5	7	5	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
15	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
16	8	7	9	24	80.00	8.00	ผ่าน
17	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
18	5	6	4	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
19	6	6	7	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน
20	6	5	4	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
21	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
22	5	6	5	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
23	7	7	5	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน

จากตาราง 4 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ วงจรที่ 1 พบว่านักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 8 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน

1.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

1.4.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง SQ4R ดังนี้

1.4.1.1 กิจกรรมสำรวจชั้น S (Survey) พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามระยะเวลาที่กำหนด และไม่สนใจการอ่านนิทานในบางครั้ง ก็พูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถอ่านนิทานสั้น ได้ตามเวลาที่กำหนด และต้องให้ครูคอยบอกให้อ่านจำนวน 12 คน

1.4.1.2 กิจกรรมตั้งคำถามชั้น Q (Question) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะลอกคำถามเพื่อน เพราะตนเองอ่านไม่ทัน ทำให้ไม่สามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้และไม่ทราบว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีใจความสำคัญอย่างไร

1.4.1.3 กิจกรรมชั้นอ่านละเอียด R (Read) พบว่า นักเรียนใช้เวลานานในการอ่าน บางครั้งก็พูดคุยหลอกล้อกับเพื่อนทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน และทำงานที่รับมอบหมายให้เสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด

1.4.1.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบชั้น R (Record) พบว่า จากปัญหาในชั้นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามแต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้ จำนวน 8 คน

1.4.1.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญชั้น R (Recite) พบว่า นักเรียนไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่านได้เท่าที่ควร อีกทั้งยังเขียนผิดหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

1.4.1.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนชั้น R (Reflect) พบว่า ในบางขั้นตอนจะต้องได้รับการพัฒนาเพราะยังมีนักเรียนที่ไม่สามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ และนักเรียนยังมีความขาดอายุเวลาออกมาแนะนำเสนอหน้าชั้นเรียน และไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจ จำนวน 8 คน ดังนั้นผู้วิจัยจะได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SQ4R ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ต่อไป

1.4.2 ผลการทำแบบฝึกทักษะ จากการทำแบบฝึกทักษะท้ายแผน หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด SQ4R ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ปรากฏผล ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 1

กลุ่มที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (10 คะแนน)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	8	8	9	25	83.33	ผ่าน
2	8	7	9	24	80.00	ผ่าน
3	9	9	8	26	86.67	ผ่าน
4	10	8	8	26	86.67	ผ่าน
5	5	6	5	16	53.33	ไม่ผ่าน

จากตาราง 5 ผลคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 1 พบว่า กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 4 กลุ่ม คน และมีกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน

2. วงจรปฏิบัติการที่ 2

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ชั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดย ดำเนินการดังนี้

2.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุป ความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะความสามารถการอ่านจับใจความและ การเขียนสรุปความ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 20 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องจากนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่ กำหนด อีกทั้งนักเรียนยังไม่กล้าถามครูเมื่อตนเองไม่เข้าใจ และพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ไม่ สามารถทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด แม้จะมีนักเรียนบางคนเข้าใจแต่ก็ไม่สามารถระบุใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.1.2 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ ตามแนวทางแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสำรวจชั้น S (Survey) 2) กิจกรรมตั้งคำถามชั้น Q (Question) 3) กิจกรรมชั้นอ่านละเอียด R (Read) 4) กิจกรรมบันทึกคำตอบชั้น R (Record) 5) กิจกรรมสรุปใจความสำคัญชั้น R (Recite) 6) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนชั้น R (Reflect)

2.2 ชั้นปฏิบัติการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความจากสื่อ ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง หลักการอ่านเพลง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านโฆษณา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เขียนสรุปใจความข่าว

2.2.1 กิจกรรมสำรวจชั้น S (Survey) ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใบประกอบกิจกรรมในแต่ละแผนอย่างคร่าวๆ โดยกำหนดเป็นนิทานสั้นๆ

2.2.2 กิจกรรมตั้งคำถามชั้น Q (Question) เมื่อนักเรียนอ่านนิทานสั้นเสร็จ แล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น และจดลงในสมุด ที่ครูแจกให้

2.2.3 กิจกรรมชั้นอ่านละเอียด R (Read) เมื่อนักเรียนตั้งคำถามเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนทำการอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบที่ตนเองตั้งคำถามไว้ ซึ่งในขั้นตอนนี้หากนักเรียนมีคำถามเพื่อเติมก็สามารถจดและหาคำตอบไปด้วยได้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะถือว่าเป็นการอ่านจับใจความสำคัญอย่างแท้จริง

2.2.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบชั้น R (Record) เมื่อนักเรียนได้คำตอบของคำถามแล้ว ให้นักเรียนเขียนคำตอบของแต่ละคำถามลงในสมุดที่ครูแจกให้ในตอนแรก

2.2.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญชั้น R (Recite) ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

2.2.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนชั้น R (Reflect) เมื่อนักเรียนทำการสรุปใจความเสร็จแล้ว ให้ส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อนำเสนอผลงานของตนเอง ครูเขียนข้อคิดเห็นที่นักเรียน เสนอเหล่านั้นไว้บนกระดาน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นจากบทอ่านที่ได้อ่าน

2.3 ชั้นสังเกตการณ์ (Observation)

จากผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบ SQ4R มากขึ้น และสามารถอ่านเรื่องสั้น ได้ตามเวลาที่กำหนด แม้ว่าจะยังระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ แต่นักเรียนก็มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานของตนเองให้เสร็จตามเวลา และพยายามเขียนสรุปความด้วยภาษาของตนเองด้วยวรรคตอนที่ถูกต้อง รวมทั้งพยายามจัดเรียงลำดับความคิดให้เป็นระบบมากขึ้น ทำให้มีความคล่องแคล่วของการเขียนสรุปความมากขึ้นปรากฏผล ดังตาราง 6-7

ตาราง 6 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความวงจรที่ 2

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
2	5	4	5	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
3	7	6	4	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
4	5	5	6	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
5	7	4	4	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
6	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
7	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
8	6	6	5	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
9	6	4	5	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 (คะแนน เต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 6 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ ผ่าน
10	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
11	5	6	4	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
12	5	5	7	17	56.67	5.67	ไม่ผ่าน
13	10	8	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
14	6	5	5	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
15	4	5	5	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
16	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
17	5	5	6	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
18	5	4	5	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
19	5	5	5	15	50.00	5.00	ไม่ผ่าน
20	7	5	4	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
21	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
22	8	8	10	26	86.67	8.67	ผ่าน
23	5	6	5	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน

จากตาราง 6 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความวงจรที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 8 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 7 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 2

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 (คะแนน เต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 6 (คะแนน เต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ ผ่าน
1	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
2	5	5	4	14	46.67	4.67	ไม่ผ่าน
3	7	7	8	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
4	5	8	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
5	8	8	7	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
6	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
7	6	7	8	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
8	5	8	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
9	8	7	10	25	83.33	8.33	ผ่าน
10	8	8	8	24	80.00	8.00	ผ่าน
11	5	7	8	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
12	8	8	6	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
13	8	7	9	24	80.00	8.00	ผ่าน
14	6	5	7	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
15	9	9	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
16	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
17	9	7	10	26	86.67	8.67	ผ่าน
18	5	4	7	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
19	8	8	5	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
20	8	8	7	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
21	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
22	6	7	8	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
23	5	8	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน

จากตาราง 7 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 2 นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 9 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน

2.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

2.4.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง SQ4R ดังนี้

2.4.1.1 กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) พบว่า ยังมีนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามระยะเวลาที่กำหนด และพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ต้องให้ครูคอยบอกให้อ่าน จำนวน 7 คน

2.4.1.2 กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) พบว่า นักเรียนลอกคำถามเพื่อน เพราะตนเองอ่านไม่ทัน และไม่ทราบว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีใจความสำคัญอย่างไร จำนวน 7 คน

2.4.1.3 กิจกรรมขั้นอ่านละเอียด R (Read) พบว่า ยังมีนักเรียนที่ใช้เวลานานในการอ่าน และพูดคุยหลอกล้อกับเพื่อน ทำให้เพื่อนไม่มีสมาธิในการอ่าน และทำงานที่รับมอบหมายให้เสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด จำนวน 9 คน

2.4.1.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) จากปัญหาในขั้นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถาม พบว่า มีนักเรียน จำนวน 8 คน ที่ไม่สามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้

2.4.1.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) พบว่า ยังมีนักเรียนที่อ่านจับใจความและเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำนวน 11 คน

2.4.1.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect) พบว่า ในบางขั้นตอนจะต้องได้รับการพัฒนาเพราะยังมีนักเรียนที่ไม่สามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ และนักเรียนยังมีความเขินอายเวลาออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และยังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจ จำนวน 13 คน

ดังนั้น ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SQ4R ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ต่อไป

2.4.2 ผลการทำแบบฝึกทักษะ จากการทำแบบฝึกทักษะท้ายแผน หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด SQ4R ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ปรากฏผล ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 2

กลุ่มที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (10 คะแนน)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	8	8	9	25	83.33	ผ่าน
2	9	9	8	26	86.67	ผ่าน
3	9	8	8	25	83.33	ผ่าน
4	8	7	10	25	83.33	ผ่าน
5	8	9	9	26	86.67	ผ่าน

จากตาราง 8 ผลคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 2 พบว่า ทุกกลุ่มผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

3. วงจรปฏิบัติการที่ 3

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ชั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยดำเนินการดังนี้

3.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 2 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องจากนักเรียนนักเรียนเรียนรู้ตามกระบวนการได้ช้ากว่าเพื่อนในห้องเรียน อีกทั้งนักเรียนไม่กล้าถามเพื่อนหรือครูเวลาที่ไม่ว่างใจเพราะกลัวเพื่อน ๆ ล้อเลียนตนเอง อีกทั้งเวลาที่ตนเองอ่านแล้วได้ยินเพื่อนพูดคุยกัน นักเรียนก็จะไม่สนใจอ่านเรื่องสั้นที่ตนเองได้ ทำให้นักเรียนท้อและไม่ทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย

3.1.2 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการจัดการการเรียนรู้ ตามแนวทางแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) 2) กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) 3) กิจกรรมขั้นอ่านละเอียด R (Read) 4) กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) 5) กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) 6) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนรู้ขั้น R (Reflect)

3.2 ชั้นปฏิบัติการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความจากสารคดีประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องหลักการอ่านสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องขนมไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ

3.2.1 กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) ก่อนการจัดการจัดการเรียนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใบประกอบกิจกรรมในแต่ละแผนอย่างคร่าว ๆ โดยกำหนดเป็นนิทานสั้น ๆ

3.2.2 กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) เมื่อนักเรียนอ่านนิทานสั้นเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น และจดลงในสมุดที่ครูแจกให้

3.2.3 กิจกรรมขั้นอ่านละเอียด R (Read) เมื่อนักเรียนตั้งคำถามเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนทำการอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบที่ตนเองตั้งคำถามไว้ ซึ่งในขั้นตอนนี้หากนักเรียนมีคำถามเพื่อเติมก็สามารถจดและหาคำตอบไปด้วยได้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะถือว่าเป็นการอ่านจับใจความสำคัญอย่างแท้จริง

3.2.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบชั้น R (Record) เมื่อนักเรียนได้คำตอบของคำถามแล้ว ให้นักเรียนเขียนคำตอบของแต่ละคำถามลงในสมุดที่ครูแจกให้ในตอนแรก

3.2.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญชั้น R (Recite) ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

3.2.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนชั้น R (Reflect) เมื่อนักเรียนทำการสรุปใจความเสร็จแล้ว ให้ส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อนำเสนอผลงานของตนเอง ครูเขียนข้อคิดเห็นที่นักเรียน เสนอเหล่านั้นไว้บนกระดาน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นจากบทอ่านที่ได้อ่าน

3.3 ชั้นสังเกตการณ์ (Observation)

จากผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 มีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และให้ความสนใจในการทำกิจกรรม โดยตั้งใจศึกษาใบความรู้ บทเรียนที่ได้ทำและสนุกกับการทำงานกลุ่ม จัดลำดับความสำคัญ และสรุปความรู้ร่วมกัน ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความมากขึ้น ปรากฏผล ดังตาราง 9-10

ตาราง 9 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความวงจรที่ 3

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	9	8	10	27	90.00	9.00	ผ่าน
2	8	7	9	24	80.00	8.00	ผ่าน
3	5	6	7	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
4	8	8	7	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
5	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
6	9	9	7	25	83.33	8.33	ผ่าน
7	8	8	8	24	80.00	8.00	ผ่าน
8	8	5	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
9	5	8	8	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
10	9	8	7	24	80.00	8.00	ผ่าน
11	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
12	5	7	7	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน
13	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้ที่ 7 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 9 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
14	5	4	7	16	53.33	5.33	ไม่ผ่าน
15	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
16	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
17	8	9	7	24	80.00	8.00	ผ่าน
18	8	5	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
19	8	8	5	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
20	5	8	8	21	70.00	7.00	ไม่ผ่าน
21	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
22	9	10	8	27	90.00	9.00	ผ่าน
23	8	8	10	26	86.67	8.67	ผ่าน

จากตาราง 9 ผลการประเมินความสามารถอ่านจับใจความวงจรที่ 3 พบว่านักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 14 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน

ตาราง 10 ผลการประเมินความสามารถเขียนสรุปความวงจรที่ 3

คนที่	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 7 (คะแนน เต็ม 10)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 9 (คะแนน เต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	9	8	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
2	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
3	7	8	7	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
4	5	8	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
5	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
6	8	9	10	27	90.00	9.00	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 7 (คะแนน เต็ม 10)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 8 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 9 (คะแนน เต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
7	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
8	7	8	8	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
9	8	7	4	19	63.33	6.33	ไม่ผ่าน
10	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
11	8	7	7	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
12	10	9	9	28	93.33	9.33	ผ่าน
13	9	9	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
14	8	8	7	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
15	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
16	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
17	10	9	9	28	93.33	9.33	ผ่าน
18	8	7	7	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
19	8	8	7	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
20	8	8	9	25	83.33	8.33	ไม่ผ่าน
21	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
22	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
23	7	7	4	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน

จากตาราง 10 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 13 คน และมีนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 10 คน

3.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.4.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง SQ4R ดังนี้

3.4.1.1 กิจกรรมสำรวจชั้น S (Survey) พบว่า นักเรียนเกือบทั้งหมดสามารถอ่านเรื่องสั้นได้ทันตามเวลาที่กำหนด แต่ยังมีนักเรียน จำนวน 1 คน ที่ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

3.4.1.2 กิจกรรมตั้งคำถามชั้น Q (Question) พบว่า นักเรียนเกือบทั้งหมดสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ อย่างถูกต้องตรงประเด็น จำนวน 22 คน

3.4.1.3 กิจกรรมชั้นอ่านละเอียด R (Read) พบว่า นักเรียนเกือบทั้งหมดสามารถอ่านรายละเอียดของเรื่องได้อย่างถูกต้องและสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ จำนวน 19 คน

3.4.1.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบชั้น R (Record) พบว่า นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ตนเองตั้งไว้ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน จำนวน 17 คน

3.4.1.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญชั้น R (Recite) พบว่า นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิด และสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่านได้ อีกทั้งยังเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จำนวน 20 คน

3.4.1.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนชั้น R (Reflect) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อการออกมาสรุปใจความสำคัญของเพื่อนหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งเมื่อไม่เข้าใจก็จะถามครูทันที แม้ในบางครั้งจะขาดความสนใจขณะเพื่อนที่นำเสนอในบางครั้ง ดังนั้น ผู้วิจัยจะดำเนินการพัฒนาโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SQ4R ในวงจรปฏิบัติการที่ 4 ต่อไป

3.4.2 ผลการทำแบบฝึกทักษะ จากการทำแบบฝึกทักษะท้ายแผน หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด SQ4R ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 ปรากฏผล ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 3

กลุ่มที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (10 คะแนน)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	10	9	9	28	93.33	ผ่าน
2	9	9	9	27	90.00	ผ่าน
3	9	8	8	25	83.33	ผ่าน
4	8	7	10	25	83.33	ผ่าน
5	8	9	9	26	86.67	ผ่าน

จากตาราง 11 ผลคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 3 พบว่า ทุกกลุ่มผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

4. วงจรปฏิบัติการที่ 4

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ชั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยดำเนินการดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 1 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องจากนักเรียนนักเรียนเรียนรู้ตามกระบวนการได้ช้ากว่าเพื่อนในห้องเรียน อีกทั้งนักเรียนไม่กล้าถามเพื่อน หรือครูเวลาที่ไม่ว่างใจเพราะกลัวเพื่อน ๆ ล้อเลียนตนเองให้นักเรียนท้อและไม่ทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย

4.1.2 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) 2) กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) 3) กิจกรรมอ่านละเอียด R (Read) 4) กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) 5) กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) 6) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนรู้ขั้น R (Reflect)

4.2 ชั้นปฏิบัติการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 - 12 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความเรื่องสั้น ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง ลูกกระเจงน้อยกับจระเข้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง คุณก็ 1 ห่อ กับ การตัดสินใจ

4.2.1 กิจกรรมสำรวจขั้น S (Survey) ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใบประกอบกิจกรรมในแต่ละแผนอย่างคร่าว ๆ โดยกำหนดเป็นนิทานสั้น ๆ

4.2.2 กิจกรรมตั้งคำถามขั้น Q (Question) เมื่อนักเรียนอ่านนิทานสั้นเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น และจดลงในสมุดที่ครูแจกให้

4.2.3 กิจกรรมอ่านละเอียด R (Read) เมื่อนักเรียนตั้งคำถามเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนทำการอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบที่ตนเองตั้งคำถามไว้ ซึ่งในขั้นตอนนี้หากนักเรียนมีคำถามเพื่อเติมก็สามารถจดและหาคำตอบไปด้วยได้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะถือว่าเป็นการอ่านจับใจความสำคัญอย่างแท้จริง

4.2.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) เมื่อนักเรียนได้คำตอบของคำถามแล้ว ให้นักเรียนเขียนคำตอบของแต่ละคำถามลงในสมุดที่ครูแจกให้ในตอนแรก

4.2.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

4.2.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect) เมื่อนักเรียนทำการสรุปใจความเสร็จแล้ว ให้ส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อนำเสนอผลงานของตนเอง ครูเขียนข้อคิดเห็นที่นักเรียนเสนอเหล่านั้นไว้บนกระดาน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นจากบทอ่านที่ได้อ่าน

4.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) จากผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-8 ผลปรากฏว่า นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และให้ความสนใจในการทำกิจกรรม โดยตั้งใจศึกษาใบความรู้ ตื่นเต้นกับแบบฝึกทักษะ และเกมก่อนเข้าบทเรียนที่ได้ทำและสนุกกับการทำงานกลุ่ม จัดลำดับความสำคัญและสรุปความรู้ร่วมกัน ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นอย่างดีซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความสูงขึ้นทุกคน ปรากฏผล ดังตาราง 12-13

ตาราง 12 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 4

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 (คะแนนเต็ม 25)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 (คะแนนเต็ม 25)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 (คะแนนเต็ม 25)	รวม (คะแนนเต็ม 75)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	9	8	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
2	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
3	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
4	7	5	6	18	60.00	6.00	ไม่ผ่าน
5	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
6	8	9	10	27	90.00	9.00	ผ่าน
7	7	10	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
8	7	7	8	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
9	10	8	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
10	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
11	9	9	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
12	8	7	9	24	80.00	8.00	ผ่าน
13	8	8	8	24	80.00	8.00	ผ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 10 (คะแนนเต็ม 25)	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 11 (คะแนนเต็ม 25)	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 12 (คะแนนเต็ม 25)	รวม (คะแนน เต็ม 75)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
14	7	7	8	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
15	9	10	9	28	93.33	9.33	ผ่าน
16	9	8	8	25	83.33	8.33	ผ่าน
17	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
18	10	8	10	28	93.33	9.33	ผ่าน
19	8	7	7	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
20	8	8	6	22	73.33	7.33	ไม่ผ่าน
21	7	9	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
22	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
23	8	10	8	26	86.67	8.67	ผ่าน

จากตาราง 12 ผลการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ วงจรที่ 4 พบว่านักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 18 คน และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน

ตาราง 13 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ วงจรที่ 4

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 10 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 11 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 12 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	8	9	7	24	80.00	8.00	ผ่าน
2	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
3	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
4	7	9	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
5	9	9	10	28	93.33	9.33	ผ่าน
6	8	8	10	26	86.67	8.67	ผ่าน

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 10 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 11 (คะแนนเต็ม 10)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 12 (คะแนนเต็ม 10)	รวม (คะแนน เต็ม 30)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (25 คะแนน)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
7	8	10	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
8	7	8	8	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
9	10	10	9	29	96.67	9.67	ผ่าน
10	9	9	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
11	8	10	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
12	8	8	9	25	83.33	8.33	ผ่าน
13	8	8	8	24	80.00	8.00	ผ่าน
14	8	7	8	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
15	10	8	9	27	90.00	9.00	ผ่าน
16	8	7	9	24	80.00	8.00	ผ่าน
17	8	9	9	26	86.67	8.67	ผ่าน
18	8	8	8	24	80.00	8.00	ผ่าน
19	8	7	8	23	76.67	7.67	ไม่ผ่าน
20	8	5	7	20	66.67	6.67	ไม่ผ่าน
21	10	9	9	28	93.33	9.33	ผ่าน
22	8	10	8	26	86.67	8.67	ผ่าน
23	8	7	8	23	76.67	7.67	ผ่าน

จากตาราง 13 ผลการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความวงจรที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีจำนวน 19 คน และมีนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน

4.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

4.4.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง SQ4R ดังนี้

4.4.1.1 กิจกรรมสำรวจชั้น S (Survey) พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่กำหนด

4.4.1.2 กิจกรรมตั้งคำถามชั้น Q (Question) พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่ย่านได้ อย่างถูกต้องตรงประเด็น

4.4.1.3 กิจกรรมขั้นอ่านละเอียด R (Read) พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านรายละเอียดของเรื่องได้อย่างถูกต้องและสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

4.4.1.4 กิจกรรมบันทึกคำตอบขั้น R (Record) พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถตอบคำถามที่ตนเองตั้งไว้ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และสามารถอธิบายความหมายของเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งบอกลักษณะของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

4.4.1.5 กิจกรรมสรุปใจความสำคัญขั้น R (Recite) พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง อีกทั้งยังเขียนตามหลักไวยากรณ์ และเว้นวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง

4.4.1.6 กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect) พบว่า นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด และนักเรียนยังมีความกล้าในการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยที่ไม่ต้องให้เพื่อนในกลุ่มเลือก และกล้าถามครูทันทีเมื่อไม่เข้าใจ ซึ่งจากการสังเกตในขณะทำกิจกรรมอาจเป็นเพราะค่านิยมภายในห้องเรียนว่าถ้าใครสามารถหาคำตอบในแบบฝึกทักษะเสร็จก่อน จะได้รับความสนใจจากเพื่อนในห้องเรียนมาก เขาจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ภูมิใจกับตนเอง ทำให้กล้าคิด กล้าแสดงออก สนใจที่จะค้นหาคำตอบ และตรวจเช็ครายละเอียดของงานได้ดีขึ้น

4.4.2 ผลการทำแบบฝึกทักษะ จากการทำแบบฝึกทักษะท้ายแผน หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด SQ4R ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10-12 ปรากฏผล ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการประเมินคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 4

กลุ่มที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 (10 คะแนน)	รวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	9	9	8	26	86.67	ผ่าน
2	8	10	8	26	86.67	ผ่าน
3	8	8	9	25	83.33	ผ่าน
4	8	10	8	26	86.67	ผ่าน
5	8	7	8	23	76.67	ผ่าน

จากตาราง 14 ผลคะแนนแบบฝึกทักษะท้ายแผน วงจรที่ 4 พบว่า ทุกกลุ่มผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

ตาราง 15 การประเมินความสามารถหลังเรียน

การอ่านจับใจความ					การเขียนสรุปความ				
คนที่	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คนที่	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน/ ไม่ผ่าน
1	20	18	90.00	ผ่าน	1	15	13	87.00	ผ่าน
2	20	17	85.00	ผ่าน	2	15	13	87.00	ผ่าน
3	20	16	80.00	ผ่าน	3	15	12	80.00	ผ่าน
4	20	15	75.00	ไม่ผ่าน	4	15	11	73.00	ไม่ผ่าน
5	20	16	80.00	ผ่าน	5	15	14	93.00	ผ่าน
6	20	18	90.00	ผ่าน	6	15	14	93.00	ผ่าน
7	20	16	80.00	ผ่าน	7	15	12	80.00	ผ่าน
8	20	14	70.00	ไม่ผ่าน	8	15	11	73.00	ไม่ผ่าน
9	20	18	90.00	ผ่าน	9	15	13	87.00	ผ่าน
10	20	17	85.00	ผ่าน	10	15	14	93.00	ผ่าน
11	20	17	85.00	ผ่าน	11	15	14	93.00	ผ่าน
12	20	16	80.00	ผ่าน	12	15	13	87.00	ผ่าน
13	20	16	80.00	ผ่าน	13	15	14	93.00	ผ่าน
14	20	15	75.00	ไม่ผ่าน	14	15	13	87.00	ผ่าน
15	20	16	80.00	ผ่าน	15	15	12	80.00	ผ่าน
16	20	19	95.00	ผ่าน	16	15	12	80.00	ผ่าน
17	20	18	90.00	ผ่าน	17	15	14	93.00	ผ่าน
18	20	17	85.00	ผ่าน	18	15	13	87.00	ผ่าน
19	20	15	75.00	ไม่ผ่าน	19	15	11	73.00	ไม่ผ่าน
20	20	15	75.00	ไม่ผ่าน	20	15	11	73.00	ไม่ผ่าน
21	20	16	80.00	ผ่าน	21	15	13	87.00	ผ่าน
22	20	17	85.00	ผ่าน	22	15	12	80.00	ผ่าน
23	20	16	80.00	ผ่าน	23	15	13	87.00	ผ่าน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

2.1 ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียน
สรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ระหว่างก่อนเรียน
และหลังเรียน ด้วยสถิติ t-test (Dependent Samples) ดังตาราง 16-17

ตาราง 16 คะแนนก่อนและหลังเรียนความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ SQ4R

คนที่	คะแนนการอ่านจับใจความ		ผลต่างของคะแนน (D)
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)	
1	16	18	2
2	11	17	6
3	9	16	7
4	9	15	6
5	8	16	8
6	17	18	1
7	12	16	4
8	10	14	4
9	15	18	3
10	16	17	1
11	8	17	9
12	9	16	7
13	10	16	6
14	13	15	2
15	16	16	0
16	15	19	4
17	11	18	7
18	7	17	10
19	12	15	3
20	9	15	6
21	10	16	6
22	10	17	7
23	8	16	8
ผลรวม	261	378	
ค่าเฉลี่ย	11.35	16.43	
S.D.	3.08	1.24	
ร้อยละ	56.74	82.17	

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มีคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน เท่ากับ 11.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.08 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 16.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.24

ตาราง 17 การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบ SQ4R

ผลลัพธ์	ก่อนเรียน		หลังเรียน		<i>t</i>	<i>Sig.</i>
	\bar{X}	<i>S.D.</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>		
ความสามารถ การอ่านจับ ใจความ	11.35	3.08	16.43	1.24	8.886**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 ผลเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนการประเมินความสามารถหลังเรียน (\bar{X} =16.43, *S.D.* =1.24) สูงกว่าคะแนนการประเมินความสามารถก่อนเรียนของนักเรียน (\bar{X} =11.35, *S.D.* =3.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 18 คะแนนก่อนและหลังเรียนความสามารถเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

คนที่	คะแนนการเขียนสรุปความ		ผลต่างของคะแนน (D)
	ก่อนเรียน (15 คะแนน)	หลังเรียน (15 คะแนน)	
1	13	13	0
2	9	13	4
3	7	12	5
4	8	11	3
5	11	14	3
6	11	14	3
7	6	12	6
8	10	11	1
9	5	13	8

ตาราง 18 (ต่อ)

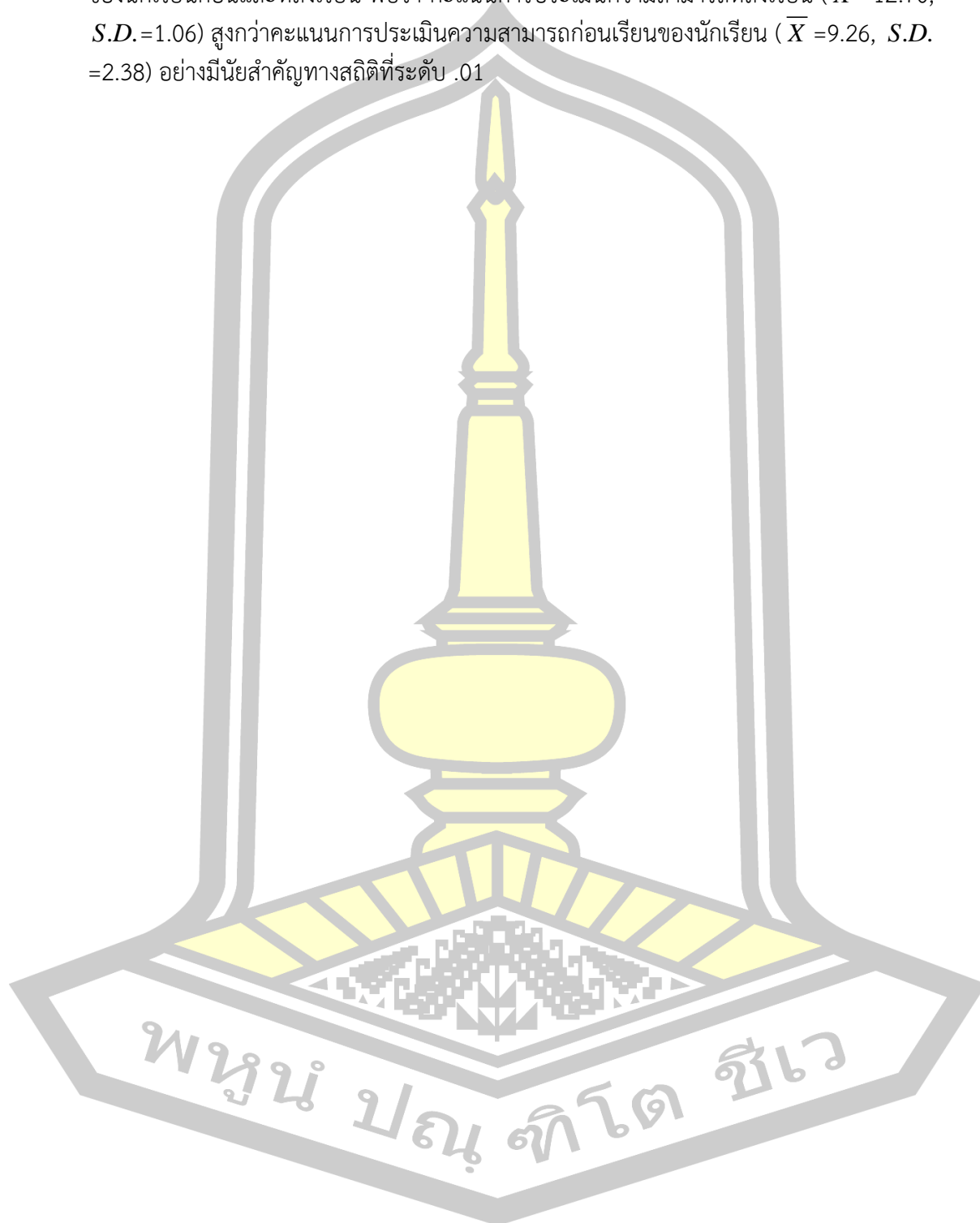
คนที่	คะแนนการเขียนสรุปความ		ผลต่างของคะแนน (D)
	ก่อนเรียน (15 คะแนน)	หลังเรียน (15 คะแนน)	
10	12	14	2
11	11	14	3
12	11	13	2
13	10	14	4
14	11	13	2
15	11	12	1
16	12	12	0
17	8	14	5
18	7	13	5
19	6	11	4
20	5	11	5
21	8	13	4
22	11	12	1
23	10	13	3
ผลรวม	213	292	
ค่าเฉลี่ย	9.26	12.70	
S.D.	2.38	1.06	
ร้อยละ	62.74	84.64	

ตาราง 19 การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความของนักเรียน
ด้วยการเรียนรู้แบบ SQ4R

ผลลัพธ์	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถ การเขียนสรุป ความ	9.26	2.38	12.70	1.06	7.59**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 ผลเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ
ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนการประเมินความสามารถหลังเรียน ($\bar{X} = 12.70$,
 $S.D. = 1.06$) สูงกว่าคะแนนการประเมินความสามารถก่อนเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 9.26$, $S.D.$
 $= 2.38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

วงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 17 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 15 คน จากวงจรที่ 1 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนยังไม่กล้าถามครูเมื่อตนเองไม่เข้าใจ และพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถทำงานได้เสร็จตามเวลา แม้จะมีนักเรียนบางคนที่ไม่เข้าใจแต่ก็ไม่สามารถระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

วงจรปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คนและไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

จำนวน 15 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 9 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 14 คน จากวงจรที่ 2 พบว่านักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบ SQ4R มากขึ้น และสามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่กำหนด แม้ว่าจะยังระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ แต่นักเรียนก็มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานของตนเองให้เสร็จตามเวลา และพยายามเขียนสรุปความด้วยภาษาของตนเองด้วยวรรคตอนที่ถูกต้อง รวมทั้งพยายามจัดเรียงลำดับความคิดให้เป็นระบบมากขึ้น ทำให้มีความคล่องแคล่วของการเขียนสรุปความมากขึ้น

วงจรปฏิบัติการที่ 3 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 9 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 13 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 10 คน จากวงจรที่ 3 พบว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 มีความกระตือรือร้นตั้งใจและให้ความสนใจในการทำกิจกรรม โดยตั้งใจศึกษาใบความรู้ บทเรียนที่ได้ทำและสนุกกับการทำงานกลุ่ม จัดลำดับความสำคัญ และสรุปความรู้ร่วมกัน ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นอย่างดีซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ และเขียนสรุปความมากขึ้น

วงจรปฏิบัติการที่ 4 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 18 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 5 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 19 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 4 คน จากวงจรที่ 4 ปรากฏว่า นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และให้ความสนใจในการทำกิจกรรม โดยตั้งใจศึกษาใบความรู้ ตื่นเต้นกับแบบฝึกทักษะ และเกมก่อนเข้าบทเรียนที่ได้ทำและสนุกกับการทำงานกลุ่ม จัดลำดับความสำคัญ และสรุปความรู้ร่วมกัน ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นอย่างดีซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความสูงขึ้นทุกคน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังเรียน สูงกว่าคะแนนความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ อภิปรายผล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

วงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนแบบฝึกทักษะ เรื่อง นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 17 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 15 คน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ไม่สามารถอ่านเรื่องสั้นได้ตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงส่วนประกอบหรือระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งต่อมาในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 8 คนและไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 15 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 9 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 14 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 สูงขึ้นจาก วงจรถอบปฏิบัติการที่ 1 ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบ SQ4R มากขึ้น แม้ว่าส่วนใหญ่ยังระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ แต่นักเรียนก็มีความกระตือรือร้นที่จะจัดเรียงลำดับความคิดให้เป็นระบบและพยายามเขียนสรุปใจความออกมาให้เข้าใจมากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ นางเยาว์ ทองกำเนิด (2560) พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง มีการจัดกิจกรรม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mansettawit (2002) ที่กล่าวว่าหลักสำคัญในการอ่านจับใจความคือต้องได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบย่อมเกิดความพึงพอใจ จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จแล้วจะสามารถพัฒนาการอ่านไปโดยไม่หยุดชะงัก ส่งผลให้ในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 3 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 9 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 13 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 10 คน จากวงจรถอบปฏิบัติการที่ 3 พบว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ในวงจรถอบปฏิบัติการที่ 3 สูงขึ้นจากวงจรถอบปฏิบัติการที่ 2 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้นั้นเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และให้ความสนใจในการทำกิจกรรม โดยตั้งใจศึกษาใบความรู้ แบบฝึกทักษะ และการจัดลำดับความสำคัญ และสรุปความรู้ร่วมกัน ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ(ณิชาพร ปรีชาวิภาช, 2555) พบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้นมาจากความต้องการของนักเรียน มีภาพประกอบ เนื้อหาที่มีความหลากหลายอยู่ในความสนใจของผู้เรียน การลำดับเนื้อหา

และกิจกรรมจากง่ายไปหายาก ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความได้จากแบบฝึกด้วยตนเอง ส่งผลให้ในวงจรปฏิบัติการที่ 4 นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน การอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 18 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 5 คน และมีนักเรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความ โดยรวมมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ร้อยละ 80 จำนวน 19 คน และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 4 คน ซึ่งผลในวงจรปฏิบัติการที่ 4 สูงขึ้นจากวงจรปฏิบัติการที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิศนา ขัมมณี (2553) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับกฎของการฝึกหัดว่า การที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีนั้นต้องผ่านกระบวนการฝึกหัด การให้ผู้เรียนฝึกทำซ้ำหลายๆ ครั้งจะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ อีกทั้งยังทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกคน เนื่องจากแบบฝึกมีกระบวนการสร้างที่ดีผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน และมีภาพตัวอย่างที่มีสีสันสดใส สวยงาม สะดุดตา น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภา แก้วประทีป (2546) มีความเห็นว่าแบบฝึกทักษะมีความจำเป็นและความสำคัญ ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งครูจะต้องให้นักเรียนได้มีการฝึกหลังจากที่ นักเรียนได้เรียนเนื้อหาในแบบเรียนไปแล้ว แบบฝึกหัด ที่ครูใช้ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นเองเพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ย่อมจะรับรู้ปัญหาในการเรียน ซึ่งแบบฝึกทักษะถือเป็นอุปกรณ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับ วชิราพรรณ จันทน์เทศ (2549) พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนช่วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความจากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีประสิทธิภาพ 80.15 / 89.37 แสดงว่าชุดการเรียนด้วยตนเองที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา ใจทาน (2553) พบว่า ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีระบบ ตามหลักเกณฑ์การสร้างและผ่านการทดลองใช้มาแล้วมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.26/84.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มี 0.7733 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร้อยละ 77.33 ถือว่าภาพรวมของนักเรียนอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยนักเรียนมีคะแนนการประเมินความสามารถหลังเรียน สูงกว่าคะแนนการประเมินความสามารถก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก่อนเรียนนั้น นักเรียนยังไม่เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบ SQ4R ทำให้ไม่สามารถอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ ซึ่งเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ พบว่า นักเรียนมีคะแนนการประเมินความสามารถโดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 17.70 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.48 นักเรียนผ่านเกณฑ์วัดการประเมินความสามารถ ร้อยละ 80 ทุกคน ซึ่งเห็นได้ชัดว่า นักเรียนมีการประเมินความสามารถทางการเรียน หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบ SQ4R สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับ สันติ มุ่งหมาย (2538) พบว่า การประเมินความสามารถ ด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ด้วยวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนมีพัฒนาการอ่านจับใจความ และสอดคล้องกับ แสงระวี ประจวบวัน (2553) พบว่า การประเมินความสามารถ ด้านทักษะการเขียนสรุปความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการประเมินความสามารถ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ รัตนธรรมเมธี (2532) พบว่า การประเมินความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านจับใจความสำคัญจากกิจกรรม 6 ขั้นตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนสามารถผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติตั้งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 99.58

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องในการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

1.2 ในการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ครูผู้สอนควรสังเกตนักเรียนว่าอ่านได้คล่อง อ่านถูกต้องหรือไม่ เพราะนักเรียนบางคนอาจมีปัญหาในการอ่าน หรือมีคาบงคาคายากเกินใน ระดับชั้นครูควรชี้แนะและให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ตลอดจนให้คำปรึกษาและกำลังใจตลอด ระยะเวลาในการเรียน แต่ถ้านักเรียนที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ควรปล่อยให้เด็กฝึกด้วยตนเอง เพื่อปลูกฝังให้รู้จักการเรียนรู้

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ทุกครั้งจะสอนครบทั้ง 6 ขั้น จะใช้เวลาในการสอน ค่อนข้างนาน ซึ่งบางครั้งทำให้นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้า และต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาในการเรียน และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สนุกสนานไม่เครียด ให้นักเรียนฝึกอ่านและจับใจความจากเรื่องง่ายไปหายาก และเสริมแรงให้กำลังใจ นักเรียนในการทำงานเสมอซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวางแผนในการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้หรือ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของผู้เรียนและห้องเรียน ในแต่ละพื้นที่

2.2 แบบทดสอบการอ่านจับใจความที่ใช้ควรมีหลากหลายรูปแบบ เช่น คำถามแบบ เลือกรับตอบ แบบเขียนตอบ แบบฝึกหัด และแบบอื่น ๆ เพื่อที่จะตรวจสอบว่าได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับการทดลองครั้งนี้หรือไม่ อีกทั้งเพื่อยืนยันประสิทธิภาพของแผนการจัดด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ SQ4R

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กัณหา คำหอมกุล. (2548). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2555). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- ขวัญฤดี อัตวาวุฒิชัย. (2553). *การใช้ภาษาไทย 1*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ : เรียงความย่อความและสรุปความช่วงบทที่ 2-4*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2555). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. = Statistical Methods for Research*. ภาพสีน้: ประสานการพิมพ์.
- จำเนียร เล็กสุมา. (2552). *“การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตรลดา ไผ่ตรีจิตต์. (2559). *การศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด*. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศรี. (2558). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในการพัฒนาการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้น ป.3. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.*
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2552). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน.* กรุงเทพฯ: บุรพาสาส์น.
- ชไมพร พรเพ็ญพิพัฒน์. (2559). *เขียนได้เขียนเป็น.* กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน.* มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2551). *การประเมินการเรียนรู้.* มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2557). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.* กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2559). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ณิชพร ปรีชาวิภาช. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2558). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์กรความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม. (2554). *วิธีการอ่านแบบ SQ4R. [ออนไลน์] ได้จาก: from <http://gotoknow.org/blog/sairung/244531> [Retrieved July 19, 2019].*
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2553). *การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.*
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2560). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์, 19(1), 65-76.*
- นภลัย สุวรรณธาดา. (2559). *การวัดเจตคติการอ่าน. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.*
- นันทนา ใจทาน. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ ชุดฝึกทักษะแบบแผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*

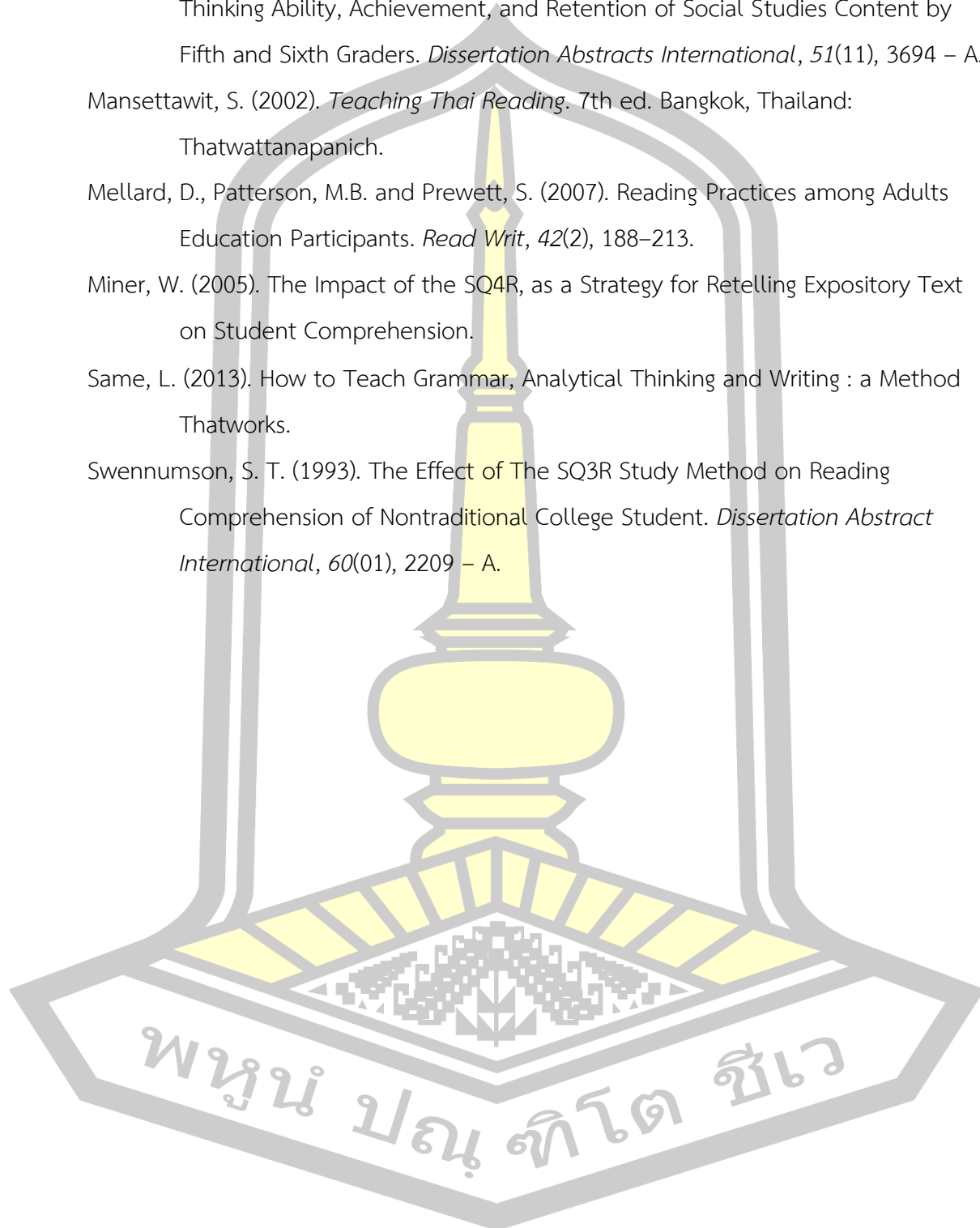
- นิภา แก้วประทีป. (2546). *การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชวรา เหลืองอังกูร. (2551). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ: เอกสารประกอบการสอน*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พุกกะวัน. (2552). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประวีต เอรารวรรณ์. (2555). *การวิจัยปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). *หลักสูตรการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเสริฐ เรือนนงการ. (2558). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2558). *ทัศนคติ : การอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พรฤดี ขวัญศิริกุล. (2545). *การเขียนเครื่องมือในการแสวงหาความรู้*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- พิมพ์ชร พงษ์ชน. (2544). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแรงจูงใจการอ่านกับความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลังกัดกรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2556). *การส่งเสริมการอ่าน*. ชลบุรี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรธ เลิศพริยกุลม. (2553). *การย่อความ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยสาริน.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)*. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ. (2552). *วิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ม.1*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ บมจ.
- มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์. (2551). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด. (2556). *รายงานผลการประเมินการอ่านและการเขียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556*. สุรินทร์: ชุมผลการพิมพ์.
- วชิราพรรณ จันทร์เทศ. (2549). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

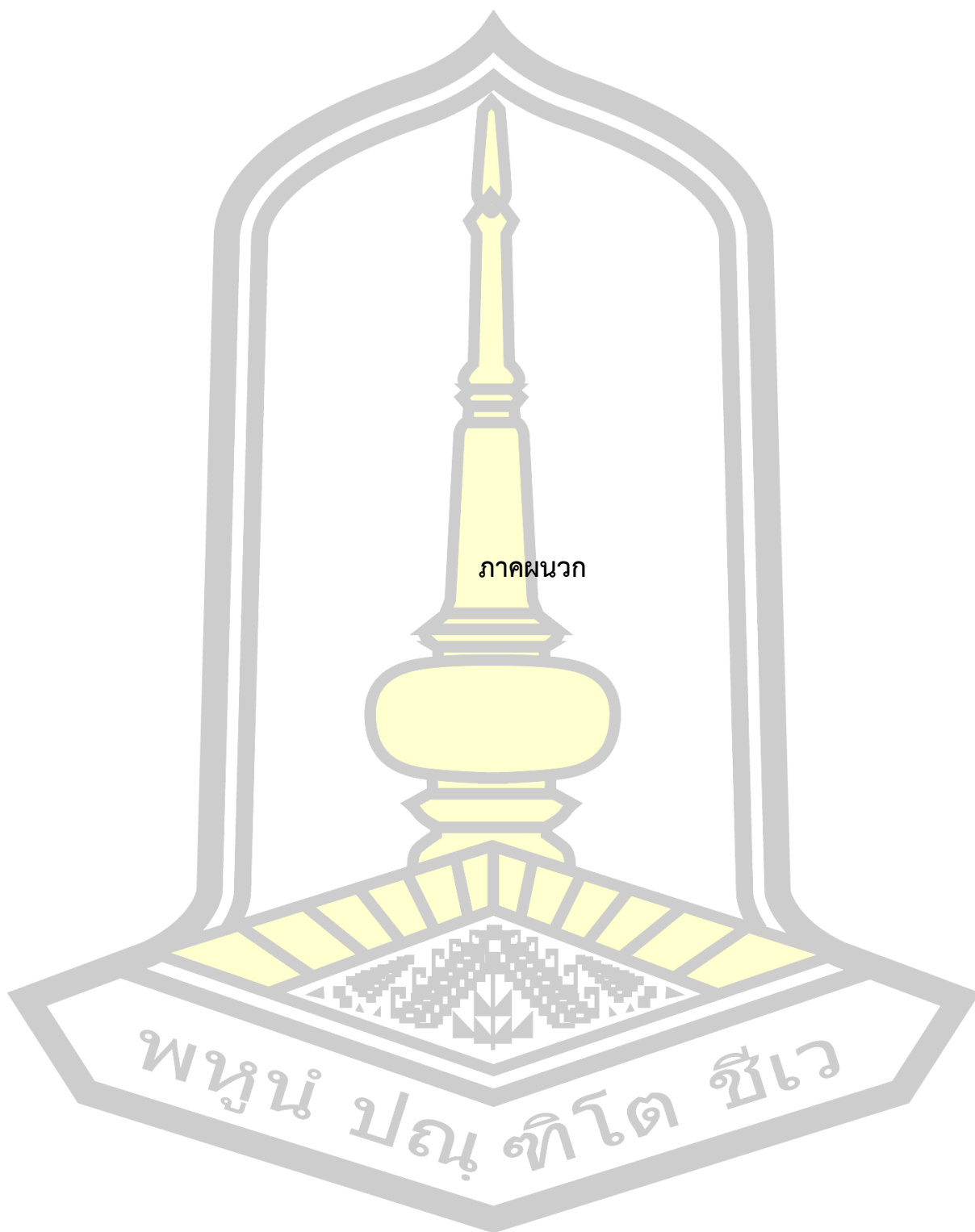
- วชิราพรธณ จันทร์เทศ. (2549). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่าน
จับใจความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.*
- วิมลรัตน์ สุทธิโรจน์. (2554). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์. (2558). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2(1).*
Retrieved from http://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=%090ahUKEwi92a3HqPPLAhULGo4KHT8iBwcQFg9MAY&url=http%3A%2F%2Fjour%09na.sru.ac.th%2Findex.php%2Fsrij%2Farticle%2Fdownload%2F241%2F195&usq=%09AFQjCNFSe_qNPhWAe7DQae3m6Ztl2IBUFQ
- แวมยุรา เหมือนนิล. (2552). *การอ่านจับใจความ : หนังสือเสริมสร้างประสบการณ์วิชาภาษาไทย.
กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.*
- ศศิธร ไชยเทศ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และการยอมรับนับ
ถือ ตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว
ทฤษฎี พหุปัญญากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ศศิธร ัญญลักษณ์านนท์. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ:
เจ็ดเอ็ดดูเคชั่น.*
- ศศิธร ัญญลักษณ์านนท์. (2552). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ:
เจ็ด เอ็ดดูเคชั่น.*
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2559). *รายงานผลการทดสอบ O-NET
โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. [ออนไลน์] ได้จาก:
<http://www.niets.or.th>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2561].*
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดทีพีเอ็น เพรส.*
- สมพร มั่นตะสุด. (2559). *การวัดผลการเขียนการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.*
- สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2559). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*

- สันติ มุ่งหมาย. (2538). การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สายสุณี สกุลแก้ว. (2533). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ
เยาวชน. กรุงเทพฯ: 9119เทคนิคพรินติ้ง.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2556). การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตาม
หลักสูตรขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ไทยร่มเกล้า.
- สุคิด บุญเต็ม. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SO4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2554). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน Reading Resarchteahniques.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2555). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนาฏ นิธิมุทรากุล. (2552). ผลการเรียนรู้การสอนความเข้าใจของการอ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนาฏ นิธิมุทรากุล. (2554). การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจอันเกิดจาก
การอ่าน หนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนิธี ภูจิระฐานันท์. (2554). การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุปาณี พัดทอง. (2555). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาณี โสโท. (2554). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุริยา เฟ็งลี. (2552). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มร่วมมือแบบจิกซอ(Jigsaw)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวรรณ รัตนธรรมเมธี. (2532). *สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของดัลลแมน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2551). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- แสงระวี ประจวบวัน. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- อรุณี สายเสมา. (2556). *สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีทำนาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2550). *ฝึกให้อ่านเป็น อ่านให้ได้ใจความ*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: ไยโหม.
- เอกฉัท จารุเมธีชน. (2555). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2554). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- Ainley, M., Hillman, K. & Hidi, S. (2002). Gender and Interest Processes in Response to Literary Texts: Situational and Individual Interest. *Learning and Instruction*, 12(4), 411-428.
- Hartlep, K. L. (2010). *Methods and Techniques : The Effect of Self-Reference on Learning and Retention*. Bakersfield: California State University.
- Hedberg, K. (2005). *Using SQ4R Method with Fuort Grade ESOL Student*.
- Kemmis, S and McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer*. 3rd ed. Victoria: Deakin University.
- Krause, E. C. (2001). Establishment and Maintenance of Parasegmental Compartments. *Dissertation Abstracts International*, 63(1), 0419 – 0429.

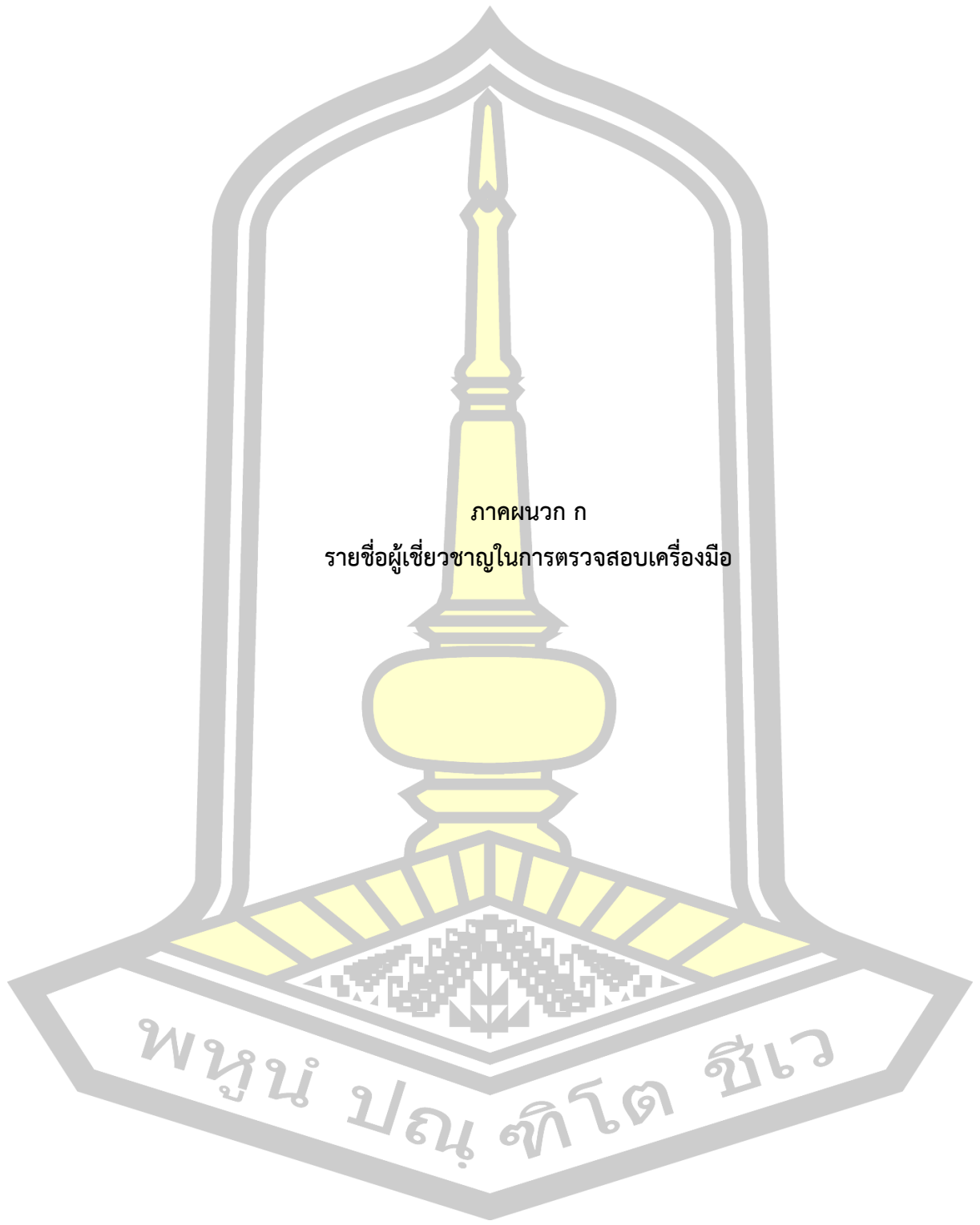
- Lumkin Cynthia Rolen. (1991). Effect of Teaching Critical Thinking Skills on the Critical Thinking Ability, Achievement, and Retention of Social Studies Content by Fifth and Sixth Graders. *Dissertation Abstracts International*, 51(11), 3694 – A.
- Mansettawit, S. (2002). *Teaching Thai Reading*. 7th ed. Bangkok, Thailand: Thatwattanapanich.
- Mellard, D., Patterson, M.B. and Prewett, S. (2007). Reading Practices among Adults Education Participants. *Read Writ*, 42(2), 188–213.
- Miner, W. (2005). The Impact of the SQ4R, as a Strategy for Retelling Expository Text on Student Comprehension.
- Same, L. (2013). How to Teach Grammar, Analytical Thinking and Writing : a Method Thatworks.
- Swennumson, S. T. (1993). The Effect of The SQ3R Study Method on Reading Comprehension of Nontraditional College Student. *Dissertation Abstract International*, 60(01), 2209 – A.

ภาคผนวก

พหุ ประทีป ชัยเว

ภาคผนวก ก

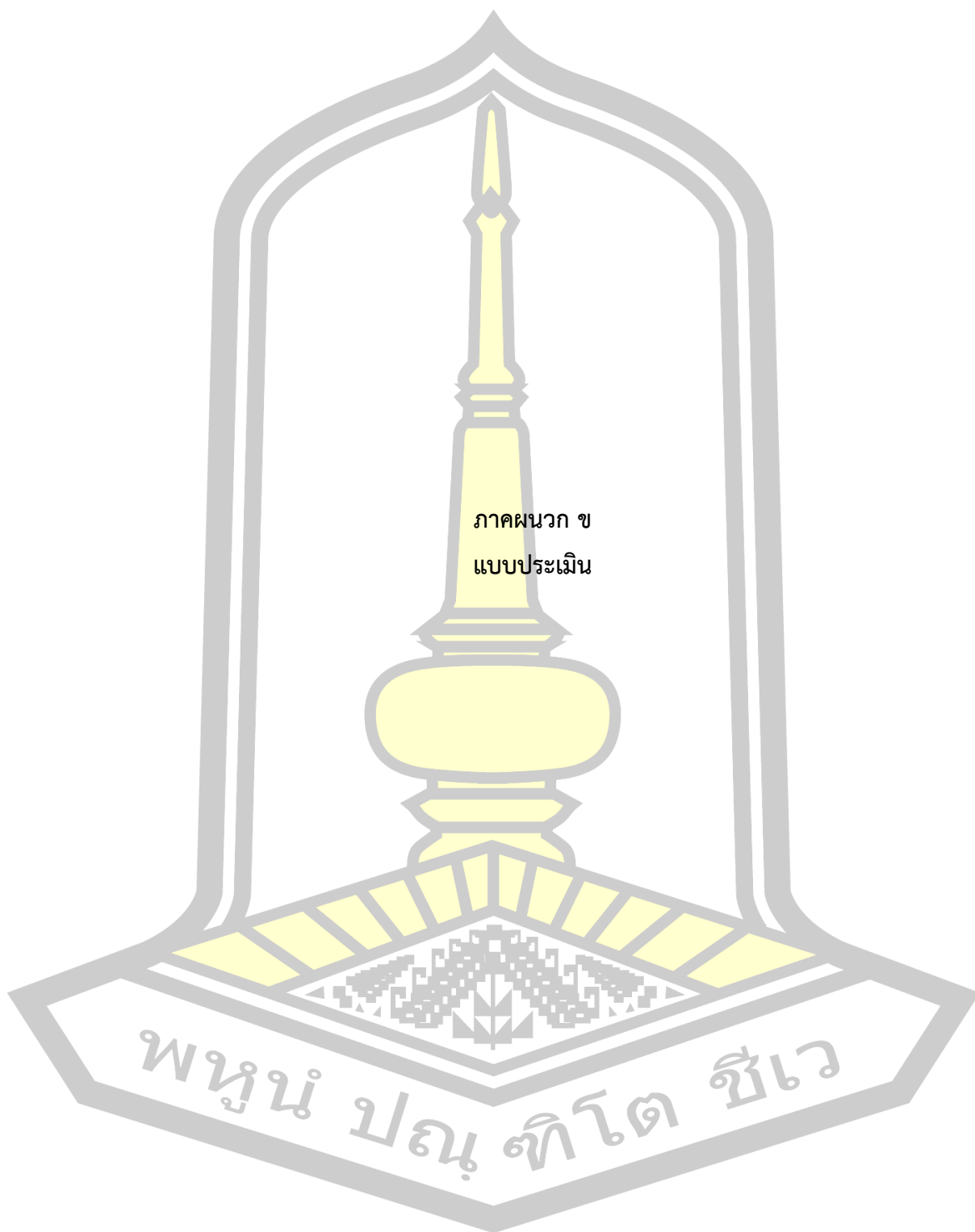
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. นางสาวกาญจนา วงษ์ทิมรัตน์ ตำแหน่งอันดับ คศ.2 โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้
2. นางชวนพิศ เรืองแสง ครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 จังหวัดสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
3. นางพนิดา ชัญถาวร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเบงท่าลาดอำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินการวิจัย
4. นายสนั่น แสงนิล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผล
5. อาจารย์ศิริภัทร์ แก่นแก้ว ตำแหน่งครูอันดับคศ. โรงเรียนบ้านเบงท่าลาด อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ภาคผนวก ข
แบบประเมิน

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความเห็นของท่านดังนี้
 +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>1. บุคคลในข้อใดไม่มีพื้นฐานในการอ่านจับใจความ</p> <p>ก. ก่อนอ่านหนังสือทุกครั้งจะต้องศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในหนังสือ</p> <p>ข. น้อยไม่ชอบวรรณคดีไทยเมื่ออ่านเรื่องพระอภัยมณีจึงไม่ค่อยเข้าใจ</p> <p>ค. แดงอ่านเรื่องลูกชานาได้อย่างรวดเร็วและเข้าใจ เพราะเคยช่วยปู่ทำนา</p> <p>ง. นารีได้ฉายาว่า หนอนหนังสือ เพราะชอบอ่านหนังสือเกือบทุกประเภท</p> <p>2. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ</p> <p>ก. อ่านเพื่อความรู้</p> <p>ข. อ่านเพื่อความบันเทิง</p> <p>ค. อ่านเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง</p> <p>ง. อ่านเพื่อค้นหาแนวทางในการดำเนินชีวิต</p> <p>3. ประโยคใจความสำคัญ หมายถึงอะไร</p> <p>ก. ประโยคตอนต้นของเรื่อง</p> <p>ข. ประโยคตอนท้ายของเรื่อง</p> <p>ค. ประโยคบอกที่มาของเรื่อง</p> <p>ง. ประโยคที่สรุปเรื่องนั้นไว้ทั้งหมด</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>สมศักดิ์เดินไปหลังศาลาการเปรียญ พอจะข้ามสะพานเขาสังเกตเห็นผู้ชายคนหนึ่งยืนอยู่ที่ศาลาท่าน้ำ ในมือถือของพะรุงพะรัง ไฟที่ริมกำแพงมีแสงสลัว แต่ก็พอมองเห็นท่าทางที่มีพิรุของชายคนนั้นได้แต่ไม่แน่ชัดนัก</p> </div>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>4. จากข้อความข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดที่ใด</p> <p>ก. หลังโรงเรียน</p> <p>ข. ในวัด</p> <p>ค. ในตลาด</p> <p>ง. หลังที่ว่าการอำเภอ</p> <p>5. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>“...ป้าสมศรีเป็นแม่ค้าขายถ่าน ร้านของแกเป็นห้องแถวสองห้องติดกัน อยู่ตลาดริมคลองห่างจากห้องแถวของฉันไปเพียงร้อยกว่าเมตรเท่านั้นเอง...”</p> </div> <p>ก. อยู่ตลาดริมคลอง</p> <p>ข. ป้าสมศรีเป็นแม่ค้าขายถ่าน</p> <p>ค. ร้านของแกเป็นห้องแถวสองห้องติดกัน</p> <p>ง. ห่างจากห้องแถวของฉันไปเพียงร้อยกว่าเมตร</p> <p>6. โดยทั่วไปประโยคใจความสำคัญจะอยู่ส่วนใดของย่อหน้า</p> <p>ก. ต้นย่อหน้า</p> <p>ข. กลางย่อหน้า</p> <p>ค. ส่วนท้ายย่อหน้า</p> <p>ง. ต้นหรือท้ายย่อหน้า</p> <p>7. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ</p> <p>ก. อ่านเพื่อย่อเรื่องสรุปเรื่อง</p> <p>ข. อ่านเพื่อสามารถจำคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ได้</p> <p>ค. อ่านเพื่อสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำได้</p> <p>ง. อ่านเพื่อสามารถคาดการณ์ และหาความจริง แสดงข้อคิดเห็นได้</p> <p>อ่านเรื่องต่อไปนีแล้วตอบคำถามข้อ 8 – 10</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>โปรตีนเป็นสารอาหารที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโต โดยเฉพาะในระยะตั้งครรภ์ความต้องการของโปรตีนจะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ระยะการให้นมบุตรก็มีความต้องการโปรตีนด้วย ขณะเดียวกันเด็กที่อยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตจะมีความต้องการโปรตีนมากกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นอาหารที่มีโปรตีนสูงจึงเป็นอาหารที่ควรได้รับ อาหารที่มีโปรตีนสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ นม ถั่วเหลือง เช่น เนื้อไก่ เนื้อเป็ด ปลาหูเนื้อ</p> </div>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>วัวไม่ติดมัน จะมีโปรตีนประมาณ 20 ต่อ 100 กรัมของอาหาร ส่วนไข่จะมีโปรตีนประมาณ 13 กรัม ต่อ 100 กรัมของอาหาร และถั่วเหลืองเป็นพืชที่มีโปรตีนสูงถึงร้อยละประมาณ 34</p> <p>การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง โดยเฉพาะคนที่อยู่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว พบว่า ได้รับโปรตีนปริมาณสูงกว่าคนในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งคนส่วนใหญ่จะขาดอาหาร การได้รับโปรตีนสูงเกินไปจะไม่มีประโยชน์ตรงกันข้ามจะเพิ่มความเสี่ยง เช่น อาจเป็นโรคอ้วน เนื่องจากอาหารที่มีโปรตีนสูงมักจะเป็นเนื้อสัตว์ติดมัน ถ้าเป็นเด็กหรือทารกร่างกายไม่สามารถที่จะปรับตัวกับปริมาณโปรตีนสูง ๆ ที่กินเข้าไป</p> <p>การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง จะทำให้กินอาหารอื่นได้น้อยลง โอกาสที่จะทำให้เกิดการขาดสารอาหารชนิดอื่นเป็นไปได้สูง และการกินอาหารที่มีโปรตีนสูงทำให้ร่างกายต้องกินแคลเซียมสูงด้วย เพราะทำให้ร่างกายเพิ่มการกำจัดแคลเซียมออกจากร่างกายดังนั้น การกินอาหารจึงควรมีโปรตีนในปริมาณที่พอเหมาะ</p>				
<p>8. ประโยชน์สำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด</p> <p>ก. การกินอาหารที่มีโปรตีนสูงทำให้อิ่มเร็วขึ้น</p> <p>ข. ควรกินอาหารที่มีโปรตีนในปริมาณพอเหมาะ</p> <p>ค. โปรตีนเป็นสารอาหารที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโต</p> <p>ง. อาหารที่มีโปรตีนสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ นม ถั่ว เมล็ดแห้ง</p> <p>9. ใจความสำคัญของย่อหน้าที่ 4 คือข้อใด</p> <p>ก. ร่างกายเพิ่มการกำจัดแคลเซียมได้มากขึ้น</p> <p>ข. โอกาสขาดสารอาหารชนิดอื่น ๆ เป็นไปได้สูง</p> <p>ค. การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง จะทำให้กินอาหารอื่นได้น้อยลง</p> <p>ง. การกินอาหารที่มีโปรตีนสูงทำให้ร่างกายต้องกินแคลเซียมสูงด้วย</p>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอนี้
	+1	0	-1	
<p>10. ข้อใดเรียงลำดับจากเรื่องี่อ่านได้ถูกต้อง</p> <p>1) การกินอาหารจึงควรมีโปรตีนในปริมาณที่พอเหมาะ</p> <p>2) การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง จะทำให้กินอาหารอื่นได้น้อยลง</p> <p>3) การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง ทำให้ร่างกายต้องกินแคลเซียมสูงด้วย</p> <p>4) การที่ได้รับโปรตีนสูงเกินไปจะไม่มีประโยชน์ จะเพิ่มความเสี่ยงอาจเป็นโรคอ้วนได้</p> <p>ก. 2143</p> <p>ข. 4231</p> <p>ค. 1243</p> <p>ง. 4321</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11- 12</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่ยานพาหนะในครอบครอง เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจรบนท้องถนน (ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (9 ธันวาคม 2554). ตาบอดสี)</p> </div> <p>11. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ</p> <p>ก. คนตาบอดสีขับรถ</p> <p>ข. คนตาบอดสีกับใบขับขี่</p> <p>ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่ไฟจราจรบนท้องถนน</p> <p>ง. อาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณ</p> <p>12. ข้อความใดเป็นใจความรอง</p> <p>ก. คนตาบอดสีกับใบขับขี่</p> <p>ข. คนตาบอดสีกับสัญญาณไฟ</p> <p>ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่</p> <p>ง. เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจร</p>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอนะ
	+1	0	-1	
<p>อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13 – 15</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>นกพิราบสีชมพูมีถิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริตัสในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่า ละเมาะ อาหารของพวกมันคือ ดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมากเนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบัน นกพิราบสีชมพูมีอยู่ในป่าประมาณ 25 ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ 2 ตัว</p> </div> <p>13. ข้อความนี้กล่าวถึงสัตว์ชนิดใด</p> <p>ก. นกพิราบสีเทา</p> <p>ข. นกพิราบสีชมพู</p> <p>ค. นกพิราบสีขาว</p> <p>ง. นกพิราบพันธุ์ใหม่</p> <p>14. ข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. อาหารของนกพิราบสีชมพู</p> <p>ข. ที่อยู่อาศัยของนกพิราบสีชมพู</p> <p>ค. ประวัติของนกพิราบสีชมพู</p> <p>ง. ปริมาณจำนวนนกพิราบ</p> <p>15. ข้อความที่กล่าวข้างต้นพบว่า มีนกพิราบชมพูกี่ตัว</p> <p>ก. 26</p> <p>ข. 25</p> <p>ค. 32</p> <p>ง. 12</p> <p>16. การเขียนสรุปความ มีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. เป็นการรวบรวมเอาใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นที่สุด</p> <p>ข. เป็นการรวบรวมเอาคำศัพท์ของเรื่องมาแต่งประโยคใหม่</p> <p>ค. เป็นการเขียนเรื่องใหม่ โดยให้โครงเรื่องเหมือนเดิม</p> <p>ง. เป็นการรวบรวมเอาคำศัพท์ของเรื่อง</p>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>21. สาเหตุของอุบัติเหตุคืออะไร</p> <p>ก. ขับชนรถซาเล้ง ค. หลับใน</p> <p>ข. เมมา ง. ไปงานเลี้ยง</p> <p>22. จากข้อความข้างต้นสามารถเขียนสรุปความได้อย่างไร</p> <p>ก. นักกีฬาขับชนรถซาเล้งเพราะเมมา</p> <p>ข. บีเอ็มดับเบิลยูขับชนรถซาเล้งหลังกลับจากงานเลี้ยง</p> <p>ค. วิจิตรชัยขับชนรถซาเล้งเสาไฟฟ้า</p> <p>ง. “แจ๊คกี้” อติสรณ์ พึงยาขับชนรถซาเล้ง ที่ปากซอยวิจิตรชัย เพราะหลับใน</p> <p>23. ภาษาที่ใช้ในการสรุปความควรมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. การเขียนสรุปความจะต้องเขียนให้กระชับ ถูกต้อง และตรงประเด็น</p> <p>ข. การเขียนสรุปความจะต้องเขียนให้กระชับชัดเจน ถูกต้อง และหลายๆประเด็น</p> <p>ค. การเขียนสรุปความจะต้องเขียนให้ถูกต้อง และหลายย่อหน้า</p> <p>ง. การเขียนสรุปความจะต้องเขียนให้กระชับ ใช้คำศัพท์ยากๆ ในการเขียน และตรงตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 24 – 29</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <p>ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป หากจะมองถึงการคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว คนไทยในสมัยโบราณต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือแม่น้ำลำคลองในการเดินทาง เพราะมีความสะดวกในการเคลื่อนที่ขนถ่ายสินค้าได้ที่ละมาก ๆ การขนส่งและการเดินทางของคนไทยในอดีต จึงใช้เรือเป็นพาหนะเคลื่อนที่ไปตามลำน้ำ คูคลอง จึงก่อให้เกิดแหล่งชุมชนขึ้นตามริมฝั่งแม่น้ำ ถึงแม้ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งจะเจริญก้าวหน้าไปมาก จนเราเริ่มจะไม่ค่อยเห็นคุณค่ามันไปเสียแล้ว แต่อย่าลืมว่าสายน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตเราไม่เห็น</p> <p>นฤมล วิจิตรรัตน์ : คู่มือเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 6</p> </div>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>24. ในข้อความข้างต้นกล่าวถึงใคร</p> <p>ก. ชาวบ้าน ค. นักกีฬา</p> <p>ข. แม่น้ำลำคลอง ง. คนไทยในสมัยโบราณ</p>				
<p>25. จากข้อความข้างต้น บุคคลที่ได้กล่าวถึงได้ทำอะไร</p> <p>ก. พายเรือ ค. ขับรถยนต์</p> <p>ข. ชี้อกรยานยนต์ ง. นั่งรถไฟ</p>				
<p>26. ข้อความในข้างต้นนี้กล่าวถึงสถานที่ใด</p> <p>ก. การคมนาคมขนส่ง ค. คนสมัยก่อน</p> <p>ข. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ง. คูคลอง</p>				
<p>27. สาเหตุของการที่คนไทยสมัยก่อนใช้เรือเป็นพาหนะคืออะไร</p> <p>ก. เพราะขี้เกียจขี่รถจักรยานยนต์</p> <p>ข. เพื่อต้องการรักษาอารยธรรมดั้งเดิม</p> <p>ค. เพื่อให้ความสะดวกในการคมนาคม</p> <p>ง. เพื่อให้เกิดชุมชนริมแม่น้ำ</p>				
<p>28. ข้อความในข้างต้นนี้กล่าวถึงเรื่องใด</p> <p>ก. การคมนาคมขนส่งในสมัยก่อน</p> <p>ข. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก</p> <p>ค. คนไทยสมัยก่อน</p> <p>ง. คูคลอง</p>				
<p>29. จากข้อความข้างต้นสามารถเขียนสรุปความได้อย่างไร</p> <p>ก. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป หากจะมองถึงการคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว</p> <p>ข. คนไทยในสมัยโบราณต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติเพราะมีความสะดวกในการคมนาคม</p> <p>ค. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป</p> <p>ง. คนสมัยก่อนใช้เรือเป็นพาหนะเคลื่อนที่ไปตามลำน้ำคูคลองเพื่อให้ความสะดวกในการคมนาคม</p>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
30. ขั้นตอนการเขียนสรุปความแบ่งออกเป็นกี่ขั้นตอน ก. 3 ขั้นตอน คือ ฟัง,อ่านและคิด,เขียน ข. 4 ขั้นตอน คือ ฟัง,พูด,อ่านและคิด,เขียน ค. 2 ขั้นตอน คือ อ่านและคิด,เขียน ง. 1 ขั้นตอน คือ ฟัง, เขียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

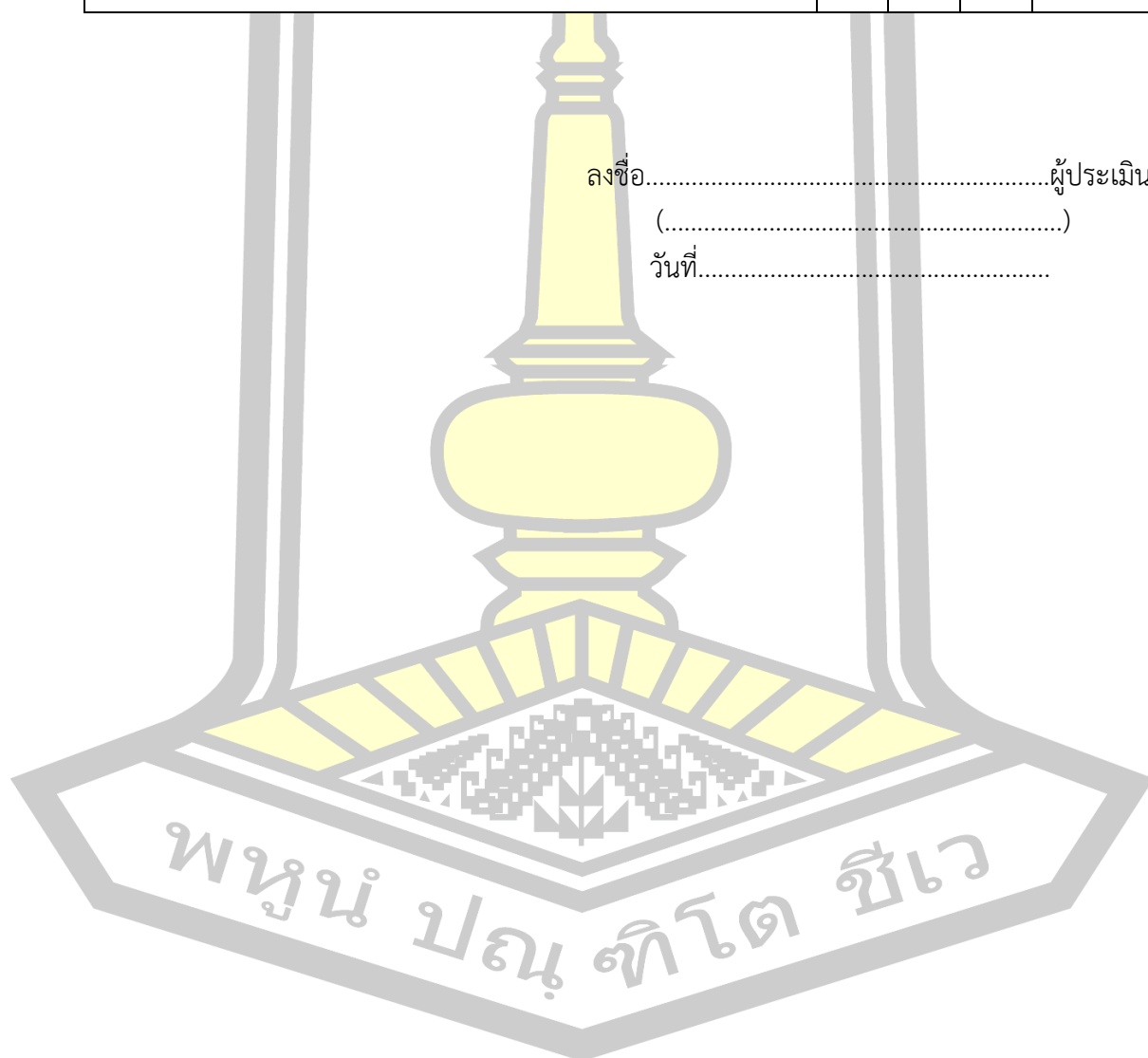
คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความเห็นของท่านดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>การเขียน และตรงตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p style="text-align: center;">เรื่องที่ 1 ราชสีห์กับหนู</p> <p>ราชสีห์ตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ ได้มีหนูตัวหนึ่งขึ้นไต่ข้ามตัวราชสีห์ ราชสีห์รู้สึกตัวตื่น และโกรธจัด จะขย้ำหนูตัวนั้นเสีย หนูจึงวิ่งวนว่า</p> <p>“ข้าขอชีวิตไว้สักครั้ง อย่าเพิ่งฆ่าข้าพเจ้า ถ้าท่านปล่อยข้าพเจ้าไป ข้าจะไม่ลืมบุญคุณของท่านเลย” ราชสีห์หัวร่อแล้วว่า “ตัวเอ็งเล็กเท่านี้เองจะมาตอบแทนคุณเราอย่างไรได้” ว่าแล้วก็ปล่อยหนูไป</p> <p>อยู่มาไม่นานราชสีห์ติดบ่วงแร้วของนายพรานที่ดักไว้ ราชสีห์สิ้นปัญญาร้องครวญครางอยู่ หนูได้ยินเสียงของราชสีห์ จึงวิ่งมาช่วยใช้ฟันแทะเชือกบ่วงขาด ทำให้ราชสีห์หลุดพ้นจากบ่วงรอดตายได้อย่างหวุดหวิด หนูจึงร้องบอกกับราชสีห์ว่า “แต่เดิมท่านก็หัวเราะเยาะข้าพเจ้าว่าเอ็งตัวเล็กเพียงเท่านี้จะแทนคุณท่านอย่างไรได้มาบัดนี้ ข้าพเจ้าก็ได้แทนคุณของท่าน ซึ่งเป็นสัตว์ใหญ่และมีกำลังมากให้เห็นประจักษ์แก่ตัวท่านอยู่เองแล้ว</p> </div> <p>1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 วันที่.....

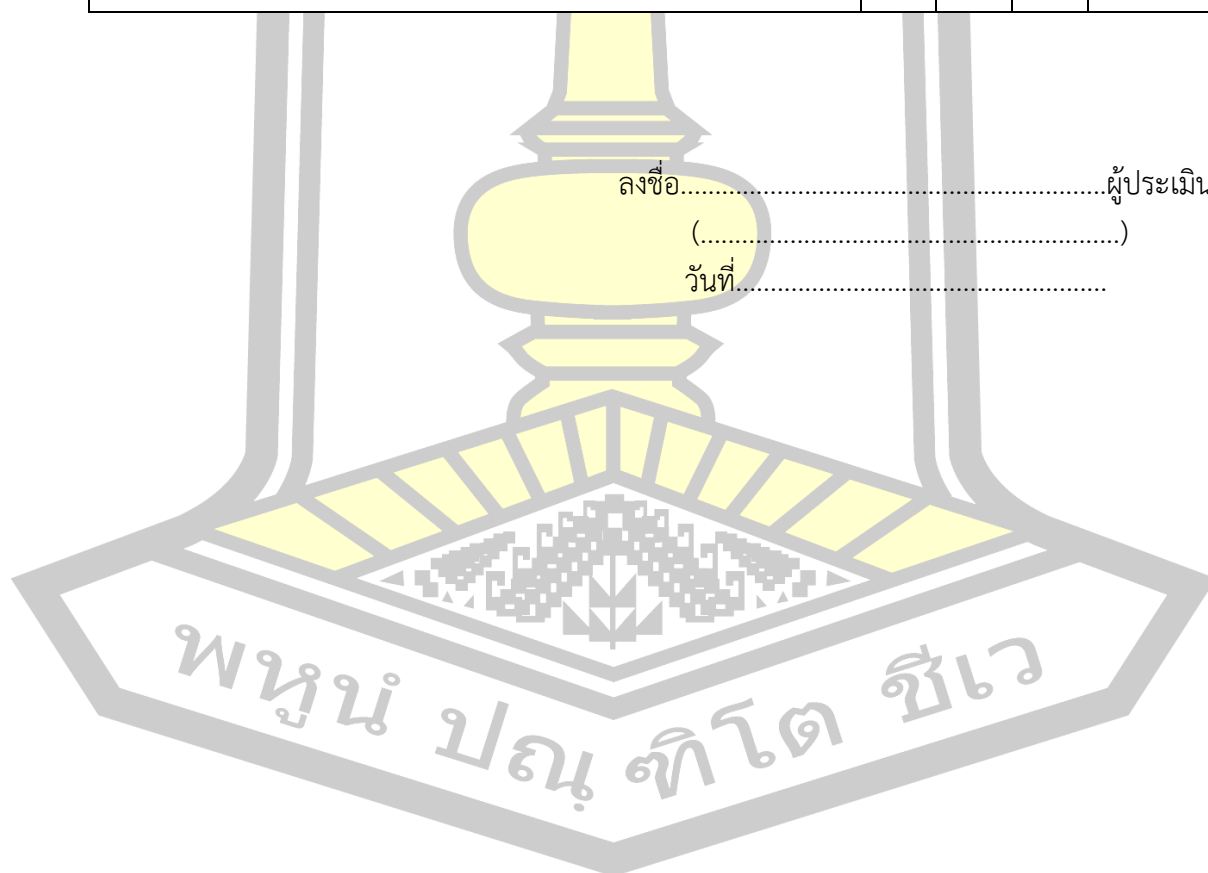
แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

- คำชี้แจง** โปรดพิจารณาข้อสอบต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความเห็นของท่านดังนี้
- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>การเขียน และตรงตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <p style="text-align: center;">เรื่องที่ 2 ลูกกระจงน้อยกับจระเข้</p> <p>นานมาแล้ว มีจระเข้รายตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับฝูงที่แม่น้ำกว้างใหญ่ เจ้าจระเข้รายคอยจ้องจับกิน ลูกกระจงน้อยตัวหนึ่งมานานแล้วแต่ก็จับไม่ได้สักที เพราะเจ้าลูกกระจงตัวนี้ฉลาดเฉลียวอย่าบอกใคร</p> <p>วันหนึ่ง ลูกกระจงอยากข้ามแม่น้ำไปหากินหญ้าและผลไม้อีกฝั่งแม่น้ำแต่ไม่รู้ว่าจะผ่านเจ้าจระเข้รายไปได้อย่างไร เจ้าลูกกระจงพยายามครุ่นคิดอย่างหนักจนคิดแผนดี ๆ ขึ้นได้ เจ้าลูกกระจงจึง เดินไปที่แม่น้ำแล้วตะโกนเรียกจระเข้รายเสียงดังลั่น เจ้าจระเข้ก็รีบโผล่พรุดขึ้นมาทันที</p> <p>“เจ้าลูกกระจง เจ้าเรียกข้าขึ้นหรือ ไม่กลัวข้าลากเจ้าไปกินรีง”</p> <p>ลูกกระจงน้อยแสร้งทำเป็นกลัวตัวสั่น และบอกด้วย เสียงอันสั่นเครือว่า ได้รับคำสั่งจากพระราช ให้มานับจำนวนจระเข้ในแม่น้ำใหญ่ เพื่อเชิญไปงานเลี้ยง คำนี “บอกให้เพื่อนๆ ของเจ้าลอยตัวขึ้นมาเรียงกันเป็นแถวยาวไปจนถึงฝั่งโน้นสิ ข้าจะได้นับจำนวนง่าย ๆ แล้วท่านก็อย่าคิดกินข้าละ ไม่งั้นพวกท่านอดไปงานเลี้ยงแน่” เจ้าจระเข้รายหลงเชื่ออุบายของลูกกระจง จึงรีบดำน้ำลงไปบอกพวกพ้อง ชั่วพริบตาฝูงจระเข้ก็ขึ้นมาเรียงตัวเป็นแถวทอดยาวไปถึงอีกฝั่ง หนึ่ง</p> <p>เจ้าลูกกระจงกระโดดไปบนหัวของจระเข้รายและเพื่อนๆ จระเข้ของมันทีละตัว ๆ พร้อมกับตะโกน นับจำนวนเสียงดัง จนกระทั่งข้ามขึ้นอีกฝั่งได้สำเร็จ เมื่อทุกอย่างสำเร็จตามแผน เจ้าลูกกระจงก็หันมาหัวเราะยั่วเย้าจระเข้ราย “ขอบใจนะ ลุงจระเข้ ที่ช่วยเป็นธุระทำสะพานให้ข้าข้ามแม่น้ำได้สบายๆ แถม ยังไม่ต้องถูกกินอีกด้วย”</p> <p>จระเข้รายรู้ตัวว่าถูกหลอกก็หน้าเสีย เพื่อน ๆ จระเข้ต่างรุมต่อว่ามัน ด้วยความโกรธแค้น และพากันตำหนิที่เจ้าจระเข้รายทำให้พวกมันต้องเสียหน้า จากวันนั้นจระเข้รายก็ถูกเพื่อน ๆ เหยียดกับมันไปพักใหญ่ทีเดียว</p> </div>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้				

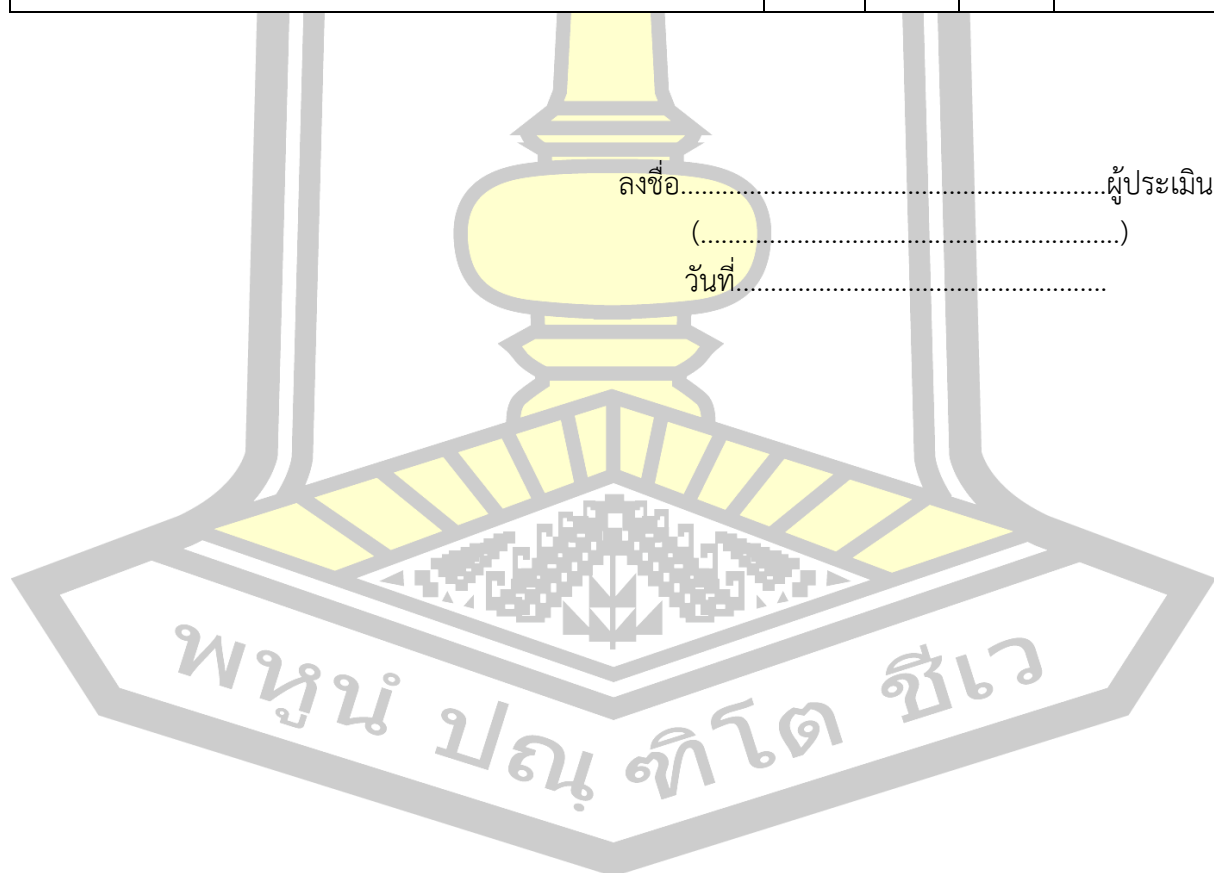
แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

- คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบต่อไปว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความเห็นของท่านดังนี้
- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>การเขียน และตรงตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p style="text-align: center;">เรื่องที่ 3 กระจ่ายกับเต่า</p> <p>ณ ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง กระจ่ายตัวหนึ่งมักชอบโอ้อวดว่าตนเป็นผู้ที่วิ่งได้เร็วที่สุด อยู่มาวันหนึ่งกระจ่ายเห็นเต่ากำลังคลานตัวมเตี้ยอย่างช้าๆ กระจ่ายจึงหัวเราะเยาะแล้วพูดว่า “นี่เจ้าเต่า ถ้าเจ้าเดินช้าอย่างนี้แล้วเมื่อไรจะกลับถึงบ้านล่ะนี่”</p> <p>เต่าจึงตอบกลับไปในพื้นที่ว่า “ถึงช้าจะเดินช้า แต่ช้าก็กลับถึงบ้านทุกวัน เรามาลองวิ่งแข่งกันไหมล่ะ แล้วช้าจะเอาชนะเจ้าให้ดู” กระจ่ายนั้นมั่นใจว่าเต่าไม่มีทางเอาชนะตนได้เป็นแน่จึงรับคำท้า วันรุ่งขึ้นสัตว์ต่างๆ ก็พร้อมใจพากันมาดูการวิ่งแข่งขันระหว่างกระจ่ายกับเต่า เมื่อการแข่งขันได้เริ่มขึ้น กระจ่ายวิ่งอย่างสุดฝีเท้าเพื่อไปให้ถึงเส้นชัย ส่วนเต่าก็พยายามคลานไปเรื่อยๆ</p> <p>ในขณะที่กระจ่ายวิ่งไปจนใกล้จะถึงเส้นชัยแล้วก็คิดว่าถึงอย่างไรเสียตนก็ต้องเป็นผู้ชนะแน่นอน กระจ่ายจึงนั่งพักอยู่ที่ต้นไม้และเผลอหลับไป ส่วนเต่าก็คลานตัวมเตี้ยมจนมาถึงเส้นชัย กระจ่ายเมื่อตื่นขึ้นมาก็มองซ้ายมองขวาแล้วรีบวิ่งไปยังเส้นชัยด้วยความเร็ว แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว เพราะสัตว์ป่าทั้งหลายกำลังแสดงความยินดีกับเต่าที่เป็นผู้ชนะ</p> </div>				

ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่ามีความสอดคล้องการจัดการเรียนรู้ด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านการคิดเชิง วิจารณ์ญาณ					
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
3. ด้านสาระสำคัญ					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3.2 สามารถปฏิบัติได้จริง					
4. ด้านสาระการเรียนรู้					
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้					
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
4.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับชั้นของนักเรียน					
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
5.4 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน					
5.5 กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้					
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย					
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ					
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง					
7. ด้านการวัดและการประเมินผล					
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.2 มีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

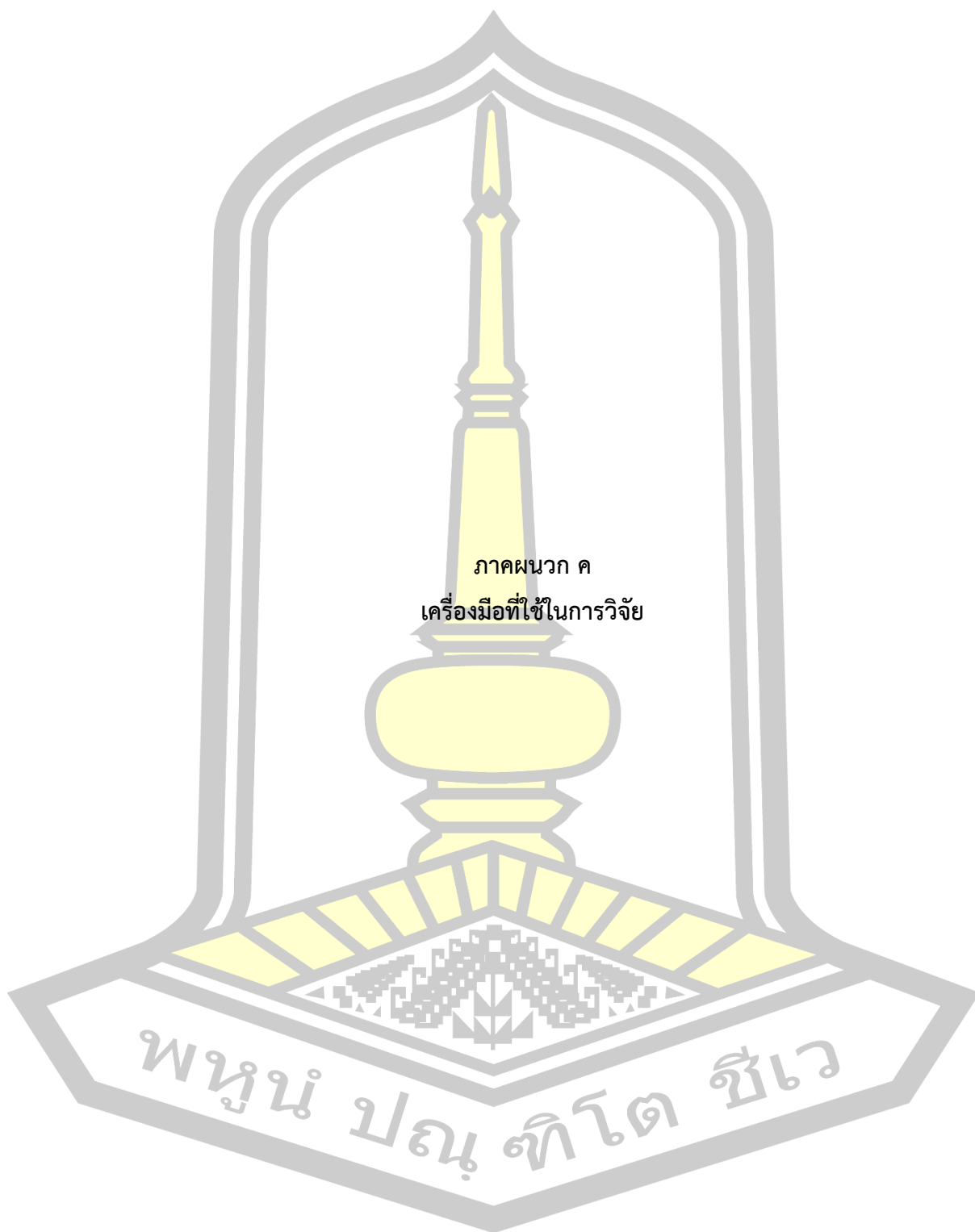
.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

(ตัวอย่าง) วงจรที่ 1
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ 1 การอ่านจับใจความเรื่องจากนิทาน

เรื่อง ฟอวกับลูก

นาที่ผู้สอน นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี

ใช้สอน วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2562

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวน 24 ชั่วโมง

เวลา 1 ชั่วโมง 30

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1.1 สาระ

1.1.1 มาตรฐาน ท1.1ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัดชั้นปี

1.2.1 อ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว รวดเร็ว

1.2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.3 อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1.2.4 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านหมายถึงการอ่านตัวอักษรออกมาไม่จำเป็นว่าการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ ที่ไม่ใช่แค่เพียงอ่านหนังสือออกเท่านั้น แต่ต้องมีคุณสมบัติของผู้ที่อ่านเป็นด้วยจึงจะทำให้การอ่านนั้นได้ความหมายได้รรถรส ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน นอกจากนี้ยังต้องมีสมาธิ และความคล่องแคล่วในการอ่าน และถือว่าเป็นลักษณะของผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพในการอ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถบอกความหมายของการอ่านจุดมุ่งหมายในการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านได้ (P, K)

3.2 นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง(K)

3.3 นักเรียนสามารถเขียนความคิดเห็น และประโยชน์ของเรื่องที่อ่านได้ (P)

3.4 นักเรียนสามารถอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว รวดเร็ว

(P, A)

3.5 นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน (A)

4. สารการเรียนรู้

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทดสอบก่อนเรียนเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน จำนวน 30 ข้อ ครูบอกเหตุผลในการทดสอบตรวจและบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ได้ 5 กลุ่มละความสามารถกัน ระหว่างนักเรียน เก่ง 2 ปานกลาง 1 อ่อน 0
3. ครูแนะนำหน้าที่ปฏิบัติของนักเรียนภายในกลุ่ม
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 1 คน เพื่อเล่นเกม “เรียงคำ” โดยครูจะมีบัตรตัวอักษร ให้นักเรียนและให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเรียงตัวอักษร ให้เป็นคำที่มีความหมาย พร้อมอ่านออกเสียง ในเวลาที่กำหนด ซึ่งกลุ่มไหนสามารถเรียงคำได้ถูกต้องมากที่สุด จะได้รับคำชมเชยจากครู

ขั้นตอนการเรียนรู้

1. Survey (S) นักเรียนรับใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง พอกับลูก เพื่อให้นักเรียน อ่านคร่าว ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 5 - 8 นาที
2. Question (Q) นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงเรื่อง พอกับลูกและตั้งคำถาม โดยครูแจกกระดาษให้นักเรียนเขียนคำถามเกี่ยวกับเรื่อง พอกับลูกในสมุดที่ครูแจกให้
3. Read (R) ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง พอกับลูกอีกครั้งเพื่อที่จะค้นหาคำตอบ สำหรับคำถาม ที่ตั้งไว้ ในขณะที่อ่านถ้านักเรียนได้อีกก็ให้นักเรียนเพิ่มคำถามได้และอ่านไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ
4. Record (R) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกเนื้อหาสำคัญตามความเข้าใจของ นักเรียน ครูแจกแบบฝึกทักษะที่ 1 ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงและตอบคำถาม
5. Recite (R) ครูแจกใบความรู้ที่ 1 และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความ สำคัญของการจับใจความ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเองลงในสมุดที่ครูแจกให้
6. Reflect (R) ให้นักเรียนนำสรุปใจความสำคัญของหลักการจับใจความที่นักเรียน ได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็น ที่ผู้เรียนมีความสนใจและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของการอ่านจุดมุ่งหมายของการอ่านแล้วช่วยกัน อภิปรายถึงประโยชน์ของการการอ่านจากใบความรู้ครูช่วยเติมเต็ม
2. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปแนวทางการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน Mind mapping ในกระดาษ A4 และช่วยกันตกแต่งให้สวยงาม

6. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ใบความรู้ที่ 1
- 6.2 ใบกิจกรรมที่ 1

6.3 แบบฝึกทักษะที่ 1

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

7.1.1 การสังเกต

7.1.1.1 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

7.1.1.2 สังเกตการอ่านการเขียนและการตอบคำถามแบบฝึก

7.1.2 การตรวจผลงาน

7.1.2.1 ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 1

7.2 เกณฑ์การประเมิน

7.2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80

7.2.2 นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80

7.3 เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

7.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

7.3.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

7.3.3 แบบฝึกทักษะที่ 1

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ..... (ผู้สอน)

(นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี)

...../...../.....

ใบกิจกรรมที่ 1

พ่อกับลูก

ชายแก่คนหนึ่งมีลูกหลายคน ลูกเหล่านั้นทะเลาะกันวุ่นวายอยู่เสมอมีได้ขาด พ่อสั่งสอนเท่าใดลูกเหล่านั้นก็ไม่เลิกทะเลาะกัน

วันหนึ่งพ่อจึงบอกให้ลูกไปหากิ่งไม้มาคนละสองสามกิ่งตามแต่จะหาได้ เมื่อได้มาก พ่อแล้วพ่อเอากิ่งไม้เหล่านั้นมามัดรวมกันเข้าเป็นมัดเดียวแล้วส่งกิ่งไม้ให้ลูกหักทุกคนๆ ก็ไม่มีใครหักได้สักคนเดียว พ่อจึงแก้มัดกิ่งไม้แล้วยื่นให้หักคนละกิ่ง ลูกก็หักได้ พ่อจึงพูดให้ฟังว่า

“นี่แหละลูก ถ้าพวกเจ้ารักกัน พร้อมใจช่วยกัน ไม่ว่าจะทำงานใดๆ ให้สามัคคี กลมเกลียว เป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเจ้าจะมีกำลังมั่นคงเหมือนกับกิ่งไม้ทั้งมัด ถึงใครคิดร้าย ก็จะทำร้ายพวกเจ้าไม่ได้ แต่ถ้าเจ้าทะเลาะวิวาทแตกกันเป็นต่างคนต่างใจแล้ว ก็จะเป็นเช่นเดียวกับกิ่งไม้เป็นกิ่งๆ ใครเขาจะทำร้ายก็ทำได้โดยง่ายตาย

พูนุ ปณุกิตโต ชีเว

แบบฝึกทักษะที่ 1
เรื่อง พ่อกับลูก

กลุ่ม.....

รายชื่อสมาชิกกลุ่ม

1.	เลขที่.....
2.	เลขที่.....
3.	เลขที่.....
4.	เลขที่.....

คำสั่ง สมาชิกแต่ละกลุ่มตอบคำถามตามที่กำหนดให้

เพื่อนๆ สรุปใจความสำคัญ จาก เรื่อง “พ่อกับลูก” ได้อย่างไรคะ

.....

.....

.....

.....

เพื่อนๆ ช่วยแสดงความคิดเห็น บอกข้อคิดและประโยชน์ จากเรื่อง ที่อ่านหน่อยสิจ๊ะ

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อความรู้ เป็นสิ่งจำเป็นเพราะผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ จะทำให้เข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของถ้อยคำ และสำนวนที่ปรากฏในเรื่องและจัดลำดับเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างครบถ้วน

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้น ถ้าเอาใจความสำคัญออก ผู้รับสารจะรับสารไม่ตรงจุดมุ่งหมาย หรือทำให้ความหมายของเรื่องบิดเบือนไป ในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญ เพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค

หลักการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน ไม่ควรคิดถึงเรื่องอื่น ๆ ในขณะที่กำลังอ่านหนังสือ
2. อ่านเรื่องให้เข้าใจโดยตลอด แล้วสรุปใจความไว้
3. ควรตั้งคำถาม ถามตัวเองว่า เรื่องที่อ่านนั้นเป็นเรื่องอะไร กล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
4. ฝึกสังเกตใจความสำคัญของแต่ละตอน พร้อมทั้งสังเกตส่วนขยายด้วย
5. ควรมีการบันทึกข้อความสำคัญของเรื่อง เช่น ชื่อบุคคล สถานที่ เวลา ฯลฯ

(ตัวอย่าง) วงจรที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านจับใจความสื่อ

จำนวน 24 ชั่วโมง

เรื่อง หลักการอ่านเพลง

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

ผู้สอน นางสาวจิราภรณ์ ขำฉวี

ใช้สอน วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1.1 สาระ

1.1.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัด

1.2.1 อ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว รวดเร็ว

1.2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเพลงที่อ่าน

1.2.3 เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อใช้ พัฒนางานเขียน

1.2.4 มีมารยาทในการเขียน

1.2.5 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านบทเพลง สรุปความ หมายถึงการนำสาระสำคัญต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ทั้งหมดมาสรุป เป็นข้อความใหม่ ต้องบอกเหตุและผลที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน

3. จุดประสงค์

3.1 เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกสาระของบทเพลงที่ฟังได้ (K)

3.2 เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกจุดประสงค์ของผู้แต่งได้ (K)

3.3 เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของเพลง และจุดมุ่งหมายของเพลงได้ (K)

3.4 เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเพลงที่ได้ฟังได้ (P, K)

3.5 นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน (A)

3.6 นักเรียนมีมารยาทในการเขียน (A)

4. สาระการเรียนรู้

4.1 การอ่านและจับใจความสำคัญของเพลง สามัคคีชุมนุมและรางวัลแต่คนช่างฝัน

4.2 การสรุปความรู้ และจุดมุ่งหมายของเพลง สามัคคีชุมนุมและรางวัลแต่คนช่างฝัน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูสอนนักเรียนร้องเพลง ไครหนอ จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเนื้อเพลง และคูอธิบายลีลาการเขียนของผู้แต่ง แล้วร่วมกันสรุปว่า เพลงนี้กล่าวถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ลูกทุกคนจึงควร ทดแทนพระคุณพ่อแม่

2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มโดยให้มีการคละกันระหว่างคนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อการทำกิจกรรมกลุ่มจะได้เป็นไปอย่างราบรื่น แล้วให้ตั้งชื่อกลุ่ม เลือกประธานและเลขาธิการกลุ่มครู ช่วยแนะนำบทบาทหน้าที่ในการทำงานกลุ่ม

ขั้นสอน

1. Survey (S) นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบกิจกรรมที่ 1 สามัคคีชุมนุม และให้นักเรียนร่วมกันฝึกร้องเพลง และอ่านเนื้อเพลงอย่างคร่าว ๆ ใช้เวลาประมาณ 5 - 8 นาที

2. Question (Q) ครูแจกกระดาษให้นักเรียนเขียนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญจากเพลง สามัคคีชุมนุมและรางวัลแต่คนช่างฝัน คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเพลงที่กำลังอ่านในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองดู ว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไร หรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร

3. Read (R) ให้นักเรียนอ่านเพลงนั้นซ้ำอย่างละเอียดเพื่อที่จะค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ในขณะที่อ่านถ้ามีคำถามได้อีกก็ให้นักเรียนเพิ่มคำถามได้และอ่านไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

4. Record (R) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกเนื้อหาสำคัญของเพลงสามัคคีชุมนุม อย่างย่อ ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน ลงในแบบฝึกทักษะที่ 8.1 และแบบฝึกทักษะที่ 8.2

5. Recite (R) ครูแจกใบความรู้ที่ 8 แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้การอ่านเพลงอย่างละเอียด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญของเพลงโดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

6. Reflect (R) ให้นักเรียนร้องแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหาอีกครั้ง

2. นักเรียนทำการบ้าน โดยครูแจกใบกิจกรรมที่ 2 เพลง รางวัลแต่คนช่างฝัน แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญของเพลง “รางวัลแต่คนช่างฝัน” เป็น Mind Mapping ลงในกระดาษ A4 และตกแต่งให้สวยงามก่อนนำมาส่ง

6. สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

6.1 ใบความรู้ที่ 1 การอ่านเพลง และการจับใจความสำคัญ

6.2 ใบกิจกรรมที่ 1 เพลงสามัคคีชุมนุม

6.3 ใบกิจกรรมที่ 2 เพลงรางวัลแต่คนช่างฝัน

6.4 แบบฝึกทักษะที่ 1 การจับใจความสำคัญจากเพลงสามัคคีชุมนุม

6.5 แบบฝึกทักษะที่ 2 การจับใจความสำคัญจากเพลงรางวัลแต่คนช่างฝัน

7. การวัดผลประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

7.1.1 การสังเกต

7.1.1.1 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

7.1.1.2 สังเกตการอ่านการเขียนและการตอบคำถามแบบฝึก

7.1.2 การตรวจผลงาน

7.1.2.1 ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 4

7.2 เกณฑ์การประเมิน

7.2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80

7.2.2 นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80

7.3 เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

7.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

7.3.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

7.3.3 แบบฝึกทักษะที่ 4

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

พูน ปรุ ทิรุต ชีเว

ลงชื่อ..... (ผู้สอน)

(นางสาวจิราภรณ์ ขำฉวี)

...../...../.....

เนื้อเพลง สามัคคีชุมนุม

คำร้อง : หม่อมราชวงศ์เปีย มาลากุล

ทำนอง : Auld Lang Syne

พวกเราเหล่ามาชุมนุม
 ต่างกุมใจรักสมัครสมาน
 ล้วนมิตรจิตซึ่้นบาน
 สราญเริงอยู่ทุกผู้ทุกนาม
 * อันความกลมเกลียว
 นั้นเป็นใจเดียวประเสริฐศรี
 ทุกสิ่งประสงค้จ้งใจ
 จักเสร็จสมได้ด้วยสามัคคี..
 ที่หนักก็จักเบาคลาย
 ที่อันตรายก็ขจัดขัดขวาง
 สนองพระเดชบ่จางกตเวทิกุณพระกรุณา
 (*)
 สามัคคีนี้แหละล้ำเลิศ
 จักชูชาติเขตพระศาสนา
 สยามรัฐจักวัฒนา-
 ปราบกฏเกียรติฟุ้งเฟื่องกระเดื่องแดนดิน
 (*)

เนื้อเพลง รางวัลแด่คนช่างฝัน

คำร้อง : จรัส มโนเพชร

ทำนอง : จรัส มโนเพชร

อย่ากลับคืนคำเมื่อเธอย้ำสัญญา
อย่าเปลี่ยนวาจาเมื่อเวลาแปรเปลี่ยนไป
ให้เธอหมายมั่นคง แล้วอย่าหลงไปเชื่อใคร
เดินทางไป... อย่าหวั่นใครขวางกั้น .
มีดวงตะวันส่องเป็นแสงสีทอง
กระจ่างครรลองให้ใฝ่ปองและสร้างสรรค์
เมื่อดอกไม้แย้มบาน ให้คนหาญสู้ไม่หวั่น
คือรางวัลแด่ความฝันอันยิ่งใหญ่... ให้เธอ
บนทางเดินที่มีขวากหนาม
ถ้าเธอคร่ำถอยไปฉันทงกั้อ
ฉันยังพร้อมช่วยเธอเสมอ
เพียงตัวเธอไม่หนีไปเสียก่อน
จะปลอบดวงใจให้เธอหายร้าวราน
จะเป็นสะพานให้เธอเดินไปแน่นอน
จะเป็นสายน้ำเย็น ดับกระหายยามโหยอ่อน
คอยอวยพรให้เธอสมดังหวังได้... นิรันดร...

แบบฝึกทักษะที่ 1 เพลง สามัคคีชุมนุม
การจับใจความสำคัญจาก เพลง สามัคคีชุมนุม (คะแนน 10 คะแนน)

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกกลุ่ม

1.....	เลขที่.....
2.....	เลขที่.....
3.....	เลขที่.....
4.....	เลขที่.....
5.....	เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลง “สามัคคีชุมนุม” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

1. จากบทเพลง “สามัคคีชุมนุม” เป็นเรื่องเกี่ยวกับใคร

.....

2. นักเรียนอ่านเนื้อเพลงนี้แล้ว นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด

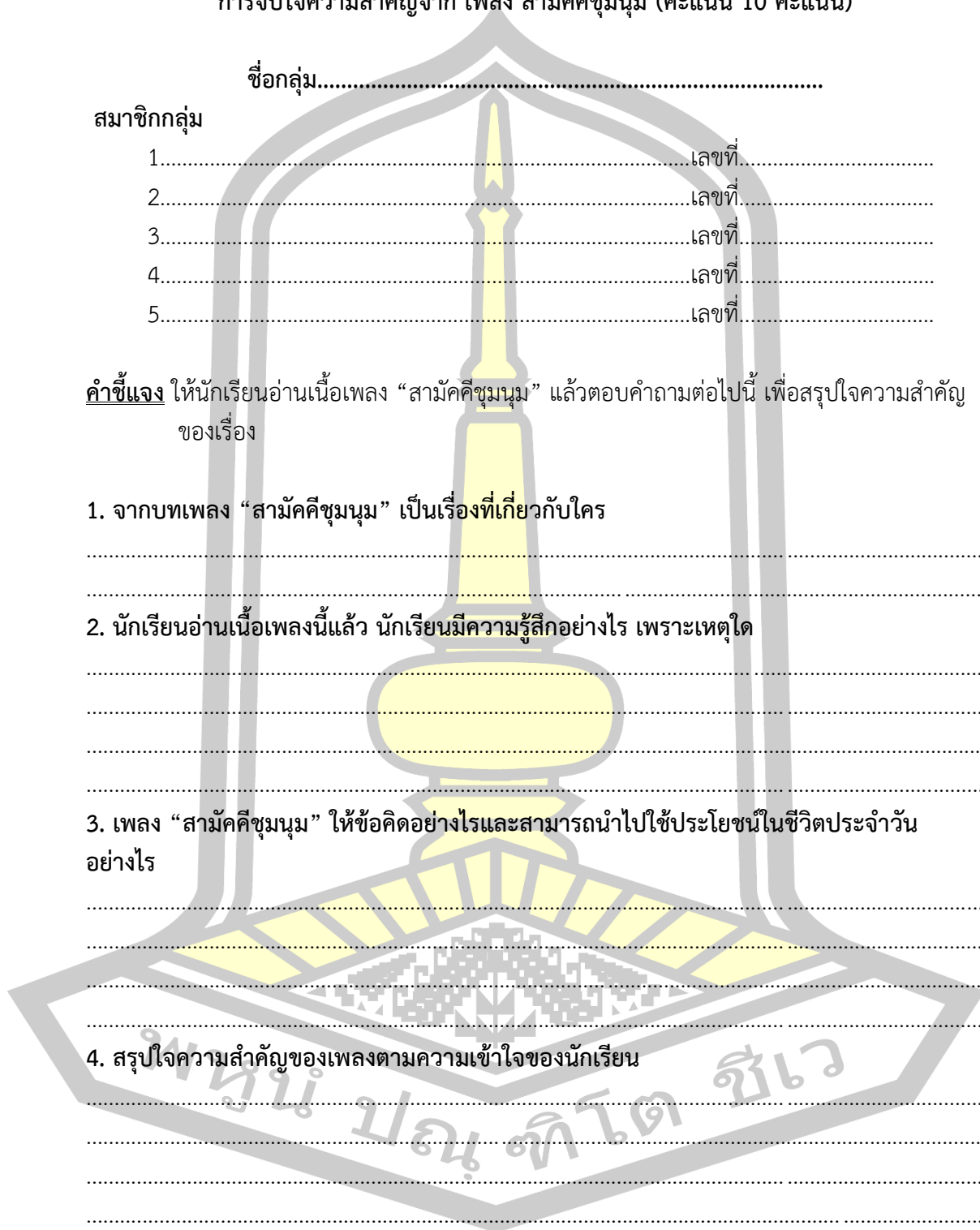
.....

3. เพลง “สามัคคีชุมนุม” ให้ข้อคิดอย่างไรและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....

4. สรุปใจความสำคัญของเพลงตามความเข้าใจของนักเรียน

.....

แบบฝึกทักษะที่ 2 เพลง ราววัลแต่คนช่างฝัน
การจับใจความสำคัญจาก เพลง ราววัลแต่คนช่างฝัน (คะแนน 10 คะแนน)

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกกลุ่ม

1.....	เลขที่.....
2.....	เลขที่.....
3.....	เลขที่.....
4.....	เลขที่.....
5.....	เลขที่.....

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลง “เราคงต้องเป็นแฟนกัน” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

1. จากบทเพลง “ราววัลแต่คนช่างฝัน” เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใคร

.....

2. นักเรียนอ่านเนื้อเพลงนี้แล้ว นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

3. เพลง “ราววัลแต่คนช่างฝัน” ให้ข้อคิดอย่างไรและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....

4. สรุปใจความสำคัญของเพลงตามความเข้าใจของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านเพลง

การอ่านเพลง

เพลง หมายถึงถ้อยคำที่นักประพันธ์เรียงร้อย หรือเรียบเรียงขึ้น ซึ่งประกอบด้วย เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ ทำให้เกิดความไพเราะสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้ฟัง มีคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ทั้งด้านการเลือกสรรคำที่ใช้ในการแต่ง การเรียบเรียงประโยคและการใช้โวหาร เพลงนั้นอาจให้ข้อคิดแก่ผู้ฟัง ในการดำเนินชีวิตด้วยสำเนียงขับร้องทำนองดนตรี กระบวนการ วิธีร่ำระบำโดยเพลงสร้างสรรค์จากเครื่องดนตรีหรือการขับร้อง

การจับใจความเพลง

การจับใจความเพลงให้ถูกต้องและรวดเร็ว ควรมีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- 1. ชื่อเพลง** นับเป็นจุดชี้แนะ ใจความสำคัญไว้เป็นอันดับแรกของเพลงว่าต้องการสื่อถึงอะไร ดังนั้นจึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบประกอบกับการอ่านจับใจความในรายละเอียดด้วย
- 2. เนื้อเพลง** มีความสำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีสะท้อนความคิด อารมณ์สะท้อนใจของผู้แต่งอย่างใดอย่างหนึ่ง การเข้าใจภูมิหลังของเหตุการณ์ จะช่วยเสริมให้การจับใจความสำคัญได้แม่นยำยิ่งขึ้น
- 3. ทำนองเพลง** ผลงานเพลงโดยทั่วไปนักร้องจะใช้น้ำเสียงในการสื่อความหมายของเพลง ว่าเนื้อหาของเพลงนั้นต้องการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกแบบไหน เช่น ดีใจ เสียใจ เศร้าใจ เสียสติ เยาะเย้ย เป็นต้น ซึ่งจังหวะการร้องจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 4. อารมณ์สะท้อนใจ** งานเพลงโดยส่วนใหญ่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะท้อนใจ เพลิดเพลินคล้อยตามความต้องการของผู้แต่ง ฉะนั้น หากมุ่งจับใจความสำคัญมากเกินไปก็จะขาดรสแห่งความไพเราะและอารมณ์สะท้อนใจไปได้

(ตัวอย่าง) วงจรที่ 3
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านใจความสารคดี

จำนวน 24 ชั่วโมง

เรื่อง หลักการอ่านสารคดี

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

ผู้สอน นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี

ใช้สอน วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1.1 สาระ

1.1.1 มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัด

1.2.1 อ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว รวดเร็ว

1.2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.3 เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อใช้พัฒนางานเขียน

1.2.4 มีมารยาทในการเขียน

1.2.5 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

สารคดี คืองานเขียนที่เสนอความรู้หรือข้อเท็จจริงซึ่งน่าสนใจแก่ผู้อ่าน สารคดีมิใช่มุ่งให้ความรู้อย่างเดียว แต่ให้ความเพลิดเพลินด้วย สารคดีในปัจจุบันนิยมใช้ภาพประกอบให้สวยงามและชัดเจนขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปความของเนื้อหาในสารคดี (K)

3.2 เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนข้อคิดและประโยชน์จากสารคดีที่อ่าน ตามหลักการเขียนได้อย่างถูกต้อง (P, K)

3.3 เพื่อให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถาม จากสารคดีที่อ่านได้ (P, K)

3.4 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสารคดีที่อ่านได้ (K)

3.5 เพื่อให้นักเรียนสามารถนำแนวคิดที่ได้จากสารคดีไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้(K,

A)

3.6 นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและเขียน (A)

4.สาระการเรียนรู้

4.1 เขียนลักษณะสารคดี

4.2 การสรุปสารคดี ของเรื่อง “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน”

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูพูดคุยซักถามกับนักเรียนเรื่องหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน และแนะนำสารคดีที่น่าสนใจให้นักเรียนรู้จัก หลาย ๆ เรื่อง

2. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ สารคดี เพื่อทำความเข้าใจก่อนว่าสารคดี มีลักษณะเป็นอย่างไร ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนจัดกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน (มี 2 กลุ่มที่มีสมาชิก 5 คน) พร้อมทั้งให้แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบให้ชัดเจนตามความเหมาะสม ของแต่ละคน

2. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีสอนแบบ SQ4R และแนะนำนักเรียนว่าวันนี้เราจะฝึกทักษะการอ่านจากเรื่องราวที่เป็นสารคดี เรื่อง “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน”

2.1 ขั้นที่ 1 S-Survey คือ ขั้นการอ่านแบบสำรวจเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใจสารคดี “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน ” อย่างคร่าว ๆ ก่อน

2.2 ขั้นที่ 2 Q=Question คือ ขั้นการตั้งคำถาม ให้นักเรียนเขียนคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่านว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนพูดถึงนั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญสำคัญ อย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไร หรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร

2.3 ขั้นที่ 3 R1-Read คือ ขั้นการอ่านจับประเด็น ให้นักเรียนอ่านสารคดี “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน ” ซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด เพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ในขณะที่อ่านนั้น ถ้ามีคำถามได้อีกก็สามารถเพิ่มคำถามได้ และอ่านไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

2.4 ขั้นที่ 4 R2-Record คือ ขั้นการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนการอ่านจับประเด็น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกเนื้อหาสำคัญของเรื่อง “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน” โดยจดบันทึก ในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น ใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียนจากนั้นส่งตัวแทนมารับใบกิจกรรมที่ 5 เพื่อตอบคำถามลงในใบกิจกรรมที่ 5

2.5 ขั้นที่ 5 R3=Recite คือ ขั้นการเขียนสรุปใจความสำคัญครูแจกใบความรู้ที่ 5 และ ให้นักเรียนศึกษาวิธีการสรุปความอย่างละเอียด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญของการสรุปความโดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ลงในสมุดที่ครูแจกให้

2.6 ขั้นที่ 6 R4=Reflect คือ ขั้นการสะท้อนความคิด ให้นักเรียนนำเสนอสรุปใจความสำคัญของการอ่านปாய์โฆษณาที่นักเรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็น ที่ผู้เรียนมีความสนใจและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนครูเขียนข้อคิดเห็นที่นักเรียน เสนอเหล่านั้นไว้บนกระดาน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นจากบทอ่านที่ได้อ่าน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนองานกลุ่ม โดยมีครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการอ่านสารคดีว่า สารคดีที่เราอ่านแต่ละเรื่อง นั้นล้วนให้ข้อคิดและแนวปฏิบัติที่ดีที่ผู้เขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่าน ซึ่งถ้านักเรียนอ่านแล้วสามารถ นำข้อคิดและแนวปฏิบัติที่ดีมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ก็จะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง

2. ครูให้นักเรียนสรุปสารคดี “เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน” ที่เพื่อนออกมานำเสนอเป็น Mind Mapping ลงในกระดาษ A4 เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนตกแต่งให้สวยงามก่อนนำมาส่ง

6. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ใบความรู้ที่ 7
- 6.2 ใบกิจกรรมที่ 7
- 6.3 แบบฝึกทักษะที่ 7

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

7.1.1 การสังเกต

- 7.1.1.1 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 7.1.1.2 สังเกตการอ่านการเขียนและการตอบคำถามแบบฝึก

7.1.2 การตรวจผลงาน

- 7.1.2.1 ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 7

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80
- 7.2.2 นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80

7.3 เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- 7.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน
- 7.3.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน
- 7.3.3 แบบฝึกทักษะที่ 7

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

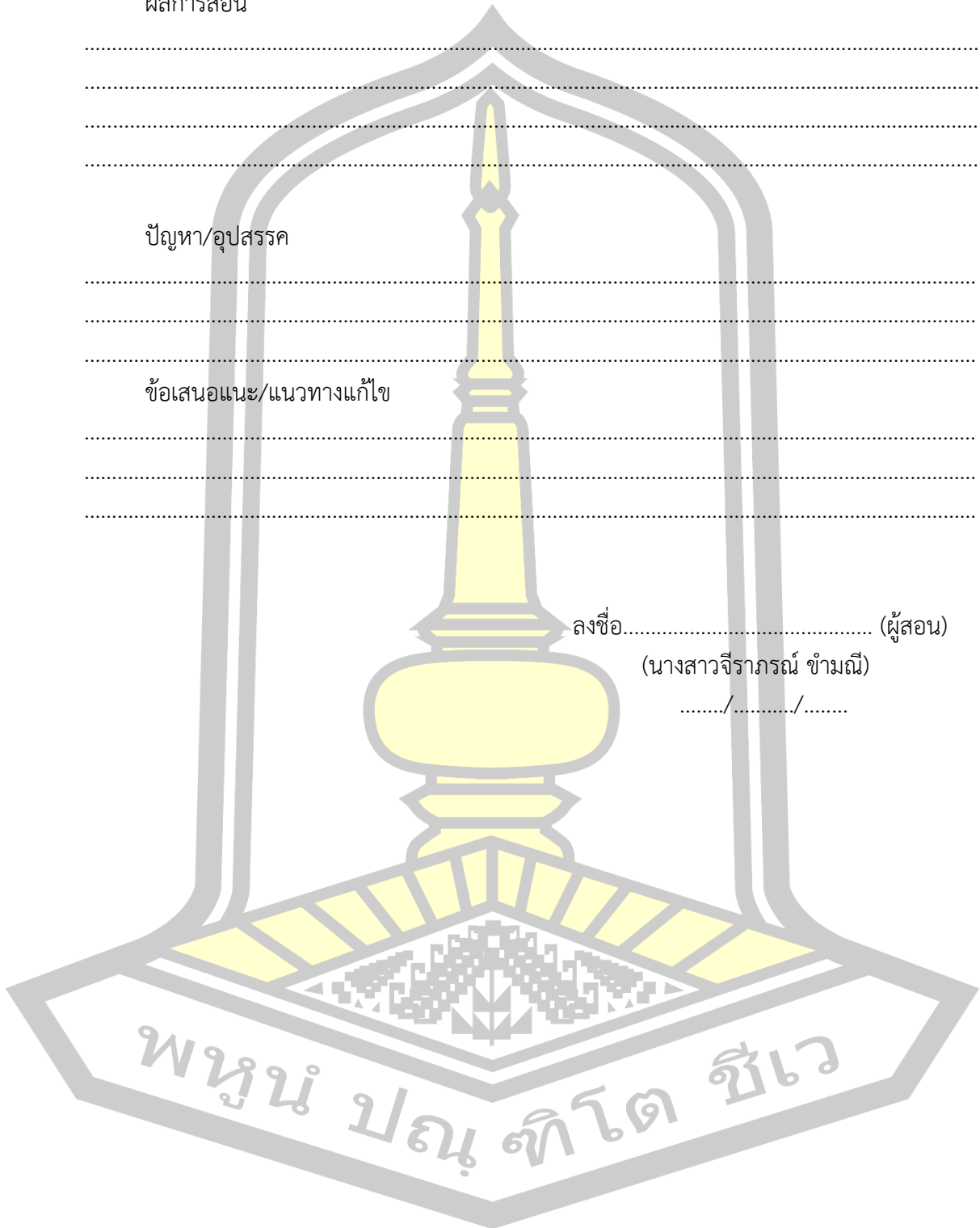
ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ..... (ผู้สอน)

(นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี)

...../...../.....

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน

ผู้แต่ง : Sanook! Travel

ที่มา: <https://www.sanook.com/travel/926498/>

คำขวัญประจำจังหวัด เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม
"เมืองปราสาทหิน"

บุรีรัมย์เคยเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางคมนาคมสู่เมืองพระนครอันเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรขอม มีการสร้างปราสาทขอมในเมืองบุรีรัมย์มากกว่า 60 แห่ง

ชุมประตูทางเข้าปราสาทเมืองต่ำ

ที่มา : <http://www.akeladahotel-buriram.com>

ไม่แปลกที่จะปรากฏปราสาทขอมจำนวนมากในบุรีรัมย์ เพราะในประวัติศาสตร์ เมืองบุรีรัมย์มีความเป็นบ้านเป็นเมืองมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรเจนละซึ่งมีมาก่อนที่เมืองพระนครแห่งขอมโบราณจะรุ่งเรือง ดังปรากฏหลักฐานจารึกบนผนังถ้ำเปิดทอง ต. ปะคำ อ. ปะคำ ที่เขียนขึ้นในสมัยพระเจ้ามเหศวรมัน หรือเจ้าชายจิตรเสน กษัตริย์องค์ที่ 2 แห่งอาณาจักรเจนละ (ขึ้นครองราชย์ราว พ.ศ. 1143) ครั้งนั้นมีการสร้างศิวิลิซซ์ขึ้นเพื่อประกาศอำนาจของพระองค์ที่แผ่อิทธิพลเหนือเมืองต่างๆ ในลุ่มน้ำมูลหรือแคว้นมหิทรปุระ ที่เรียกอีกชื่อว่าเขมรสูง ซึ่งเมืองบุรีรัมย์ก็อยู่ในพื้นที่นี้ด้วย อาณาจักรเจนละกับแคว้นมหิทรปุระมีการติดต่อถ่ายทอดศิลปวิทยาการกันเรื่อยมา จนถึงสมัยเมืองพระนคร (Angkor) เป็นศูนย์กลางของขอมโบราณ หรือที่เรียกว่าเขมรต่ำ (หรือประเทศกัมพูชาในปัจจุบัน) ก็มีเส้นทางเชื่อมโยงกับเมืองพระนคร โดยผ่านช่องเขาตงพญาเย็นบริเวณช่องไซตะกูและช่องโอบกใน อ. บ้านกรวด เขต จ. บุรีรัมย์ ปัจจุบัน

ปราสาทหินพนมรุ้ง

ที่มา : <https://www.thailandscanme.com/brm001--Phanom-Rung-Historical-Park>

แคว้นมทิลปุระหรือบริเวณเมืองบุรีรัมย์ซึ่งอยู่บนเส้นทางคมนาคมไปยังเมืองพระนคร นั้น มีการสร้างปราสาทเขาพนมรุ้งเป็นศูนย์กลางศาสนสถานของแคว้น ทั้งยังมีปราสาทเมืองต่ำ ศิลปะแบบบาปวนและคลัง ที่สร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 16 - 17 เป็นศาสนสถานของพราหมณ์ - ฮินดูที่นับถือพระศิวะเช่นกัน นอกจากนี้ในระหว่างเส้นทางก็มีการสร้างเทวสถานเล็กๆ ก่อนปรับเปลี่ยนเป็นปราสาทขนาดใหญ่ดังเช่นปราสาทเขาพนมรุ้งซึ่งสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 15 - 18 ก่อนจะเปลี่ยนเป็นปราสาทขนาดใหญ่อย่างที่เห็นในปัจจุบัน โดยได้รับอิทธิพลทางศิลปกรรมจากปราสาทนครวัดในประเทศกัมพูชา

หน้าบันจำหลักลายพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ

ที่มา : <http://nairobroo.com>

ต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 18 ตรงกับสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 มีการสร้างศาสนสถานเพิ่มขึ้นอีก มีทั้งปราสาท อโรคยาศาลหรือโรงพยาบาล และธรรมศาลาหรือที่พักคนเดินทาง เช่น ปราสาทหนองหงส์ อ. โนนดินแดง ปราสาทกุ้งสวนแตง อ. บ้านใหม่ไชยพจน์ ภูมิฤๅษีหนองบัวราย อ. ประโคนชัย

แบบฝึกทักษะที่ 7
หลักการอ่านเรื่องสั้น

กลุ่มที่ ชื่อกลุ่ม

รายชื่อสมาชิก

- 1..... เลขที่.....
 2..... เลขที่.....
 3..... เลขที่.....
 4..... เลขที่.....
 5..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์เนื้อเรื่อง“เที่ยวบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน” แล้วตอบคำถามของเรื่องที่อ่าน

ชื่อเรื่อง :

ชื่อผู้แต่ง:

จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง:.....

.....

.....

ใจความสำคัญ:.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้

.....

.....

.....

ใบความรู้ เรื่องสารคดี

สารคดี (Feature) คืองานเขียนที่เสนอความรู้หรือข้อเท็จจริงซึ่งน่าสนใจแก่ผู้อ่าน สารคดีมิใช่มุ่งให้ความรู้อย่างเดียว แต่ให้ความเพลิดเพลินด้วย สารคดีในปัจจุบันนิยมใช้ภาพประกอบให้สวยงามและชัดเจนขึ้น สารคดีแบ่งได้เป็นหลายกลุ่มดังนี้

1. สารคดีท่องเที่ยว คืองานเขียนที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่หรือเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้สนใจการท่องเที่ยว
2. สารคดีชีวประวัติ เป็นสารคดีที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับบุคคลและอาชีพที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวในอาชีพของบุคคลเอาไว้เป็นบทเรียน
3. สารคดีรายงานพิเศษ คือ สารคดีที่เรียกกันทั่วไปว่า “สก็๊ป” เป็นสารคดีขนาดยาวที่มุ่งติดตามค้นหาความรู้จากปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ในเรื่องที่ประชาชนสนใจ
4. สารคดีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คือสารคดีที่ให้ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับวิทยาการก้าวหน้าในโลก
5. สารคดีปกิณกะ คือ สารคดีที่เสนอความรู้เล็กๆน้อยๆขนาดสั้นๆ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมแวมยुरา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยา101-102.)

แนวการอ่านจับใจความสำคัญสารคดี

การอ่านใจความสารคดีให้บรรลุจุดประสงค์มีแนวทาง ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียนเพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สืบสวนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญคำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของสารคดีที่ต้องการอ่านว่ามีจุดเด่นลักษณะพิเศษอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น
4. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่ผ่านมาประกอบจะทำความเข้าใจและจับใจความเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว (ศรีอัมพร ประทุมพันธ์, 2559 :ออนไลน์)

ที่มา <https://sites.google.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562

(ตัวอย่าง) วงจรที่ 4

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ 4 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น	จำนวน 24 ชั่วโมง
เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ	เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที
ผู้สอน นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี	ใช้สอน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1.1 สาระ

1.1.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.3 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การแลกเปลี่ยนของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.2 ตัวชี้วัด

1.2.1 อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1.2.2 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.3 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

1.2.4 มีมารยาทในการเขียน

1.2.5 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นการเรื่องเล่าบันเทิงคดีร้อยแก้ว มีขนาดสั้นและกระชับ การอ่านวรรณกรรมประเภท เรื่องสั้น ควรอ่านอย่างละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอย่างลึกซึ้งและต้องรู้จักวิเคราะห์ ประเมินค่า เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล รวมทั้งนำความรู้ซึ่งได้จากการอ่านที่เป็นความรู้ใหม่ผนวกกับ ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

การเขียนสรุปความ หมายถึง การบันทึกย่อเรื่องที่อ่านให้เป็นความเรียงตามความเข้าใจ ผู้เขียนที่ต้องการสรุปย่อ ซึ่งควรย่อด้วยสำนวนภาษาและสำนวนของตนเองตามความเข้าใจของผู้เขียน และยังเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความสำคัญที่ดี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง (P)

3.2 เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปความของเรื่องที่อ่านได้ (K)

3.3 เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบาย และเขียนสรุปความเป็นความเรียง (P, K)

- 3.4 เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของเรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ ได้ (K)
- 3.5 เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของเรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ ได้ (P, K)
- 3.6 เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ ได้ (K)
- 3.7 เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการเขียน (A)
- 3.8 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม (A)

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 การอ่านเรื่องสั้น
- 4.2 การสรุปข้อคิดของเรื่องสั้น
- 4.3 เขียนสรุปเรื่องสั้นเป็นความเรียง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทักทายนักเรียน ทบทวนความรู้เดิมโดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการอ่านจับใจความที่นักเรียนเคยเรียนผ่านมา ร่วมกันสนทนาถึงปัญหาของการอ่านจับใจความ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เงื่อนไขต่างๆ ในการเรียนการสอน และให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ได้ 5 กลุ่ม (คละความสามารถกัน ระหว่างนักเรียนเก่ง 1 ปานกลาง 2 อ่อน 1)
3. ครูให้นักเรียนลงตัวแทนในแต่ละกลุ่มออกมาเลือกรูปภาพหน้าชั้นเรียน เมื่อนักเรียนเลือกรูปภาพ เมื่อเลือกได้แล้ว ให้ช่วยกันคิดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ และให้ส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมาเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพนั้น และให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆ เขียนใจความสำคัญของเรื่องที่เพื่อนเล่า และส่งครูท้ายคาบเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้

1. Survey (S) นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบกิจกรรมที่ 10 เรื่อง ดินสอกับยางลบ แล้วร่วมกันในกลุ่มอ่านอย่างคร่าวๆ
2. Question (Q) ครูให้นักเรียนเขียนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องสั้น ดินสอกับยางลบ ว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไร หรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร
3. Read (R) ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ดินสอกับยางลบ ซ้ำอย่างละเอียดเพื่อที่จะค้นหาคำตอบสำหรับคำถาม ที่ตั้งไว้ ในขณะที่อ่านถ้ามีคำถามได้อีกก็ให้นักเรียนเพิ่มคำถามได้และอ่านไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ คำตอบที่ต้องการ ครูแนะนำว่าขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้ามีคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่าน ต่อไปจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ต้องการ
4. Record (R) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกเนื้อหาสำคัญของเรื่องสั้น ดินสอกับยางลบ อย่างย่อๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน
5. Recite (R) นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้น ดินสอกับยางลบ โดยพยายามใช้ภาษา ของตนเอง ลงในใบกิจกรรมที่ 10

6. Reflect (R) ให้นักเรียนนำสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ดินสอกับยางลบ มานำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็น ที่ผู้เรียนมีความคิดเห็น

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันบอกจุดมุ่งหมายของเรื่องสั้น เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ แล้วช่วยกันอภิปรายถึงประโยชน์ของเรื่องสั้นที่อ่าน โดยครูจะช่วยเติมเต็มประเด็นที่สำคัญให้หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันเขียน Mind Mapping ลงในกระดาษ A4 และช่วยกันตกแต่งให้สวยงาม

6. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ใบความรู้ที่10
- 6.2 ใบกิจกรรมที่ 10
- 6.3 แบบฝึกทักษะที่10
- 6.4 รูปภาพสำหรับการเล่าเรื่อง

7. การวัดและประเมินผล

- 7.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล
 - 7.1.1 การสังเกต
 - 7.1.1.1 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
 - 7.1.1.2 สังเกตการอ่านการเขียนและการตอบคำถามแบบฝึก
 - 7.1.2 การตรวจผลงาน
 - 7.1.2.1 ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 10
- 7.2 เกณฑ์การประเมิน
 - 7.2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80
 - 7.2.2 นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80
- 7.3 เครื่องมือการวัดผลประเมินผล
 - 7.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
 - 7.3.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน
 - 7.3.3 แบบฝึกทักษะที่ 10

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

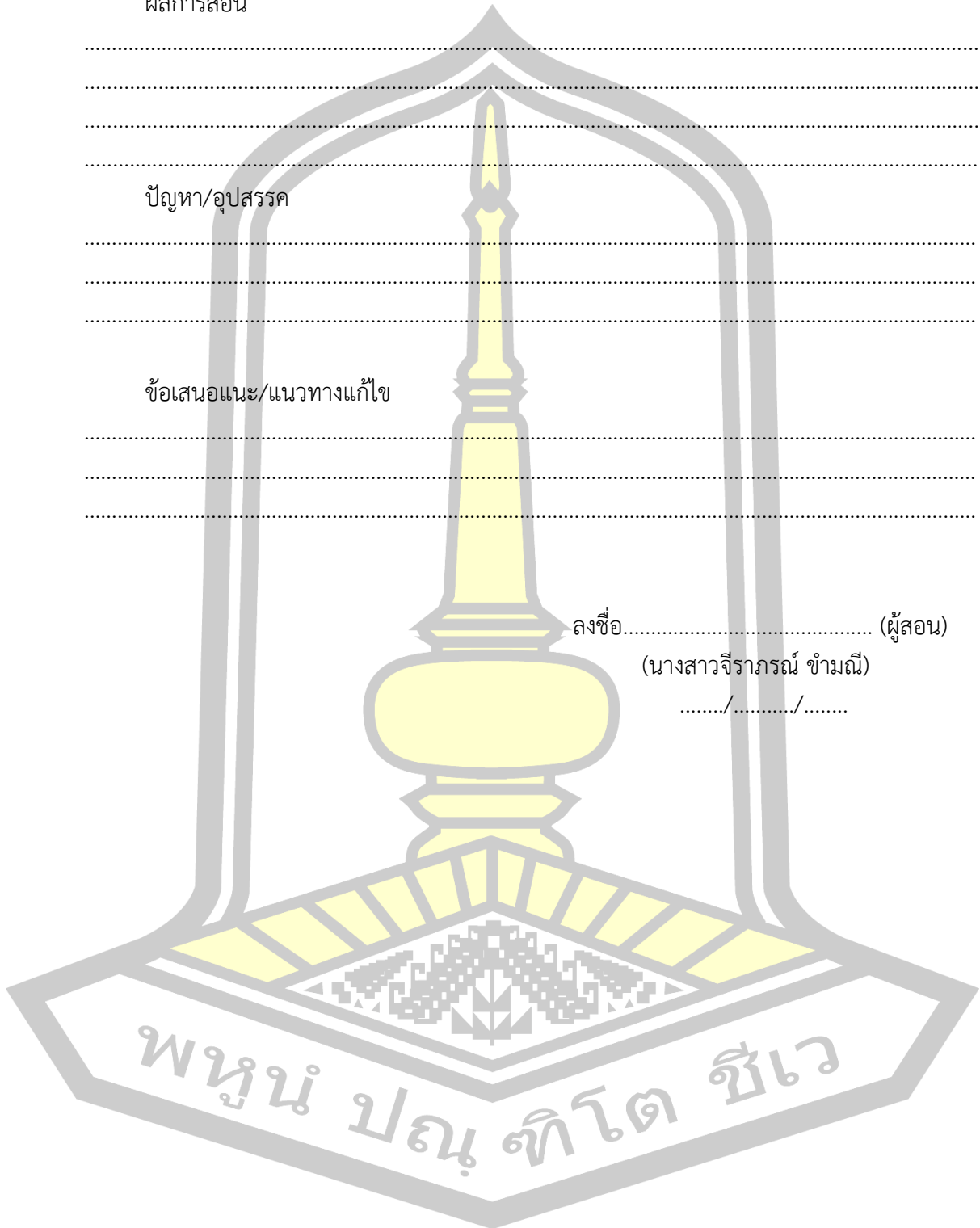
ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ..... (ผู้สอน)

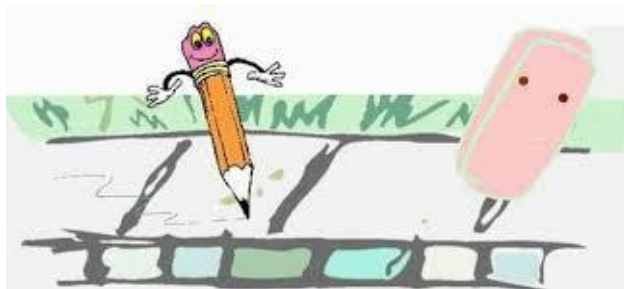
(นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี)

...../...../.....

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

เรื่องสั้น เรื่อง ดินสอ กับ ยางลบ

ที่มา <https://bkkseek.com/the-pencil-and-the-eraser/>

มีดินสอที่เขียนอย่างไรก็ไม่มีวันหมดอยู่แท่งหนึ่งกับยางลบที่ลบอย่างไรก็ไม่มีหมดอยู่ก้อนหนึ่งดินสอแท่งนั้นเป็นเพื่อนกับยางลบก้อนนั้นทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกัน ทำอะไรด้วยกัน

หน้าที่ของดินสอก็คือเขียน มันจึงเขียนทุกที่ ทุกอย่างอยู่เสมอตลอดเวลาที่ดินสออยู่กับยางลบ หน้าที่ของยางลบก็คือลบมันจึงลบทุกอย่างที่ดินสอเขียนทุกที่ และทุกเวลา

เวลาผ่านไปนานหลายสิบปี ทุกอย่างก็ยังดำเนินเหมือนเดิมเรื่อยมาจนกระทั่งดินสอเอ่ยกับยางลบว่า “เรากับนาย คงอยู่ด้วยกันไม่ได้แล้ว” ยางลบจึงถามว่า “ทำไมล่ะ” ดินสอจึงตอบกลับไปว่า “ก็เราเขียนแล้ว นายลบ มันก็เลยไม่เหลืออะไรเลย” ยางลบจึงเถียงว่า “เราทำตามหน้าที่ของเรา เราไม่ผิด” พอยางลบพูดจบทั้งคู่จึงแยกทางกัน

เมื่อดินสอแยกทางกับยางลบมันก็ดีใจที่มันสามารถเขียนอะไรได้ตามใจมันแต่ พอเวลาผ่านไปมันเริ่มเขียนผิดทำให้ ข้อความที่สวยๆ ที่มันเคยเขียนได้ก็สกปรกมีแต่รอยขีดข่วนเต็มไปหมด มันคิดถึงยางลบจับใจ

ฝ่ายยางลบพอแยกทางกับดินสอมันก็ดีใจที่ตัวมันไม่ต้องเปื้อนอีกต่อไปพอเวลาผ่านไป มันกลับใช้ชีวิตอย่างไร้ค่าเพราะไม่มีอะไรให้ลบ มันคิดถึงดินสอจับใจ

ทั้งคู่กลับมาอยู่ด้วยกันใหม่ คราวนี้ดินสอเขียนน้อยลง เขียนแต่สิ่งที่ดีส่วนยางลบก็ลบเฉพาะที่ดินสอเขียนผิดเท่านั้น

เปรียบเทียบการเขียนของดินสอเป็นความทรงจำ ดินสอจดจำทุกเรื่องทั้งดีและไม่ดีแต่ยางลบเปรียบเหมือนการลืมเลือน ยางลบเลือกที่จะไม่จดจำอะไรไว้เลยเมื่อทั้งสองสิ่งนี้แยกกันอยู่จึงเกิดความไม่สมดุล

ดังนั้น เมื่อเพื่อนรักทั้งสองกลับมารวมกันใหม่ ดินสอจดจำแต่สิ่งที่ดีๆ ไว้ส่วนยางลบก็ลบแต่สิ่งที่ไม่ดีเหมือนการให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาด

การดำเนินชีวิตของเราก็เหมือนดินสอกับยางลบเก็บเรื่องราวดีๆ ที่ผ่านเข้ามาไว้เป็นความทรงจำที่สวยงามและรู้จักให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาดเราก็จะมีชีวิตอยู่ด้วยความสุข

ที่มา <http://spandau.exteen.com/20090716/entry>

ใบงานที่ 10

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....
 กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่องดินสอ กับ ยางลบแล้วเขียนตอบคำถาม

1. ใจความสำคัญของเรื่องสั้นคือ

ใคร

ทำอะไร

ที่ไหน

เมื่อไร

ผลเป็นอย่างไร

2. แนวคิดสำคัญของเรื่องนี่คือสิ่งใด

3. ผู้เขียนเรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

4. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่องทีอ่าน ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

5. สรุปใจความสำคัญของเรื่องนี้ได้ว่า

พุทธาภิเษก บัณฑิตโต ชั่ว

ใบความรู้

ลักษณะของเรื่องสั้น เรื่องสั้น หมายถึง บันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่งมีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่อง และตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมาย หรือจบแบบทิ้งให้คิด ลักษณะของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นโดยทั่วไปจะดำเนินเรื่องง่าย ๆ รวดเร็ว ไม่ซับซ้อน มีตัวละครไม่มาก และมีแนวคิดสำคัญของเรื่องเพียงแนวคิดเดียว เนื้อเรื่องทั้งหมดจะมีประมาณ 1,000 - 10,000 คำ โดยผู้อ่านสามารถอ่านจบเรื่องภายในเวลา 5-50 นาที ลักษณะของเรื่องสั้นโดยทั่วไปมีลักษณะ ดังนี้

1. โครงเรื่อง คือ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้เขียนสร้างขึ้นอย่างคร่าว ๆ ไม่ซับซ้อน ผู้เขียนอาจสร้างปมปัญหาหรือความขัดแย้งให้เกิดขึ้น เพื่อให้ตัวละครฟันฝ่าไปถึงจุดสุดยอดของเรื่อง และจบเรื่องได้ประทับใจ

2. แก่นของเรื่อง คือ แนวคิดสำคัญของเรื่องที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนั้น ๆ โดยผู้เขียนเป็นผู้เสนอ ผ่านตัวละครในเรื่อง เช่น ความรัก ความอิจฉาริษยา ความอาฆาต ความซื่อสัตย์สุจริต ความรักชาติ ความอดทน ความพยายาม ความเอารัดเอาเปรียบ ความเห็นแก่ตัว ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องสั้น ควรมีแก่นของเรื่องเพียงอย่างเดียว

3. ตัวละคร คือ บุคคลที่ผู้แต่งกำหนดขึ้น อาจจะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งอื่นก็ได้ แต่ละเรื่องควรมีตัวละครไม่เกิน 5 ตัว

4. บทสนทนา คือ ถ้อยคำที่ตัวละครโต้ตอบกัน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับลักษณะของตัวละคร เช่น ระดับการศึกษา ชาติตระกูล ลักษณะนิสัย บทสนทนาต้องรวบรัด ดำเนินไปสู่จุดประสงค์ โดยเร็วที่สุด นำเสนอแนวคิด คติธรรมที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้เป็นอย่างดี โดยที่ผู้อ่านไม่รู้สึกรว่าถูกผู้เขียนสั่งสอนแต่อย่างใด

5. ฉาก คือ สถานที่ เวลา รวมถึงบรรยากาศในเรื่องที่ผู้เขียนกำหนดไว้ว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ / เกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร การบรรยายฉากในเรื่องสั้นจะนิยมกล่าวอย่างตรงไปตรงมา ให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์ และรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียนด้วย

6. กลวิธีการแต่ง กลวิธีการแต่งคือวิธีการนำเสนอเรื่องราว มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 การเริ่มเรื่อง ผู้เขียนอาจใช้การบรรยายฉาก บรรยายพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อเรียกร้องความสนใจของผู้อ่าน

6.2 การดำเนินเรื่อง เป็นจุดที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง เช่น เกิดความขัดแย้ง เกิดปมปัญหาที่ตัวละครต้องแก้ไข เกิดเหตุการณ์อื่น ๆ เช่น การฆาตกรรม การเข้าใจผิด อันทำให้ผู้อ่าน มีอารมณ์ร่วมในขณะที่อ่าน

6.3 การจบเรื่อง การปิดเรื่องที่ดีจะต้องทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างสมบูรณ์ หลังจากที่ผ่านมาปมปัญหาต่าง ๆ มาจากการดำเนินเรื่อง การจบเรื่องมีหลายวิธี ดังนี้

1. การจบเรื่องแบบสุขนานุกรม คือ ตัวละครในเรื่องประสบความสำเร็จในชีวิต สามารถฟันฝ่า อุปสรรคต่าง ๆ มาได้

2. การจบเรื่องแบบโศกนาฏกรรม คือ การจบด้วยความผิดหวัง ตัวละครประสบความสำเร็จ ล้มเหลว หรือการสูญเสีย

3. การจบเรื่องแบบเป็นจริงในชีวิต คือ การจบเรื่องโดยที่ผู้เขียนยังไม่ปิดเรื่องเอง แต่ทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเอง จินตนาการตอนจบตามประสบการณ์และความคิดของผู้อ่านเอง

4. การจบเรื่องแบบหักมุม คือ การจบเรื่องแบบที่ผู้อ่านคิดไม่ถึง หรือไม่คิดว่าเรื่องจะลงเอยเช่นนั้น เป็นการหักมุมและเปลี่ยนความคิดของผู้อ่านโดยฉับพลัน เช่น การกำหนดพฤติกรรม ของตัวละครให้ผู้อ่านคิดและเชื่อว่าตัวละครนั้น ๆ เป็นฆาตกร แต่ในตอนจบเรื่อง ฆาตกรกลับกลายเป็นตัวละครที่ผู้อ่านไม่คิดว่าจะเป็นไปได้ หลักการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น การอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น มีหลักการดังนี้

1. พิจารณาเนื้อเรื่อง

1.1 โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง การพิจารณาโครงเรื่องจะพิจารณาว่าโครงเรื่อง ต้องไม่ซับซ้อน เนื้อเรื่องมีปมปัญหาหรือความขัดแย้งอย่างไร และคลี่คลายปมปัญหาอย่างไร

1.2 ตัวละคร เรื่องสั้นมีตัวละครไม่มากและตัวละครในเรื่องสั้นจะแสดงลักษณะเด่น เฉพาะด้านเท่านั้น

1.3 ฉาก การพิจารณาฉากของเรื่องสั้นจะต้องพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องของสถานที่ เวลา กับเนื้อเรื่อง ความสมจริง และการให้รายละเอียดของฉากที่จะทำให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจน

2. พิจารณาในด้านศิลปะการแต่ง

2.1 วิธีดำเนินเรื่อง พิจารณาว่าการดำเนินเรื่องมีความรวบรัดเพื่อคลี่คลายปัญหา หรือปมของเรื่องรวดเร็วหรือไม่ มีการเร้าใจให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจอย่างไร เสนอเรื่องโดยใช้วิธีการย้อนอดีตหรือเน้นเหตุการณ์ปัจจุบัน

2.2 แนวคิดของเรื่อง ผู้อ่านจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเนื่องจากแนวคิดของเรื่องสั้น บางเรื่องก็พิจารณาได้ชัดเจน บางเรื่องก็อาจเป็นเจตนาของผู้แต่งที่ซ่อนไว้

2.3 การใช้สำนวนภาษา ควรพิจารณาเกี่ยวกับความถูกต้องของภาษา การเลือกใช้คำ ได้ตรงตามความหมาย อ่านแล้วเข้าใจง่าย สำนวนที่ใช้มีความโดดเด่นอย่างไร

2.4 การสร้างความสะท้อนอารมณ์ เรื่องสั้นแต่ละเรื่องจะสร้างความสะท้อนอารมณ์" ต่างกัน ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เขียนว่าจะให้บรรยากาศของเรื่องโศกเศร้า ขบขัน ปืบคั้น หดหู่ สมเพช ชิงชัง โดยสร้างผ่านการแสดงออกของตัวละคร บทสนทนาและการพรรณนาเหตุการณ์หลังฉาก ก็ช่วยสร้างความสะท้อนอารมณ์แก่ผู้อ่านได้เช่นกัน

3. การพิจารณาคุณค่าของเรื่องสั้น เรื่องสั้นจะสอดแทรกทัศนะหรือข้อคิดแอบแฝงไว้เสมอ และให้คุณค่าด้านค่านิยมหรือจริยธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนแฝงไว้

ดังนั้น หลักการอ่านเรื่องสั้นเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเรื่องสั้นด้วยความคิดพิจารณา และไตร่ตรองด้วยเหตุผล ควรอ่านอย่างละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอย่างลึกซึ้งและต้องรู้จักวิเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล รวมทั้งนำความรู้ซึ่งได้จากการอ่านที่เป็นความรู้ใหม่ ผนวกกับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

แบบทดสอบความสามารถอ่านจับใจความ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยกาเครื่องหมาย (X) ลงในข้อที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
 1. บุคคลในข้อใดไม่มีพื้นฐานในการอ่านจับใจความ
 - ก. ก่อนอ่านหนังสือทุกครั้งจะต้องศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในหนังสือ
 - ข. น้อยไม่ชอบวรรณคดีไทยเมื่ออ่านเรื่องพระอภัยมณีจึงไม่ค่อยเข้าใจ
 - ค. แดงอ่านเรื่องลูกชานาได้อย่างรวดเร็วและเข้าใจ เพราะเคยช่วยปู่ทำนา
 - ง. นารีได้ฉายาว่า หนอนหนังสือ เพราะชอบอ่านหนังสือเกือบทุกประเภท
 2. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - ก. อ่านเพื่อความรู้
 - ข. อ่านเพื่อความบันเทิง
 - ค. อ่านเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง
 - ง. อ่านเพื่อค้นหาแนวทางในการดำเนินชีวิต
 3. ประโยคใจความสำคัญ หมายถึงอะไร
 - ก. ประโยคตอนต้นของเรื่อง
 - ข. ประโยคตอนท้ายของเรื่อง
 - ค. ประโยคบอกที่มาของเรื่อง
 - ง. ประโยคที่สรุปเรื่องนั้นไว้ทั้งหมด

พูน ปณ ทิโต ชีเว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

สมศักดิ์เดินไปหลังศาลาการเปรียญ พอจะข้ามสะพานเขาสังเกตเห็นผู้ชายคนหนึ่งยืนอยู่ที่ศาลาทำน้ำ ในมือถือของพะรุงพะรัง ไฟที่ริมกำแพงมีแสงสลัว แต่ก็พอมองเห็นท่าทางที่มีพิรุณของชายคนนั้นได้แต่ไม่แน่ชัดนัก

4. จากข้อความข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดที่ใด

- ก. หลังโรงเรียน
- ข. ในวัด
- ค. ในตลาด
- ง. หลังที่ว่าการอำเภอ

5. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ

“...ป้าสมศรีเป็นแม่ค้าขายถ่าน ร้านของแกเป็นห้องแถวสองห้องติดกัน อยู่ตลาดริมคลอง ห่างจากห้องแถวของฉันไปเพียงร้อยกว่าเมตรเท่านั้นเอง...”

- ก. อยู่ตลาดริมคลอง
- ข. ป้าสมศรีเป็นแม่ค้าขายถ่าน
- ค. ร้านของแกเป็นห้องแถวสองห้องติดกัน
- ง. ห่างจากห้องแถวของฉันไปเพียงร้อยกว่าเมตร

6. โดยทั่วไปประโยคใจความสำคัญจะอยู่ส่วนใดของย่อหน้า

- ก. ต้นย่อหน้า
- ข. กลางย่อหน้า
- ค. ส่วนท้ายย่อหน้า
- ง. ต้นหรือท้ายย่อหน้า

7. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

- ก. อ่านเพื่อย่อเรื่องสรุปเรื่อง
- ข. อ่านเพื่อสามารถจำค่าประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ได้
- ค. อ่านเพื่อสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำได้
- ง. อ่านเพื่อสามารถคาดการณ์ และหาความจริง แสดงข้อคิดเห็นได้

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8– 9

คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่ยานพาหนะในครอบครอง เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจรบนท้องถนน
(ที่มา : หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (๙ ธันวาคม ๒๕๕๔). ตาบอดสี.)

8. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ

- ก. คนตาบอดสีขับรถ
- ข. คนตาบอดสีกับใบขับขี่
- ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่ไฟจราจรบนท้องถนน
- ง. อาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณ

9. ข้อความใดเป็นใจความรอง

- ก. คนตาบอดสีกับใบขับขี่
- ข. คนตาบอดสีกับสัญญาณไฟ
- ค. คนตาบอดสีจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีใบขับขี่
- ง. เนื่องจากอาการบอดสีของตาเป็นอุปสรรคสำหรับการบอกสัญญาณไฟจราจร

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10 – 12

นกพิราบสีชมพูมีถิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริตัสในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่า ละเมาะ อาหารของพวกมันคือ ดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกพิราบสีชมพูมีอยู่ในป่าประมาณ ๒๕ ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ ๒ ตัว

10. ข้อความนี้กล่าวถึงสัตว์ชนิดใด

- ก. นกพิราบสีเทา
- ข. นกพิราบสีชมพู
- ค. นกพิราบสีขาว
- ง. นกพิราบพันธุ์ใหม่

11. ข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. อาหารของนกพิราบสีชมพู
- ข. ที่อยู่อาศัยของนกพิราบสีชมพู
- ค. ประวัติของนกพิราบสีชมพู
- ง. ปริมาณจำนวนนกพิราบ

12. ข้อความที่กล่าวข้างต้นพบว่ามีนกพิราบชมพูกี่ตัว

- ก. 26
- ข. 25
- ค. 32
- ง. 12

13. การเขียนสรุปความ มีลักษณะอย่างไร

- ก. เป็นการรวบรวมเอาใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นที่สุด
- ข. เป็นการรวบรวมเอาคำศัพท์ของเรื่องมาแต่งประโยคใหม่
- ค. เป็นการเขียนเรื่องใหม่ โดยให้โครงเรื่องเหมือนเดิม
- ง. เป็นการรวบรวมเอาคำศัพท์ของเรื่อง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 14 – 17

“ แจ็คกี้” อติสรณ์ พิงยา ผู้ประกาศข่าวกีฬา ช่อง 7 สี ยืนงดูรถเก๋งบีเอ็มดับเบิลยู ซีรีย 3 ของตัวเอง หลังขับชนรถซาเล้งอัดติดเสาไฟฟ้า ปากซอยวิจิตรชัย ย่านห้วยขวาง ยอมรับหลับใ เพราะไปงานเลี้ยง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : 2 พฤศจิกายน 2559

14. ในข้อความข้างต้นกล่าวถึงใคร

- ก. บีเอ็มดับเบิลยู
- ข. “แจ็คกี้” อติสรณ์ พิงยา
- ค. นักกีฬา
- ง. วิจิตรชัย

15. จากข้อความข้างต้นได้ทำอะไร

- ก. ขับชนรถซาเล้ง
- ข. เม้า
- ค. หลับใ
- ง. ไปงานเลี้ยง

16. สาเหตุของอุบัติเหตุคืออะไร

- ก. ขับชนรถซาเล้ง
- ข. เม้า
- ค. หลับใ
- ง. ไปงานเลี้ยง

17. จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้อย่างไร

- ก. นักกีฬาขับชนรถซาเล้งเพราะเม้า
- ข. บีเอ็มดับเบิลยูขับชนรถซาเล้งหลังกลับจากงานเลี้ยง
- ค. วิจิตรชัยขับชนรถซาเล้งเสาไฟฟ้า
- ง. “แจ็คกี้” อติสรณ์ พิงยาขับชนรถซาเล้ง ที่ปากซอยวิจิตรชัย เพราะหลับใ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 18 – 20

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป หากจะมองถึงการคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว คนไทยในสมัยโบราณต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือแม่น้ำลำคลองในการเดินทาง เพราะมีความสะดวกในการเคลื่อนที่ขนถ่ายสินค้าได้ทีละมาก ๆ การขนส่งและการเดินทางของคนไทยในอดีต จึงใช้เรือเป็นพาหนะเคลื่อนที่ไปตามลำน้ำ คูคลอง จึงก่อให้เกิดแหล่งชุมชนขึ้นตามริมฝั่งแม่น้ำ ถึงแม้ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งจะเจริญก้าวหน้าไปมาก จนเราเริ่มจะไม่ค่อยเห็นคุณค่ามันไปเสียแล้ว แต่อย่าลืมว่าสายน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตเราไม่เห็น

นฤมล วิจิตรรัตน์ : คู่มือเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 6

18. จากข้อความข้างต้น บุคคลที่ได้กล่าวถึงได้ทำอะไร

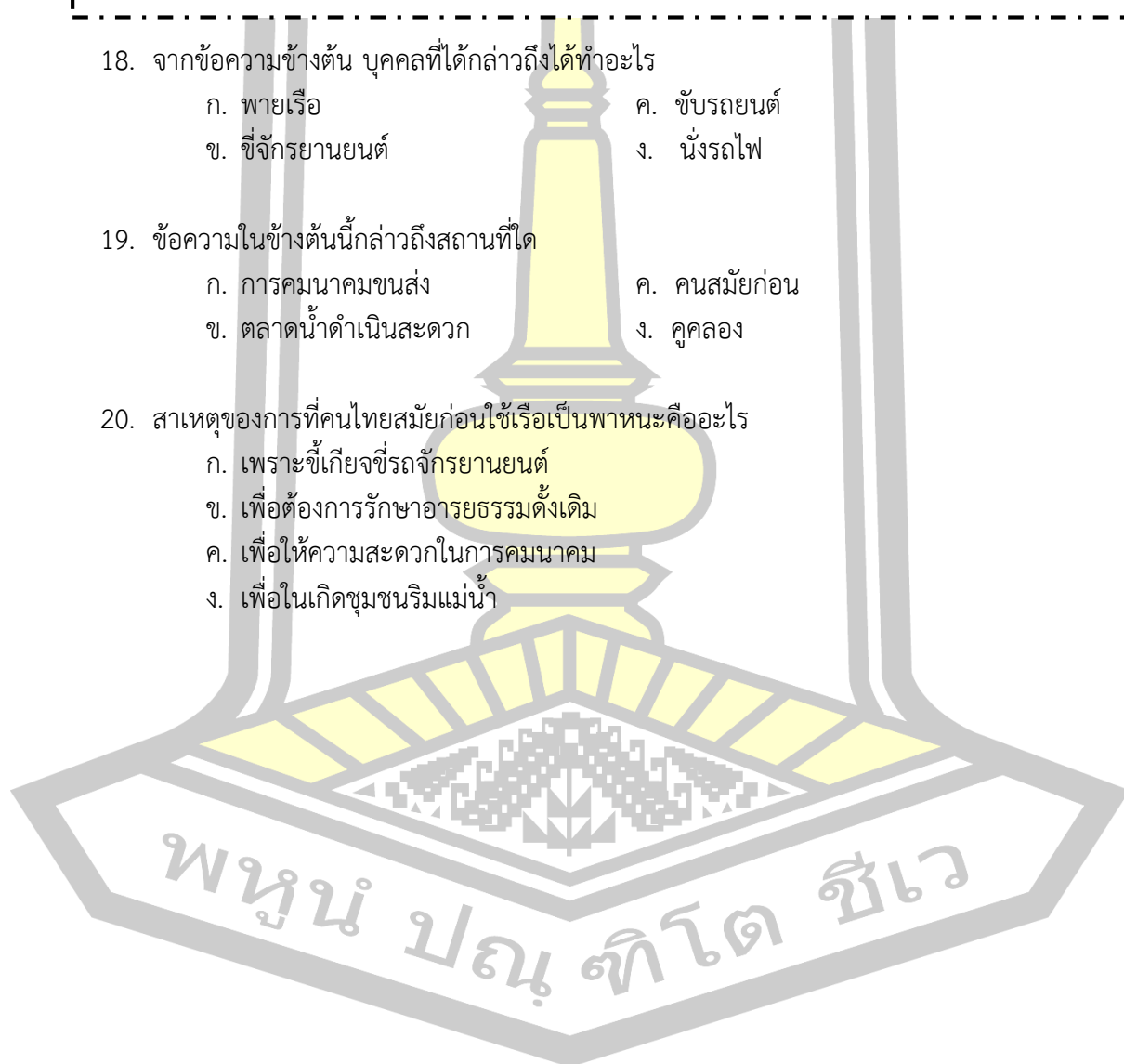
ก. พายเรือ	ค. ขับรถยนต์
ข. ขับจักรยานยนต์	ง. นั่งรถไฟ

19. ข้อความในข้างต้นนี้กล่าวถึงสถานที่ใด

ก. การคมนาคมขนส่ง	ค. คนสมัยก่อน
ข. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก	ง. คูคลอง

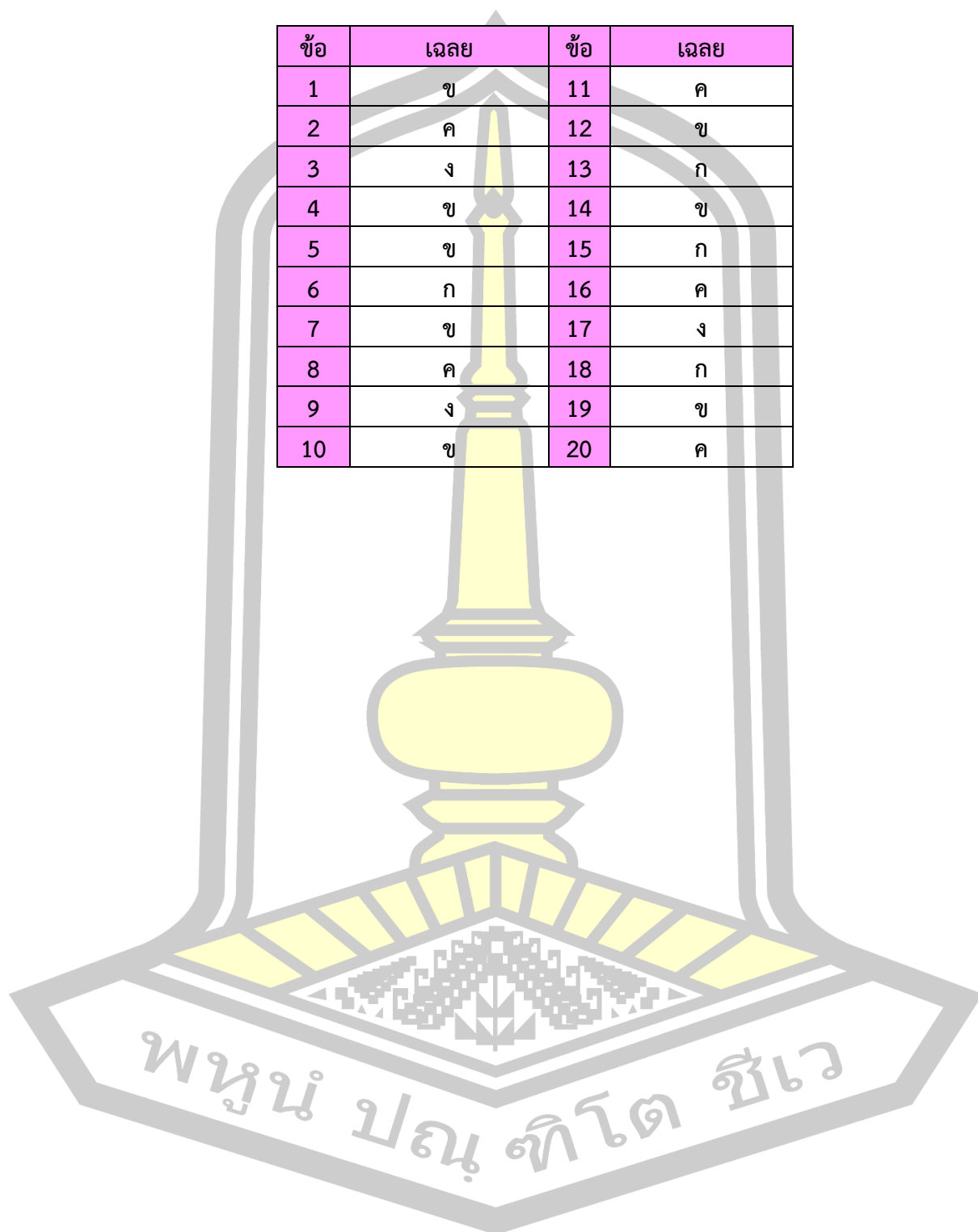
20. สาเหตุของการที่คนไทยสมัยก่อนใช้เรือเป็นพาหนะคืออะไร

ก. เพราะขี้เกียจขี่รถจักรยานยนต์
ข. เพื่อต้องการรักษาอารยธรรมดั้งเดิม
ค. เพื่อให้ความสะดวกในการคมนาคม
ง. เพื่อให้เกิดชุมชนริมแม่น้ำ

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ข	11	ค
2	ค	12	ข
3	ง	13	ก
4	ข	14	ข
5	ข	15	ก
6	ก	16	ค
7	ข	17	ง
8	ค	18	ก
9	ง	19	ข
10	ข	20	ค

แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม จำนวน 1 ข้อ 5 คะแนน

เรื่องที่ 1 ราชสีห์กับหนู

ราชสีห์ตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ ได้มีหนูตัวหนึ่งขึ้นไต่ข้ามตัวราชสีห์ ราชสีห์รู้สึกตัวตื่น และโกรธจัด จะขย้ำหนูตัวนั้นเสีย หนูจึงวิ่งวนว่า

“ข้าขอชีวิตไว้สักครั้ง อย่าเพิ่งฆ่าข้าพเจ้า ถ้าท่านปล่อยข้าพเจ้าไป ข้าจะไม่ลืมบุญคุณ ของท่านเลย” ราชสีห์หัวร่อแล้วว่า “ตัวเอ็งเล็กเท่านี้ เองจะมาตอบแทนคุณเราอย่างไรได้” ว่าแล้วก็ปล่อยหนูไป

อยู่มาไม่นานราชสีห์ติดบ่วงแร้วของนายพรานที่ดักไว้ ราชสีห์สิ้นปัญญาร้องครวญครางอยู่ หนูได้ยินเสียงของราชสีห์ จึงวิ่งมาช่วยใช้ฟันแทะเชือกบ่วงขาด ทำให้ราชสีห์หลุดพ้นจากบ่วงรอดตายได้อย่างหวุดหวิด หนูจึงร้องบอกกับราชสีห์ว่า “แต่เดิमत่านก็หัวเราะเยาะข้าพเจ้าว่าเอ็งตัวเล็กเพียงเท่านี้ จะแทนคุณท่านอย่างไรได้ มาบัดนี้ข้าพเจ้าก็ได้แทนคุณของท่าน ซึ่งเป็นสัตว์ใหญ่และมีกำลังมาก ให้เห็นประจักษ์แก่ตัวท่านเองแล้ว

ที่มา : <https://sites.google.com/site/phasathiyp2/rach-sh-kab-hnu>

1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้

ตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม จำนวน 1 ข้อ 5 คะแนน

เรื่องที่ 2 ลูกกระจงบ่อยกับจระเข้

นานมาแล้ว มีจระเข้ร้ายตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับฝูงที่แม่น้ำกว้างใหญ่ เจ้าจระเข้ร้ายคอยจ้องจับกิน ลูกกระจงบ่อยตัวหนึ่งมานานแล้วแต่ก็จับไม่ได้สักที เพราะเจ้าลูกกระจงบ่อยนี้ฉลาดเฉลียวอย่าบอกใคร

วันหนึ่ง ลูกกระจงบ่อยอยากข้ามแม่น้ำไปหากินหญ้าและผลไม้ที่ฝั่งแม่น้ำแต่ไม่รู้ว่าจะผ่านเจ้าจระเข้ร้ายไปได้อย่างไร เจ้าลูกกระจงบ่อยพยายามครุ่นคิดอย่างหนักจนคิดแผนดี ๆ ขึ้นได้ เจ้าลูกกระจงบ่อยจึงเดินไปที่แม่น้ำแล้วตะโกนเรียกจระเข้ร้ายเสียงดังลั่น เจ้าจระเข้ก็รีบโผล่พรุดขึ้นมาทันที “เจ้าลูกกระจงบ่อย เจ้าเรียกข้าขึ้นหรือ ไม่กลัวข้าลากเจ้าไปกินรี๊ง” ลูกกระจงบ่อยแสร้งทำเป็นกลัวตัวสั่น และบอกด้วยเสียงอันสั่นเครือว่า “ได้รับคำสั่งจากพระราชาให้มานับจำนวนจระเข้ในแม่น้ำใหญ่ เพื่อเชิญไปงานเลี้ยง คำนี “บอกให้เพื่อนๆของเจ้าลอยตัวขึ้นมาเรียงกันเป็นแถวยาวไปจนถึงฝั่งโน้นสิ ข้าจะได้นับจำนวนง่าย ๆ แล้วท่านก็อย่าคิดกินข้าล่ะ ไม่งั้นพวกท่านอดไปงานเลี้ยงแน่” เจ้าจระเข้ร้ายหลงเชื่ออุบายของลูกกระจงบ่อยจึงรีบดำน้ำลงไปบอกพวกพ้อง ชั่วพริบตาฝูงจระเข้ก็ขึ้นมาเรียงตัวเป็นแถวทอดยาวไปถึงอีกฝั่งหนึ่ง

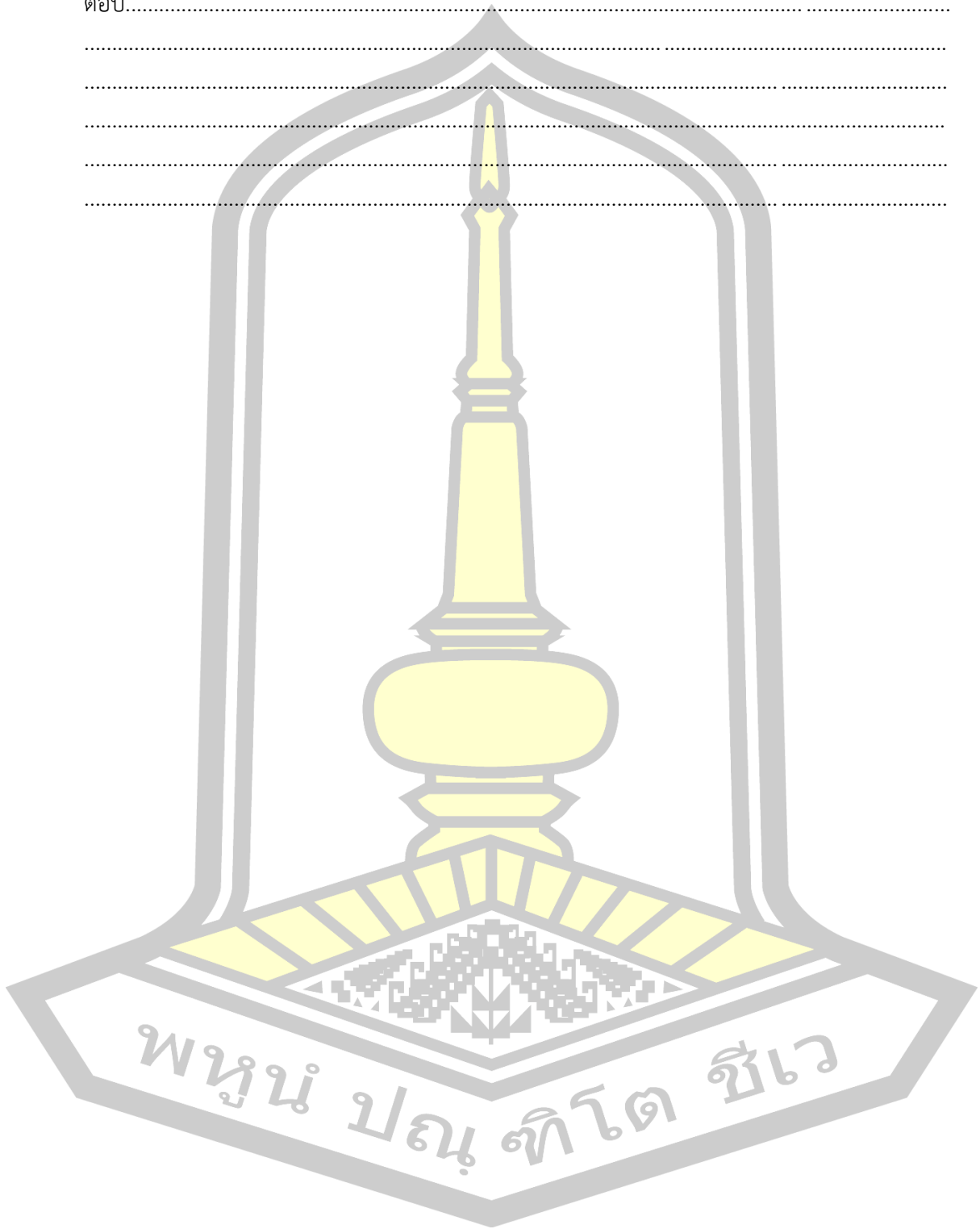
เจ้าลูกกระจงบ่อยกระโดดไปบนหัวของจระเข้ร้ายและเพื่อนๆจระเข้ของมันทีละตัว ๆ พร้อมกับตะโกน นับจำนวนเสียงดัง จนกระทั่งข้ามขึ้นอีกฝั่งได้สำเร็จ เมื่อทุกอย่างสำเร็จตามแผน เจ้าลูกกระจงบ่อยก็หันมา หัวเราะยั่วเย้าจระเข้ร้าย “ขอบใจนะ ลูกจระเข้ ที่ช่วยเป็นจระเข้ทำสะพานให้ข้าข้ามแม่น้ำได้สบายๆ แถม ยังไม่ต้องถูกกินอีกด้วย”

จระเข้ร้ายรู้ว่าถูกหลอกก็หน้าเสีย เพื่อน ๆ จระเข้ต่างรุมต่อว่ามัน ด้วยความโกรธแค้น และพา กันดำหนีที่เจ้าจระเข้ร้ายทำให้พวกมันต้องเสียหน้า จากวันนั้นจระเข้ร้ายก็ถูกเพื่อน ๆ เหยยเมยกับมันไป พักใหญ่ทีเดียว

ที่มา : <https://jirametyo.wordpress.com/2012/08/นิทานอาเซียน-ประเทศมาเลเซีย>

1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้

ตอบ.....
.....
.....
.....
.....
.....

แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปความ

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม จำนวน 1 ข้อ 5 คะแนน

เรื่องที่ 3 กระท่ายกับเต่า

ณ ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง กระท่ายตัวหนึ่งมักชอบโอ้อวดว่าตนเป็นผู้ที่วิ่งได้เร็วที่สุด อยู่มาวันหนึ่ง กระท่ายเห็นเต่ากำลังคลานตัวมด้อย่างช้าๆ กระท่ายจึงหัวเราะเยาะแล้วพูดว่า “นี่เจ้าเต่า ถ้าเจ้าเดินช้าอย่างนี้ แล้วเมื่อไรจะกลับถึงบ้านล่ะนี่”

เต่าจึงตอบกลับไปในทันทีว่า “ถึงช้าจะเดินช้า แต่ช้าก็กลับถึงบ้านทุกวัน เรามาลองวิ่งแข่งกันไหมล่ะ แล้วช้าจะเอาชนะเจ้าให้ดู”

กระท่ายนั้นมั่นใจว่าเต่าไม่มีทางเอาชนะตนได้เป็นแน่จึงรับคำท้า วันรุ่งขึ้นสัตว์ต่างๆ ก็พร้อมใจพากันมาดูการวิ่งแข่งขันระหว่างกระท่ายกับเต่า เมื่อการแข่งขันได้เริ่มขึ้น กระท่ายวิ่งอย่างสุดฝีเท้าเพื่อไปให้ถึงเส้นชัย ส่วนเต่าก็พยายามคลานไปเรื่อยๆ

ในขณะที่กระท่ายวิ่งไปจนใกล้จะถึงเส้นชัยแล้วก็คิดว่าถึงอย่างไรเสียตนก็ต้องเป็นผู้ชนะแน่นอน กระท่ายจึงนั่งพักอยู่ที่ต้นไม้และเผลอหลับไป ส่วนเต่าก็คลานตัวมด้อยจนมาถึงเส้นชัย กระท่ายเมื่อตื่นขึ้นมาก็มองซ้ายมองขวาแล้วรีบวิ่งไปยังเส้นชัยด้วยความเร็ว แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว เพราะสัตว์ป่าทั้งหลายกำลังแสดงความยินดีกับเต่าที่เป็นผู้ชนะ

ที่มา : <https://www.muengthai.com/>กระท่ายกับเต่า/

1. จงสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้

ตอบ.....

แบบประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ

คนที่	บอกระสาระสำคัญของเรื่องที่ย่าน			อธิบายความมุ่งหมายของเรื่องที่ย่าน			ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่อง			จำแนกใจความหลักใจความรอง			คาดการณืเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน			รวม
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
21																
22																
23																

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

เกณฑ์การให้คะแนน

2 ทำได้ตามกำหนด

1 ทำได้บางส่วน

0 ทำไม่ได้

(นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี)

...../...../.....

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความสามารถการเขียนสรุปความ

คนที่	เรียบเรียงใหม่ให้สั้นลง			นำเสนอให้คงความหมายเดิม			นำเสนอให้เข้าใจง่ายขึ้น			ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง			ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม			รวม
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
21																
22																
23																

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

(นางสาวจิราภรณ์ ขำฉวี)

...../...../.....

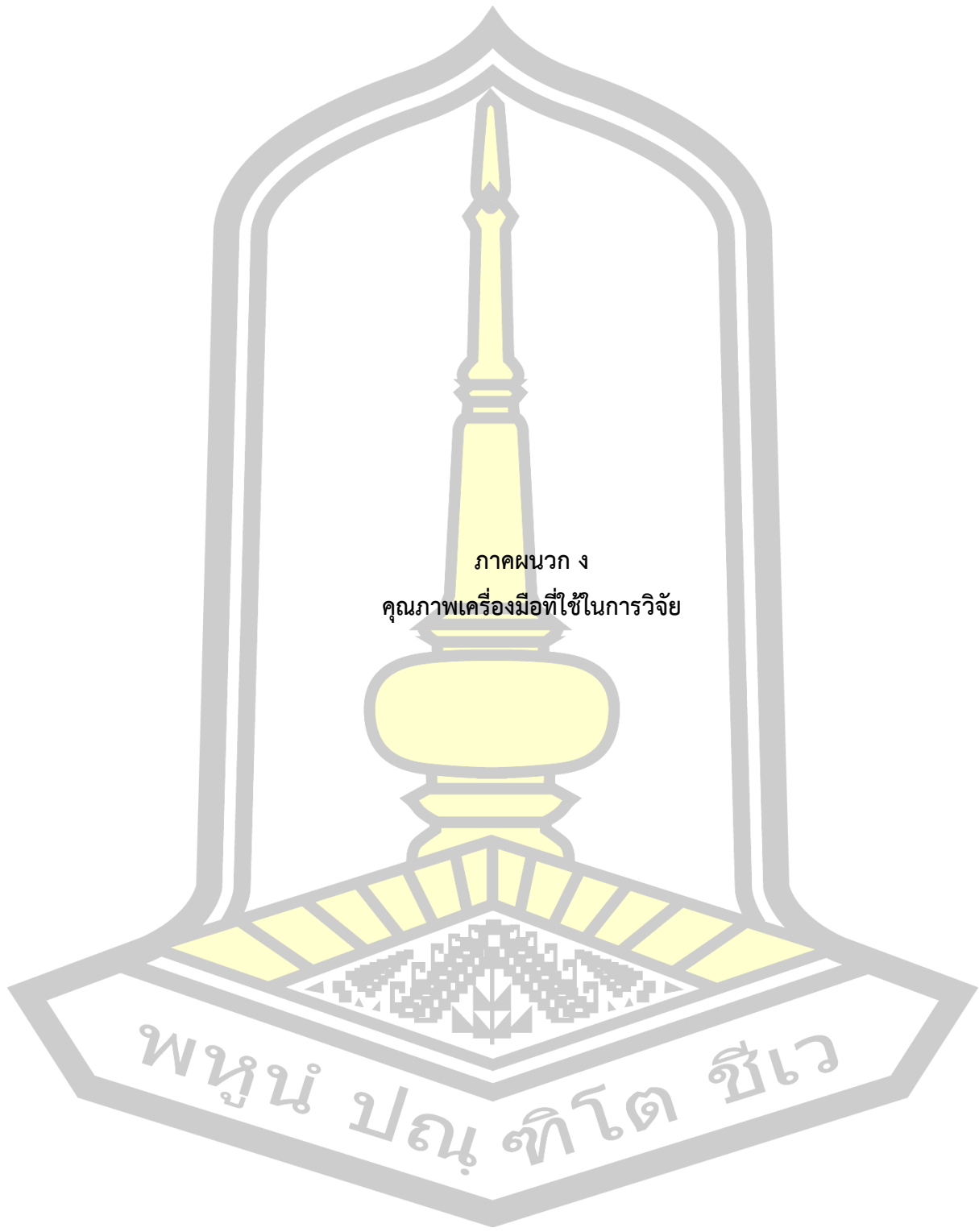
เกณฑ์การให้คะแนน

2 ทำได้ตามกำหนด

1 ทำได้บางส่วน

0 ทำไม่ได้

พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก ง
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

ตาราง 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น					lr	IOC	เกณฑ์ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
4	1	1	1	0	1	4	0.80	ผ่าน
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
6	1	0	1	1	0	3	0.60	ผ่าน
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
9	1	1	1	1	0	4	0.80	ผ่าน
10	0	1	1	1	1	4	0.80	ผ่าน
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
13	-1	1	1	1	1	3	0.60	ผ่าน
14	0	1	1	1	1	4	0.80	ผ่าน
15	-1	1	1	1	0	2	0.40	ไม่ผ่าน
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
20	0	1	1	0	1	3	0.60	ผ่าน
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
22	-1	1	1	1	1	3	0.60	ผ่าน
23	0	1	1	1	0	3	0.60	ผ่าน
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
27	0	1	1	1	1	4	0.80	ผ่าน
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ผ่าน
29	-1	1	1	1	1	3	0.60	ผ่าน
30	-1	0	1	0	1	1	0.20	ไม่ผ่าน

IOC : 0.50 – 1.00

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์หาความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และหาค่าความเชื่อมั่นฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดการประเมินความสามารถ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
1	0.57	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้
2	0.78	ใช้ได้	0.34	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.74	ใช้ได้	0.22	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
4	0.70	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้
5	0.48	ใช้ได้	0.36	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
6	0.17	ทิ้ง	0.14	ทิ้ง
7	0.43	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้
8	0.22	ทิ้ง	0.17	ทิ้ง
9	0.39	ใช้ได้	0.29	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	0.26	ทิ้ง	0.10	ทิ้ง
11	0.70	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้
12	0.30	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้
13	0.52	ใช้ได้	0.24	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
14	0.39	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้
15	0.22	ใช้ได้	-0.17	ทิ้ง
16	0.43	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้
17	0.57	ใช้ได้	0.25	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
18	0.26	ใช้ได้	0.15	ทิ้ง
19	0.61	ใช้ได้	0.59	ใช้ได้
20	0.26	ใช้ได้	-0.07	ทิ้ง
21	0.70	ใช้ได้	0.54	ใช้ได้
22	0.43	ใช้ได้	0.15	ทิ้ง
23	0.30	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้
24	0.30	ใช้ได้	0.51	ใช้ได้
25	0.48	ใช้ได้	0.51	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
26	0.78	ใช้ได้	0.58	ใช้ได้
27	0.39	ใช้ได้	0.06	ทิ้ง
28	0.30	ใช้ได้	0.17	ทิ้ง

ค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.22-0.78

ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.22-0.59

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ r_{cc} = 0.78

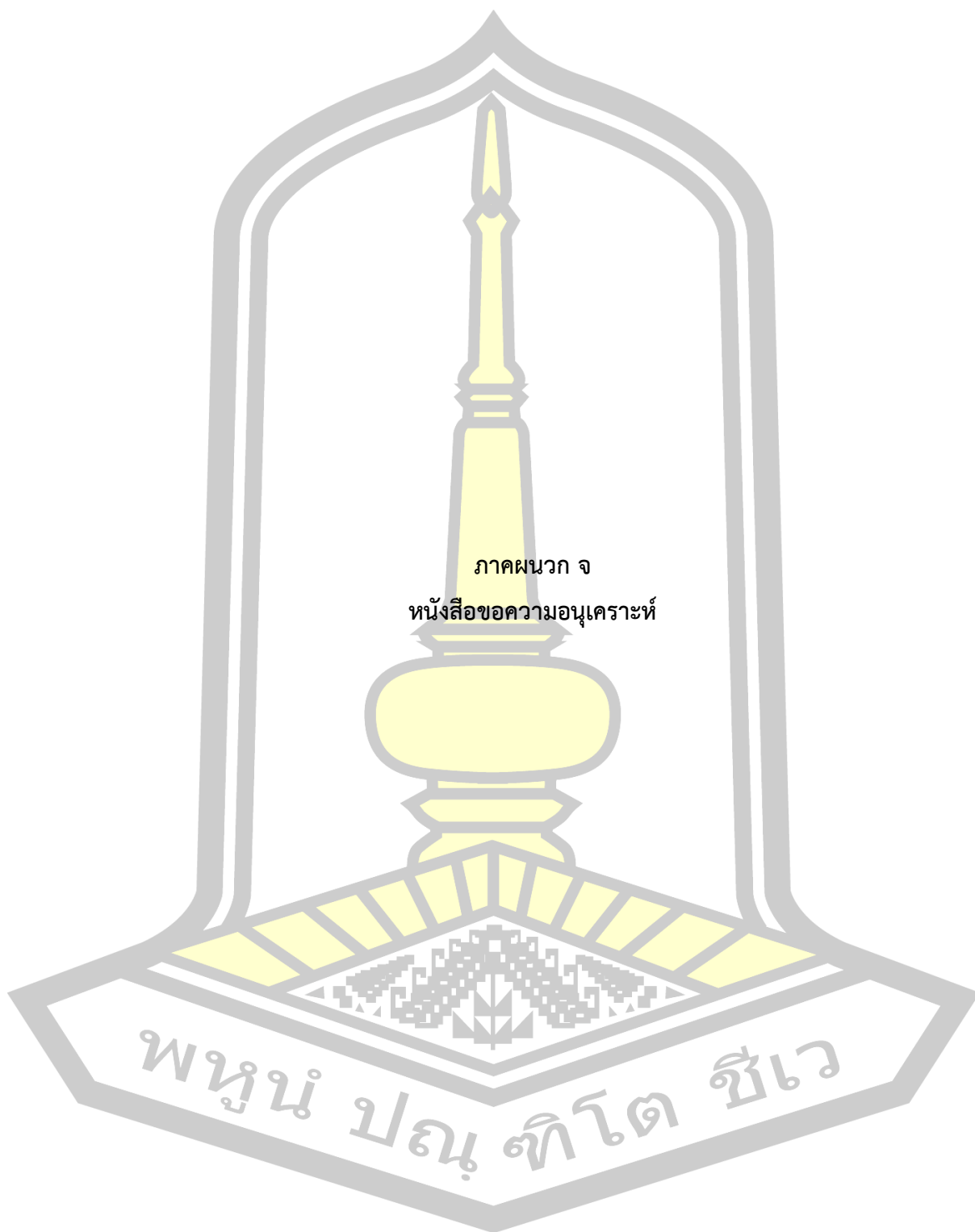
**ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

ตาราง 22 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม (15)	\bar{X}	S.D	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5				
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด										
1.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้										
2.1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนา นักเรียนด้านความรู้ทักษะ กระบวนการและเจตคติ	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3	จุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับ พฤติกรรมจากง่ายไปยาก	4	4	5	4	3	20	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
3. ด้านสาระสำคัญ										
3.1	สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหา	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2	สามารถปฏิบัติได้จริง	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้										
4.1	เนื้อหามีความถูกต้องตรงกับ มาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2	เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสม กับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3	เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4.4	น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม (15)	\bar{X}	S.D	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้										
5.1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5.3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5.4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.5	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้										
6.1	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
6.2	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6.3	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ด้านการวัดและการประเมินผล										
7.1	การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.2	มีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
โดยรวม								4.78	0.22	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุบัน ปณ ทิโต ชีเว

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว10

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางชวนพิศ เรืองแสง

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ และความสามารถเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0956203475

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว10

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน อาจารย์ศิริภัทร์ แก่นแก้ว

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ และความสามารถเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956203475

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว822

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

14 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวกาญจนา วงษ์ทิมารัตน์

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ การอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0956203475

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว822

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

14 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางพนิดา ชัยถาวร

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ การอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956203475

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว822

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

14 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นายสนั่น แสงนิล

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ ขำมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ การอ่านจับใจความและความสามารถในการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956203475

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวจิราภรณ์ ขำฉวี
วันเกิด	วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด	อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 141 หมู่ที่ 3 ตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ รหัสไปรษณีย์ 32190
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนาวิทยาลัยบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2558 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2562 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณุกิตโต ชีวะ